

1298

சீவமயம்.

கடையங்குமேன்னும்

வளைசையந்தாதியும்

கலியாணியம்மை பிள்ளை தீத்தமிழும்

கடையத்துப் பழந்தேவனாகோயில் தருமகர்த்தர்

புரீமான். ச. வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய குறிப்புரையுடன்

பிள்ளையவர்கள் பொருளுதவியால்

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

பிரபவ-வருவ வைகாசி

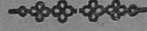
1927.

இதன் விலை அனு 0-10-0.

[Copy-right registered.]

பதிப்புரை.

தெய்வத்தன்மைபொருந்திய செந்தமிழரசாகிய அகத்தியமுனி வர்க்கு ஆலயமாயிருக்கு மகத்துவம்பெற்ற பொதிகைமலைச்சார்பிலுள்ள திரிகூடாசலமென்னுந் திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்பாடிய திருவாளர் திரிகூடராசப்பன்கவிராயமூர்த்திகள் பரம்பரையிற் பிறந்து மேலகரமா நகரத்தில் நிரம்பியசெல்வமும் பரம்பிய கல்வியுமுடையராய் விளங்கிய ஸ்ரீ வயித்தியலிங்கக்கவிராயரென்பவர் புலவர்பாடும் பெரும்புகழ்பெற்ற வராயிருந்தனர். இதற்குச்சான்றாக,

“தேவரெலாம் பாவுதிருக் குற்றாலச் சிவன்கதைசெந் தமிழாற் செய்த
நாவலர்தம் பரம்பரையி லுதித்தவயித் தியலிங்க நாவ லோயிப்
புவலய முழுதுமுன்றன் புகழையே புகழாகப் புகழும் வண்ணம்
ஆவலுடன் வரு*கந்த சாமியறி ருண்மணத்தை யணிசெய் வாயே”

என்று திருவாவடு துறை யாதீன மகாவித்துவானாயிருந்த ஸ்ரீ தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடிவிடுத்தருளிப் செய்யுளொன்றேபோதும். அன்றியும், இவர் திருவாவடு துறையாதீனம் 16 ஆவது பட்டத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீமஹீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகளுக்கு முற்சகோ தாராகத் தோன்றிய பெரும்புண்ணியசீலமுமுள்ளவர். இத்தகைய அருமைபெருமைவாய்ந்த அவ் வயித்தியலிங்கக்கவிராயரவர்கள்தொ ளுவித்திரும், கடையநகரத்துப் பரம்பரைச் சைவவேளாளர்குல சிகா மணியாகிய ஸ்ரீ சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் சீமந்தசிரேட்டபுத்திரரு மான ஸ்ரீ வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் இளமைப்பிராயத்திலே தமிழும் ஆங்கிலமும் ஒருங்கே கற்றுவல்லராய் இல்லறதருமத்தை நடாத்தி ஆங்கிலேய இராசாங்கத்தில் உயர்தரப் போஸ்டிமாஸ்டருத்தி யோகத்தில் நீண்டவருடங்குளிருந்து பென்ஷன்பெற்றபின்னர்த் தமிழ் நூல்களின்பயனாகத் தமது நல்லொழுக்க நற்குண நற்செய்கைகளுக் கேற்பத் தமது குருவாகிய ஸ்ரீ அருணந்திதேசிக சுவாமிகளிடத்தில்

*இவர் எனக்குப் பெரியபிதாவாகிய சேற்றூர்ச்சமஸ்தானவித்துவான் மு, ப, கந்தசாமிக் கவிராயரவர்கள்.

விசேடதீக்ஷபெற்றுச் சிவபூசை யெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு காலந் தவறுது விதிப்படி பூசைமுடித்துச் சிவபுராண பாராயணஞ்செய்வதுஞ் சிவதரிசனஞ்செய்வதுமே நித்தியகன்மமாகவைத்துவந்தனர்.

இவ் அரும்பெருந்தகைமைவாய்ந்த இவர்களது சிவபுண்ணிய சீலத் தையும் அடக்கம் பொறைபுடைமை முதலிய தூயசிந்தையையும் திரு நெல்வேலிச்சில்லாச் சிவதேவஸ்தானகமிட்டியாரவர்கள் கேட்டுங் கண்டிந் தெளிந்து,

“இகனையிசனாவிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல்”

என்ற திருக்குறளுக்கேற்ப இதற்கு இவர்களே தகுதியுடையவர்க ளென்று நினைத்து, கடையம் பழந்தேவனாகிய வில்வவனநிதசாமி கலியாணியம்மைகோவில் தருமகருத்தாவாக நிபமனஞ்செய்தார்கள். அச் சிவபுண்ணியிடைபை, “தன்மைசாலறங்கடம்மில்பிசுஞ்சிவதருமமென்ப” என்று பெரியார்கூறியருளிய சித்தாந்தத்தை நன்குணர்ந்த பிள்ளை யவர்கள் மெய்யன்போடு ஏற்றுக்கொண்டு இதன்முன் தம் குடும்பத்தின ராகிய திருச்செந்தூர் மேலக்காபுரவாயில் ஸ்ரீயஸ்ரீ ஆறுமுகசுவாமிகள் சிலகாலந் தருமகருத்தாவாகவிருந்து காலந்தோறுஞ் சிவாலயத்திற் செய்பவேண்டிய நித்திய நைமித்திய காமிய கைங்கரியங்களை யொழுங் காக நடைபெறச்செய்வித்துவந்ததுபோலவே தாமுஞ் செய்வித்துவரும் போது இந்த ஷேஷத்திாம் தசரதச்சக்கிரவர்த்திமுதலிய பேரரசர்களும் அகத்தியமுனிவர் முதலிய மகருஷிகளும் பிறரும் பூசித்துவணங்கப் பெற்றதென்று கன்னபரம்பரையாகக்கேட்ட பேரறிஞர்களாற் சொல்லத் தெரிந்து மிகவும் புராதனமாயுள்ள இத்தலத்தின் மான்மியங்களை விரித் துப் பண்டைப்புலவர்கள் பலரும் பாடிய புராணமுதலிய பிரபந்தங்களில் ஏதாவது கிடைக்குமாவென்று தேடிக்கொண்டிருக்கையில் மேற்குறித்த ஸ்ரீ அருணந்திதேசிகரவர்களுக்குச் சொந்தமாகிய களந்தையென்னுங் களக்காட்டிலிருக்கும் அவர்கள் பந்துக்கனிமருந்துகிடைத்த*வளையை யந்தரதி, வளையைக்கலியாணியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் என்னு மிரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வாங்கிப் படித்துப்பார்க்குந்தோறும் பத்திச் சுவை ததும்ப மனத்திருப்தியடைந்து,

* வளையைக்கலியாணியம்மை.

“தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டு
காமுறுவர்கற்றறிந்தார்”

என்ற திருக்குறளினுட்பொருளை மனத்துட்கொண்டு, இவ்விரண்டு பிரபந்தங்களையும் அச்சிற்பதிப்பித்து வெளியேற்றினு லெல்லாரும்படித்துப் பத்திமார்க்கத்தி லீடுபட்டுத் தெய்வவணக்கத்திற்சிறந்து நற்கதியடைவார்களென்றெண்ணி, கல்வியறிவு ஈகரபத்தி பரோபகாரதருமம் உலகநடையறிந்தொழுகல் முதலிய சம்பத்தில் இவர் *தமையனாவர், அவர் †தமையனாவரென்று சொல்லுதற்கிடனாகத் தமதருமைத்தம்பியாராய் மதுரைப் போலீஸ் டிப்டிகுப்பிரண்டெண்ட்டெண்ட் உத்தியோகத்திலிருக்கிற ஸ்ரீ கற்பகவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள் மூலமாக எனக்கனுப்பி அச்சிடுதற்குவேண்டிய திரவியசகாயஞ்செய்தார்கள்.

நானும் அவர்கள் பரம்பரைத்தொடர்ச்சிநட்புரிமைபற்றி யீதொரு சிவபுண்ணியம் நினைபாமல் நமக்குங்கிடைத்ததென்று அவ்விரண்டு பிரபந்தங்களையும்வாங்கி, இரண்டுமூன்றுதரம்படித்து உய்த்துணருந்தோறும் பாடல்களிற் பலநலங்களையுங்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து பின்னர் நெடுங்காலஞ்சென்ற ஏட்டுச்சுவடிகளாதலால் சிதல் (கறையான்) வாய்ப்பட்டு மறைபட்டசொற்களையும் எழுத்தாளர்களால் நேர்ந்த வழக்களையும் என்னறிவிற்கெட்டியமட்டும் முன்னும்பின்னுங் கவனித்து நூலாசிரியர் கருத்துக்கிணங்கச் செப்பமாகத் திருத்திவைத்துக் கொண்டு, நூலாசிரியர் பெயர் முதலியவைகளை நூலிலும் கன்னபரம்பரைச்செய்திகூறும் பெரியாரிடத்திலும் ஆராய்ந்து விசாரித்துப்பார்த்தும் ஒன்றேனும் புலப்படவில்லை. அப்பால் பிள்ளையவர்கள் கருத்தின் படியே சாமானியர்களுக்கும் பொருள்விளங்கும்படி இரண்டு பிரபந்தங்களுக்கும் குறிப்புரையுமெழுதித் தக்க வித்துவாண்களிடம் சாற்றுக்கவிகளும் வாங்கி ஒன்றுசேர்த்து மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரசித் பதிப்பித்து வெளியிடலானேன். யான் செய்த வேலைகளிற்காணுங்குறைபாட்டைப் பேரறிவுடைய பெரியார்கள் பொறுத்தருள்வாராக.

“எய்தற்கரியதியைந்தக்காலநிலையே
செய்தற்கரியசெயல்”

* தமையனார்-தம்மைநிகர்த்தவர். † தமையனார்-மூத்தேவர்.

என்றிவேதவிதிப்படி பெறுதற்கரிய மனிதயாக்கையைப் பெற்றதன் பேறு (பயன்) ஆகச் சிவாலயபணிகளைச் செய்து சிவாலயத்தின் பெருமையை விளக்கிக்காட்டும் பிரபந்தங்களையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி என்றும் நிலைநின்ற பெரும்புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்களைப் போல மற்றைய ஆலயத்தின் தருமகர்த்தர்களும் அந்தந்த ஆலயத்தின் பணிகளைச் செய்வதுடன் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி மான்மியங்களைத் தெரிவிக்கும் புராணமுதலிய பிரபந்தங்களையச்சிட்டு வெளியேற்றிப் பொதுச் சனங்களுக்கு மெய்ப்பத்திவரும்படிசெய்து புண்ணியம் புகழ்களையடைந்து நீடுவாழ்ந்திருக்கப் பழந்தேவராகிய சிவபிரானுடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

எத்தனையோகாலத்துக்குமுன் ஒரு பெரியவித்துவானுற் செய்யப்பட்டதம் பெருமையைவிளக்கும் அந்தாதிநூலையும், தம் சத்தியாகிய கலியாணியம்மை பெருமையைவிளக்கும் பிள்ளைத்தமிழ்நூலையும் இலைமறைகாப்போல இவ்வளவுகாலஞ்சேமித்துவைத்திருந்து பிள்ளையவர்களுக்குப் புலப்படும்படிசெய்து வெளிப்படுத்திய பழந்தேவனார் பெருங்கருணையை யென்னென்றெழுதுவேன். இனிமேலும் அவ் வெம்பெருமானார் பிள்ளையவர்களை யாட்கொண்டதுபோலவே அவர்கள் சந்ததியாரையும் ஆட்கொண்டு பிள்ளையவர்களுக்கும் அவர்கள் சந்ததியாருக்கும் நீடித்த ஆபுளும் செல்வமும் கல்வியும் பேரறிவும் பிரபலமாகிய சகல நன்மைகளுந் தழைத்தோங்கத் திருவருள் புரிவாராக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!.

இங்ஙனம்,

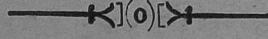
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

திருப்பரங்குன்றம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த்தாலாகா துன்னார் ஸ்ரீமாந் பெரியவீட்டுக்
குமாரகவாய்முதலியாரவர்கள் இயற்றியவை.

இனவளைவெண் டாளநிலா விரிப்பவிரி குமுதமல ரெழுதேன் வாரி
மனவலியிற் கயவகொன மருங்குறுசெய் வரம்புடைக்க வளஞ்செய் வோரிற்
கனவளமார் பொழில்பொழிபூந் துகள்முன்போ லதுரிதுவுங் கவின்கொண் டின்ன
பனவரிய பலவளமும் படைத்தருஞ்செந் தமிழ்வளர்க்கும் பாண்டி நாட்டில் (1)

வீனையிசையூர் பவனைநித மென்மலராற் பூசனைசெய் மேலோ னோங்கு
நடையகலாப் பேரறிஞ் னற்குணமே மிகப்படைத்த நல்லோ னாளும்
அடையலரைப் புறங்காணும் விவகார தீர்த்தா னவனி மெச்சங்
கடையமெனு மாநகரிற் கலைவலோ னெனவாழங் கருணை வள்ளல். (2)

அற்பகலா வயனரியு மறியவொண்ணு வரனடிமெய் யன்பி னேத்துங்
கற்பக விநாயகப்பே ருத்தியோ கத்தனைத்தன் கனிட்ட னாக்கொள்
பொற்பகலா வயித்தியலிங் கப்பெயரொண் போதமிகு புனிதன் வேண்ட
நற்பகலின் மாணவர்க ளகவிருளே யகற்றியொளி நண்ணச் செய்வோன். (3)

என்னகத்தை விட்டகலா வியல்பினன்முத் தமிழுந்தேர்ந் தெவரு மெச்சப்
பன்னரிய நூல்கள்பல பாடியுல குவந்திடச்செய் பான்மை யாளன்
சொன்னசொல்மா ருவாய்மைச் சுகிர்தசிலாக் கியம்பெற்ற தோன்ற லென்னும்
நன்னலமே மேயவரு னைசலப்பேர் பெற்றிலகு நாவ லோனே. (4)

திருவளைசை நகர்ப்பிள்ளைத் தமிழோடந் தாதினெனச் செப்பாரின்ற
பொருவருநூல் களிற்கிலமா னவைகளைச்சீர் திருத்தியச்சிற் பொறித்து யர்ந்த
பெருவரனார் கவிஞரெலா மிவ்வணம்யார் செய்வகொனப் பேசத் தேசார்
*ஒருவனரு ள்றுமன்ன னுலோகோப காரமதா யுவந்து தானே. (5)

மாடமலிந் தலங்காரம் வாய்ந்தமுத்தித் திருவால வாயென் றோதுங்
கூடனக ரினின்முகவைக் குமணன்பாண் டித்துரையாந் கோமா னாற்செய்
தேடரிய தமிழ்ச்சங்கத் தினிற்றெளிவா யச்சியற்றிச் செய்ய சீரார்
நாடனைத்தும் பரவிடச்செய் திரும்புகழும் படைத்தனனெந் நாளுந் வாழி. (6)

* ஒருவன் - ஆட்வொகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள்.

தேன்காசித்தாலாகா வேள்ளகால்
ஸ்ரீமாந் ராவ்சாகிப் வே. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்

இ ய நீ ரி ய வை .

துறைசைச்சுப் பிரமணிய குருமூர்த்தி தனதுவழித் தோன்ற லாகப்
பெறலுற்ற பெருந்தவன்குற் றுலதல புராணமுதற் பெரிய தூல்கள்
நறையொத்த சுவைமுற்று நலமுற்ற பலவற்றை நவின்ற கோமான்
மறுவற்ற திரிகூட ராசப்ப கவிராசன் மரபின் மாதோ. (1)

பெண்ணின்வழித் தோன்றலுயர் போலீசு டிப்டிச்சுப் பிரின்றென் றோங்கு
கண்ணியன்ராவ் சாகிப்பாங் கற்பக விநாயகமால் கனிந்தன் பாக
அண்ணனென முற்பிறந்தோன் தபாலாய் சுத்தலைமை யதிகா ரத்தான்
தண்ணளியன் வளைசையெனுங் கடையநகர்ச் சிவன்கோயிற் றருமகர்த்தா. (2)

தமிழருமை யறிந்தவயித் தியலிங்க வள்ளலந்தத் தலத்துப் பிள்ளைத்
தமிழுடனந் தாதிதனை யச்சேற்றித் தருகவெனத் தருதல் செய்தான்
தமிழறிஞ ரெளிதுபடித் தினிதுபொரு ளுணர்ந்துவகை தழைக்க மூன்று
தமிழ்வளர்நான் காஞ்சங்கப் புலவர்சிகா மணியருணு சலமே லோனே. (3)

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைத் தமிழ் உபாத்தியாயர்
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்க ளியற்றியவை.

சீர்திகழுந் தசரதரா மீச்சுரமென் றுரைக்குந்
திருப்பெயரும் வில்வவனத் திருப்பெயருந் திரைகூழ்
பார்புகழும் வளைசையெனு மொருபெயரும் படைத்துப்
பழந்தேவ னொருறையும் பழம்பதியாச் சிறந்த
ஏர்திகழுங் கடையநகர் தனிதுதித்த கோமா
னியலிசைநா டகமெனுமுத் தமிழுமுண ரியலோன்
கார்திகழுங் கரதலத்தான் வயித்தியலிங் கப்பேர்க்
காராளர் குலதிலகன் கற்றவர்க்கின் னமுதம். (க)

சைவமெனும் பயிர்வளரத் தக்கவெலாம் புரியத்
தருமமே யுருக்கொடிவண் சார்ந்ததெனச் சாற்றும்
மெய்வருநன் னெறியுடையோன் பிறப்பொழுக்கங் குன்ற
விழுமியோன் *தபாலுரிமை மிகுதலைவ னாகிச்
செய்வனவு மரியனவு முலகுவப்பச் செய்து
திறலரசர் புகழ்வளைசைச் செழும்பதியின் றளியாந்
தெய்வநிலைக் குயர்தரும கருத்தெனென வந்து
சிவதருமந் தழைத்தோங்கச் செயுந்தரும சீலன். (உ)

* தபாலுரிமைமிகுதலைவன் - போஸ்டிமான்டர்.

கண்ணுதலெம் பெருமானிங் கறுபானுன் காடல்
 கண்டமுது பதியாகுங் கடம்பவனப் பதியாம்
 எண்ணியவெல் லாந்தருநன் மதுரைவளம் பதியி
 னேற்றமிகு போலீசுச் சூப்பிரண்டெண் டெண்டாம்
 கண்ணுறுநன் மணியெனவே காவலர்கள் போற்றுங்
 கற்பக விநாயகப்பேர்க் கற்பகத்தின் முன்னோன்
 றண்ணியவின் சுதையெனநா வலர்மகிழ்ந்தே யருந்தத்
 தகும்வீளாசை யந்தாதித் தமிழ்ப்பரந்தத் துடனே. (ங)

கந்தமிகு தண்டலைகொண் டலையழைக்கும் வளைசைக்
 கவி பாணி யம்மைபிள்ளைத் தமிழெழுவே கவிதைச்
 சந்தமொடு பத்திரச வின்னமுதுந் ததும்புந்
 தமிழ்மலை தனையுமெழு தாவெழுத்திற் றந்தே
 யிந்தவுல குவந்திடச்செய் தனனிவன்றன் பெருமை
 பெய்மனோ ராலெடுத்திவ் கியம்பிடுதற் கெளிதோ
 செந்தமிழ்நாட் டினும்பிறநாட் டினுமிவன்சீ ரோங்கிச்
 சிறக்கவெனப் பசுபதிதாள் சிரத்திலணி வாமே. (ஈ)

இன்னபிர பந்தமதைப் பரிசோதித் தெவரு
 மெளிதுபொரு ளுணரும்வணங் குறிப்புரைபு மெழுதி
 நன்னயமாத் தருகவென வயித்தியலிங் கப்பேர்
 நல்லோனுங் கற்பக விநாயகப்பேர் நவிலும்
 மன்னவனும் புகலவள மதுரைநகர்ச் சங்க
 வண்புலவ ஞமருண சலக்கவிஞன் மகிழ்ந்து
 பொன்னெனப்பா வலர்போற்றக் குறிப்புரையொன் றெழுதிப்
 புனைவித்தா னிப்பெரியோன் புகழ்த்தழைக மாதோ. (ஐ)

அநுபந்தம்.

இந்தப் புத்தகம் அச்சிற்பதிப்பித் தழுந்தபின்னர்க் கிடைத்த
ஏட்டுச்சுவடியொன்றில் கலியாணியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் நூலாசிரியர்
ஊரும் பெயரும் நூற்பயனுந் தெரியுமாறு இரண்டுபாடல்கள் கிடைத்
தன. அப்பாடல்கள் வருமாறு:—

திருமகள் நடன மிடுபுகழ் வளைசைத்
தேசாதராமவீச் சுரணுக்
கிருகணின் மணியா முமைகலி யாணிக்
கிளமைசேர் திருவிளை யாடற்
பருவமீ ரைந்தும் விருத்தநற் பாவிற்
பப்பத்துப் பாடிநன் களித்தான்
அருள்விளைந் திருக்குந் திருப்புலி யூர்வாழ்
அழகிய திருச்சிற்றும் பலமே.

களப மாமுலை யாள்கலி யாணித்தாய்
இளமை சேர்பரு வங்கனீ ரைந்தையும்
உளம கிழந்தினி தோது பவலொம்
வளநி றைந்திடு வாழ்வு பெறுவரே.

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

உ
சிவமயம்.

வளைசையந்தாதி.

சேக்கிழவிநாயகர் காப்பு.

இக்கடி வைத்த பசந்தேறல் போலுமை யின்றளித்த
செக்கடி மாமத சிந்தூ மேபழந் தேவருறை
மைக்கடி மாமலர்ப் பூஞ்சோலை சூழும் வளைசைநகர்
புக்கடி யேன்செயு மந்தாதிக் கன்பு புரிந்தருளே. (1)

நூல்

பூமேவு தாமரைப் புத்தேள் சடங்கு புரிந்தியற்றக்
காமேவு கூந்தற் கலியாணி யம்மைசெங் கைத்தலத்தில்
மாமேவு மெந்தைகை வைத்திம வான்புனல் வார்க்கநின்ற
தேமேவு மாலைத் திருமணக் கோலமென் சிந்தையதே. (1)

சிந்திக்கு மன்பர் திருவுள மோதஞ் செயலொழிந்து
வந்திக்கு மேலவர் மாமுடி யோசதுர் மாமறையோ
கந்திக்கும் வில்லுவக் காவூந் வாழ்கலி யாணிபங்கர்
அந்திக்கு நின்று திருநட மாடு மணியரங்கே. (2)

அணிகொண்ட வெண்டிரைப் பாகீரதியு மவீர்சடைமேற்
றுணிகொண்ட திங்களுஞ் சூலா யுதமுந் தொடிக்காழ
மணிகொண்ட சோதியும் வில்வ வனேசர் வலியவந்து
பணிகொண்ட நூபுரப் பொற்று ளிணைகளும் பற்றெமக்கே. (3)

(குறிப்பு) காப்பு இக்கடி-கரும்பின்தூர். பழந்தேவர்-வளைசையிலுள்ள
சிவபிரான். மை-கரிய. கடி-வாசனை. போலும் அந்நாகதியெனக்கூட்டுதல். (1)
சடங்கு - கிரியை. (2) கந்திக்கும் - மணக்கும். அந்திக்கு - மாலைக்காலத்தில்,
(3) தொடி-வளையல், பற்று-ஆதாரம்.

பற்றிய என்னைப் பழந்தேவர் பாதபங் கேருகமுஞ்
சுற்றிய கச்சம் வரியத ளாடையுஞ் சூழவரை
தெற்றிய கொன்றைத் திருத்தாரு மார்புந் திருமுகமும்
நெற்றியிற் கண்ணு நிமிர்சடைக் காடும் நிலவும்வந்தே. (4)

நிலவும் பிறையுந் தவழ்வது போற்சங்கு நித்திலமும்
குலவும் பழன வளைசைப் பிரானருள் கூர்ந்துரைத்த
சொலதுண் டெனக்கது வல்லாமல் வேறு துறைதொறும் போய்ப்
பலவும் பிதற்று மவர்பால் மற் றென்ன பழக்கமதே. (5)

பழந்தேவர் வில்வ வனநாதர் மார்க்கண்டன் பத்திகண்டு
கிழந்தேவை யில்லையென் றுயுள்தந் தார்வன் கிருகிடிதா
னுழந்தே வருந்தியுங் காணாத பாத ருலகியற்கை
பிழந்தே வழிபடு மெய்யடி யாருக் கெதிர்திற்பரே. (6)

எதிர்வர் தெனைப்புரந் தாண்டுகொண் டார்வந்தி யிட்டபிட்டின்
பிதிர்வந்த கூலிக்கு மண்சமந் தார்வெண் பிறைக்கொழுந்தின்
கதிர்வந்த வேணியிற் கங்கைவைத் தாரிவர் காரணத்தை
முதிர்வந்த வேதமுங் காணாம லின்ன முறையிடுமே. (7)

முறையோ வெனத்தின நானின்று கூவினு முத்தலைவே
லிறையோய் திருவுள மேனிரங் காய்நின் றிறங்குகங்கைத்
துறையோ னயோத்தித் தசரத னாமொரு தோன்றலுள்ளக்
குறையோர்ந்து தண்ணளி கூர்ந்தது வேறொரு கோயிலன்றே. (8)

கோயிலுந் தெப்பக் குளமுஞ்செய் காவுங் கொடிமதிலும்
வாயிலுங் கண்டு வணங்கப் பெற்றோர்க்கு மகிழ்சிறந்த
தாயிலு மன்பு புரிவோ யுன்கேண்மை தசரதன்பாற்
சேயிலுந் தண்ணளி செய்தமை கேட்டுத் தெளிந்தனனே. (9)

தெளியாக் கலங்கலுந் தேற்றும் விதையிற் றெளிவதுபோ
*லொழியாக் கவலைக ளுள்ளிருந் தாலென்ன வுன்றிருத்தன்
ணளியா லவை முழுதுந்தீர் வது திண்ண மஞ்சிறைப்பூங்
கிளியாலும் வில்வ வனத்தா யினியிலைக் கேதங்களே. (10)

(4) பற்றிய-பற்றிக்கொண்டன. தெற்றிய-பின்னிய. (5) சொல்-வேதாகம வாக்கியம். (6) தேவை-வேண்டெதல். கிருகிடி-விஷ்ணுவாகியபன்றி. உழத்தல்-வருந்துதல். உலகியற்கை பிரபஞ்சவாழ்க்கை. (7) பிதிர்-பொடி. முதிர்-முதிர்ச்சி. (8) முத்தலைவேல்-குலாயுதம். வேறொருகோயிலன்றேயென்றது இந்தக் கோயில்தானென்றபடி. (9) சேயிலும்-தூரத்திலும். (10) *ஒழியா-இனவெதுகை, ஆலும்-முழங்கும். கேதங்கள்-துக்கங்கள்.

கேதப் படாநின்ற தீயேன் மனங்கிடக் கின்றகிடை
யோதப் படாதுன் னுளமிரங் காயுத்த ரீயமிட்ட
சீதப் படாமுலைக் கல்யாணி பாக செகமளந்த
பாதப் படாகை யுயர்த்திய ரீமெய்ப் பரமெனக்கே. (11)

பரபங்க மாகிய தீவினை நீங்கப் பவித்திரமாஞ்
சரபங்க மாமுனி போற்றிய பாத சயிலவல்லி
வரபங்க வில்வ வனநாத நின்வர தாபயநந்
கரபங் கயந்தர வராய் சிறியவென் கண்முனமே. (12)

முனிகாலு முத்தலை வேற்படை யாய்கண் முளரியரி
வனிகால் வனசம் வணங்கப்பெற் றேன்வண்டு வாய்திறப்ப
நனிகாலுந் தேன்சொரி வில்வா டவிக்குள் நலம்பெறவெத்
தனிகால மாதவஞ் செய்தார்க்குக் கிட்டுநின் சந்திதியே. (13)

நிதிபடைத் தாலு நிலம்படைத் தாலு நிறையுடைய
மதிபடைத் தாலுநின் பாதாம் புயத்தை வணங்கிநல்ல
கதிபடைத் தார்பெறும் பேறெய்து மோசடைக் காடுகங்கை
நதிபடைத் தாய்பழந் தேவாவென் பாவ நலிவதென்றே. (14)

அன்றே யுடல்பொரு ளாவியெல் லாமுனக் காக்கிக்கொண்டா
யின்றேன் விடுத்தேனை யாடல்கண் டாயினி யித்தனையு
நன்றே புரப்பதெந் நாளுரை யாய்நவ மாணிக்கப்பூங்
குன்றே வளைசைக் குடபா விருந்த கொழுஞ்சுடரே. (15)

சுடரே வரிலந்த காரமுண் டோவுன் றெழும்பமைந்தார்க்
கிடரேது முக்க னிஹைய வனேசிற் றெறும்பொழுங்கு
வடரேகை போலக் கலியாண சுந்தர வல்விசுற்றிப்
படரேக மாமணிக் குன்றே வளைசையிற் பண்ணவனே. (16)

(11) கேதம்-துளபம். படாம்-மேற்போர்வை; அதாவது, கச்சு-படாகை-கொடி* பரம்-பரம்பொருள். (12) வர-விசேடமாகிய. பங்கயம்-தாமரை. (13) முனை காலும்-கூர்மைசெய்கின்ற. முத்தலைவேல்-குலம். கண்முளரி-கண்ணாகிய தாம ரையை. கால்வசனம்-பாததாமரை. நனை-பூவரும்பு. (14) சடைக்காடு-சடைக் கூட்டம். நலிவது-கெடுவது. (15) ஆடல்கண்டாய்-விளையாட்டுச்செய்கிரும்., அதாவது துன்பஞ்செய்கிருயென்றபடி. குடபால்-மேல்பக்கம். (16) சுடர்-சூரியன். அந்தகாரம்-இருள். வடரேகை-வட்டமாகிய வரை.

பண்ணவ னேயென் பழந்தேவ னேபண் ணவர்வணங்கும்
விண்ணவ னேகொன்றை வேணியனே நெற்றி மீதுமொரு
கண்ணவ னேநின் கமலச்செந் தானைக் கடைப்பட்டநா
னெண்ண வநேக யுகம்புரிந் தேன்கொ விருந்தவமே. (17)

இருந்தாய் நிறைந்தெள்ள மெண்ணெயும் போலெங்கு மேவ்வுயிருந்
தருந்தாயுந் தந்தையு மாகிநின் ருய்சதுர் மாமறைக்கும்
விருந்தாய வில்வ வனப்புனி தாவெவ் விளைப்பிணிக்கு
மருந்தாயென் கண்ணெதிர் வந்தாயிங் கென்னகைம் மாறுனக்கே (18)

மாறாத சென்மமுந் தீராத பாசத்தின் வாசனையுந்
தேறாத சிந்தையுந் தீயென் வினைச்சஞ் சிதத்தொடர்பின்
வீராகும் வில்வ வனத்தெந்தையேயென்விண் ணப்பமுனக்
கேறவிண் ணப்பமென் றுலெளி யேனினி யென்செய்வதே. (19)

செய்யா திருக்கிணு நீயே யருள்செய்ய வேண்டுமழை
பெய்யா தொழியினும் பெய்தே யுலகம் பிழைப்பதெல்லாம்
ஐயா தசாத ராமீச் சுரத்தி லமர்ந்தமுக்கட்
பையா டரவப் பணியா யுன்சித்தமென் பாக்கியமே (20)

பாக்கியம் போலும் பழந்தேவர் பாதபங் கேருகமும்
வீக்கிய கச்சம் வரித்தோலும் பால விலோசனமுந்
தாக்கிய மானு மழுவந் திருக்கந் தாக்குறிப்புந்
தேக்கிய கங்கைச் சடைக்காடு மினெந் தெரிசிப்பனே. (21)

தெரிசித் தனைநன் மனமே யருச்சனை செய்கையினுந்
பரிசித் தனைகலி யானியைச் சேர்ந்த பராபரனை
யரிசித்த நைப வடிதேடி நின்ற வருண்மலையைத்
துரிசெத் தனையுந் தொலைத்தனை பேரிச் சுகிர்தநிற்கே (22)

(17) இருந்தவம்-பெரியதவம். (18) தாய்-உமாதேவி. விருந்தாய-புதிதாகிய.,
அதாவது இதன்முன்கண்டரியாதஎன்றபடி. கைம்மாறு-பிரதியுபகாரம்.
(19) பாசம் - ஆணவமலம். சஞ்சிதத்தொடர்பின்வீராகும் - கட்டுப்பட்டுநின்ற.
வினைச்சார்பின்வெருமையாகும். (20) பை-படம். சிததம்-திருவுள்ளம். (21) வீக்
கிய-கட்டிய. வரி-புலி. பாலவிலோசனம்-நெற்றிக்கண். திருக்கந்தாக்குறிப்பு-
நீலகண்டத்தின் அடையாளம். தேக்கிய-நிறைந்த. (22) பரிசித்தனை-தொட்
டனை. துரிசு-குற்றம். சுகிர்தம்-நன்மை.

தங்கட் சிறைமை பெறவேண்டி வானவர் தாழ்ந்திறைஞ்சந்
திங்கட் பிறையணி செஞ்சடை யார்பழந் தேவரெனும்
வெங்கட் கறையர வின்பூணி னூர்வெள்ளி வெற்புடையா
ரெங்கட் கிறைவ ரவர்க்கே யடிமைகள் யாங்களுமே. (23)

யானென் றெனதென் றிறுமாந் திருக்கு மெளிமையுனைக்
கோனென் றறியுந் துணையுமன் றேருகுறை பாடொழியா
வானென் று காலென் று தீயென் று நீரென் று மண்ணென் றுவே
றுானென் றுயிரென் று நின்றாய்வளைசைக் குடையவனே. (24)

உடையவ னீயிவ் வுலகமெ லாமுடை மைப்பொருளென்
றடைய வநேகதினஞ்சென்ற தால்மெய் யறிவுதந்து
கடையவ னேனையுங் காத்தருள் வாய்நில்வக் காவுடைய
சடையவ னேயிரங் காயினி யேனுந் தயவுவைத்தே. (25)

வைய மெலாம்வையம் வாண்சிலை வாண்சிலை வண்டுவெண்டு
மொய்ய நறுங்குல்லை மாலயன் சாரதி முப்புரங்கள்
நைய முனிந்தது நங்கோன் வளைசை நகர்புரந்த
செய்ய பவளச் சடையான் முகிழ்த்த சிறுநகையே. (26)

திருத்தில்லை யாண்டவர் வில்வ வளைசரைச் சேவைசெய்க்
கருத்தில்லை யார்செய்த கன்மங்க ளோபல காலுஞ்சொல்லி
வருத்தில்லை யோபுத்தி வாராது பாழ்த்த மனந்தினம்போய்ப்
பொருத்தில்லை மக்களைச் சுற்றத்தை நாடிப் புலம்புநின்றே. (27)

புலந்தான் மயங்கிப் பொறிகளுஞ் சாய்ந்துயிர் போதமற்றுச்
சலந்தா னடையுஞ் சமையத்தி லேசென்று தாழ்கடல்சேர்ந்
தலந்தா னொருவனுக் காதார மாக வடைந்தமரக்
கலந்தா னெனவந்து காப்பான் வளைசைக் கறைக்கண்டனே (28)

(23) இறைமை-தலைமை, வெங்கண்-கொடியகண். கறை-நஞ்சு. (24) ஒழியா-
நீங்காது. (விகாரம்) கால்-காற்று-என்று-என்றுமொசொல்லப்பட்டு. (25) அடைய-
அடைதற்கு. (26) வையம்-உலகம். வையம்-தேர். வண்டு-பாணம். மொய்-
மொய்க்கின்ற. அ-அந்த. குல்லைமால் - துளவமாலையணிந்தவிஷ்ணு. முனிந்தது-
கோபித்தெரித்தது. குறுநகை-புன்சிரிப்பு. வருத்தில்-வரவளைத்தால். பொருத்து
(விகாரம்) பொருந்துகின்ற. இல்லை-வீட்டை. புலம்பும்-வருந்தும். (28) புலம்-
இந்திரியங்களினறிவு. பொறி. இந்திரியம். போதம். ஞானம். சலம்-சஞ்சலம்.
மரக்கலம்-நாவாய்., தோணி.

கறைவா ளாவணிந் தாய்தலி யாணிபங் காகதிர்வெண்
பிறைவார் சடிலப் பெருந்தகை யேபெற்ற மூருமூக்க
ணிறைவா புகுந்தெள்ளு மெண்ணையும் போல்திறைந் தெவ்வலகு
முறைவாயென் னுள்ளக் குறைபாடு மாற்றுவ துன்கடனே. (29)

உணையன்றி வேறெனக் காதர மாரிடை யூறடைந்தா
ரெணையன்றி யித்துணை யாவரெந் தாயிளம் பேடையுடன்
பணையன்றில் கூவுந் தடஞ்சூழ் வளைசைப் பராபரனே
பினையென்று தாமதஞ் செய்யாமற் காப்பதுன் பேரருளே. (30)

பேரரு ளாளனை வில்வ வனேசனைப் பெண்கொடிக்குத்
தாரருள் வாளைத் தசரத னார்க்குந் தனையனுக்குஞ்
சீரருள் வாளைப் பணிந்தா ரிகபாஞ் சேர்வான்றி
யாரருள் வாரென் றலைவார் சிலருண் டறிவிலரே. (31)

அறிவைத் திருத்திரின் றள்ளுறு மானந்த மாக்கடலார்
மறிவைத்த கையு மழுவைத்த பாணியும் வானிலவின்
றறிவைத்த வேணியுங் கொண்டுக் கலாணிதனக்குறியாற்
குறிவைத்த மாணிக்கக் குன்றாய்தின் ருடுமிக் கூத்துநன்றே. (32)

கூத்தனைச் சிற்றம் பலத்துறை வாளைக் குருகுலத்துப்
பார்த்தனை யாண்ட பழந்தே வளைப்பண்டு ரோமசனின்
றேத்தரை யாதின் னருள்புரிந்தானே யிறைஞ்சுமன்பு
பூத்தனை யேமன மேயென்கொல் நீமுன்செய் புண்ணியமே (33)

புண்பட்ட வுள்ளமும் பொய்யாக் கணிதப் புலவர்கைபோ
லெண்பட்ட புந்தியும் வேட்கோவர் தாள்கொண் டெடுத்துழப்பு
மண்பட்ட பாடு படாநிற்கும் வில்வ வனத்தரசே
திண்பட்ட தன்றினித் தாங்காது மெத்தவுஞ் சிற்றயிரே. (34)

(29) கறை - விடம். பெற்றம் - இடபவாகனம். (30) இத்துணை - இவ்வளவு. அன்றில் - அன்றிற்பறவை. பிணை - பின்பு. (31) தனையன் - புத்திரன். (32) அள்ளுறும் - மிகப்பெருகும். கடலார் - கடலாயுள்ள சிவபிரானார். மறி - மான். பாணிகை. தறி - துண்டு., பிறைச்சந்திரன். குறி - தழும்பு. (33) பார்த்தனை - அருச்சுனனை. (34) கணிதப்புலவர் - கணக்கர். வேட்கோவர் - குயவர். உழப்பும் - குழப்பும். திண்பட்டதன்று. வலிமையுடையதல்ல.

சிற்பர ஞாணி செஞ்சடை யான்பழந் தேவன்வெள்ளி
வெற்பான் வில்வ வனநாதன் வென்றி விடைநடத்தி
நிற்பர னென்று நினைவுமென் வாக்கும் நிகழுமென்றா
லற்ப ரநேகர் முயன்றாலு மென்னை யசைவெனக்கே. (35)

அசைக்குங் கயிறற்ற பட்டமொப் பாயுயி ராட்டமற்று
விசைக்கொண்டுசீவன்விடுங்காயவாழ்க்கையைமெய்யெனக்கொண்
டிசைக்குங் கருமங்க ளென்னாகும் வில்வவ னேசரெட்டுத்
திசைக்குந் துகின்மைவைத் தாரா னேக்கந் தெளிதனன்றே. ()

நன்றிக்கு நானெவன் தீமைக்கு நானெவ னான்மலர்த்தா
ளொன்றிக் கிடக்கு முணர்வுதந் தாண்ட வுனதருளா
லன்றிப் புணரு மசைவுள தோகடம் பாடவிக்குத்
தென்றிக்கில் வில்வ வனத்தே யிருந்த சிவக்கொழுந்தே. (37)

சிவமே யறிவின் றெளிவே தெளிவிற் நிகழ்பரதத்
துவமேநந் தாத சுடர்க்கொழுந் தேரித்ய சோபனமே
நவமே பதினெண் கணத்துக் கெலாமொரு நாயகமே
தவமேவும் வில்வ வனமே பெனக்கொரு தாபமே. (38)

பரமகங் காதர கல்யாணி பாக பரசுதர
பிரம கபால திரிசூல நாக பிளாகதர
சரம சகாய பழந்தேவ தேவ சபாநடன
வரமருள் வில்வ வனநாத வென்றென்று வாழ்த்துவனே. (39)

வாழைக் கணிதந்து மாங்கனி தூண்டி வருக்கைசிந்தித்
தாழைக் கிடைசென்று சேல்பாய் வளைசைத் தலம்புரக்கும்
பேழைச் சடைமுடி பெந்தாய்தந் தாயருட் பேறினியென்
னேழைப் பிறவியுஞ் சீர்பெற்ற தாலிதி யார் பெற்றதே. (40)

(35) ஆர்-ஆத்திமாலை, நிற்பான்-நிற்றலையுடைய ஆரன். அசைவு-சோர்வு. (36) உயிர்-பிராணவாயு. ஆட்டம்-அசைவு, விசைக்கொண்டு-(விகாரம்) துகின்மை-வஸ் திரத்தின் நன்மை. (37) ஒன்றி-பொருந்தி. புணரும்-சேரும். கடம்பாடவி-மதுரைகோத்திரம். (38) நந்தாத-கெடாத. (39) கங்காதர-கங்கையைத்தரித் தவனே. பரசு-மழுவாயுதம். நாக-சர்ப்பாபரணத்தையுடையவனே, பிளாகம்-மகா மேருவாகியவில், சரமசகாய-ஆபத்துக்காலத்து உதவுவனே. (40) தூண்டி-செலுத்தி. வருக்கை, பலாக்கனி, தாழை, தென்னை, பேழை-பிளப்பு, ஏழை-அறிவில்லாழையுடையேன்.

பெறுவானும் பேறுமப் பேறளிப் பானுமிப் பெற்றியென்று
குறுவாணகைமுகத் தின்னருள் கூர்ந்து குருவடிவாய்ச்
சிறுவா இவ்வாறு தெளிதிமென் றுன்பழந் தேவனந்த
நிறுவாக மெண்ணிற் கரைந்தோடு நெஞ்சக நெக்குடைந்தே. (41)

நெக்குடைந் துள்ளழிந் துள்ளுறு மானந்த நீத்தநிறைந்
திக்குடைந் தோடி யுவட்டெறிந் தாலொக்கும் நீள்கடற்கார்
மைக்குடைந் தென்னக் கருமேதி சென்று மடுக்கள்மரு
விக் குடைந் தாடும் வளைசைப் பிரானுண்மை விண்டபின்னே. (42)

விண்ணும்நந் தாவனம் வெண்பிறை யாங்கண்ணி வெவ்விடமார்
தண்ணு ரமுதந் திருமடைப் பள்ளி சமுத்திரமார்
கண்ணாகுங் கண்ணப்பன் வாயாம் விசுத்தி கலசமெந்தைக்
கொண்ணாத தென்பதொன் றுண்டோ வளைசை யுமாபதியே. (43)

பதியேன் மனத்துள் சொருபதி யானமுன் பாதபற்பந்
துதியேனுன் கோயிற் றொழும்புசெ யேன்றிருத் தொண்டர்தமை
மதியேனி தென்ன மதியோ வளைசையில் வாழ்கருண
நதியே பரம கதியே யுதவென்ப னுன்றுணிந்தே. (44)

நான விதத்தும் நாகிடை வீழ்க்கும் நடையலது
வானாடு சேரும் வழிநடந் தேனில்லை வார்த்தையொன்றற
கோனாக வந்தென் னுடல்பொரு ளாவினைக் கொண்டதுண்டு
தேனறும் வில்வ வனத்தா யப்பாலுன் றிருவுளமே. (45)

திருக்கந் தரத்தர்க்கு வில்வவ னேசர்க்குச் செந்தமிழ்நால்
வருக்கஞ் செயுந்தொடை சேர்க்கலுந் தேனென் மதித்திறமோ
பெருக்கந் தருக்கை வார்சடை மேல்வெண் பிறைக்கொழுந்தோ
டெருக்கந்தொடையுமணிந்தார்க்கென்புன்சொ லுமேற்குமென்றே. (46)

- (41) பேறு-பிரயோசனம். பெற்றி-தன்மை. நிறுவாகம்-உண்மை; ஆல்வது சீர்.
(42) நெக்கு-நெகிழ்ந்து. இக்கு-கரும்பு. உவட்டெறிந்தால்-பெருக்கெடுத்தால்.
கார்-கரிய. மை-மேகம். குடைந்தென்ன-மூழ்கிநுற்போல. மேதி-எருமை. மடு-
தடாகம். (43) கண்ணி-மாலே. விசுத்தி-சுத்தம். எந்தைக்கு-எங்கள் பிதாவாகிய
உனக்கு. ஒண்ணு-ஒன்று. கூடாதது. (44) பற்றம்-தாமரை. தொழும்பு-உடிமை.
(45) நடை-வழி. வார்த்தை-(உபதேசச்) சொல். (நீ) கோனாக-ஆசாரியனாக.
(46) திருக்கந்தரம்-நீலகண்டம். பெருக்கம்-பிரவாகம். உத்தரம்-முறுமொழி.

என்று விடியுமிங் கெத்தனை நாட்செலு மென்றுருகி
நின்று மயங்கி நினைவயர்ந் தேன்வெண் ணிலாழுடித்து
மன்று ணடஞ்செய் வாதாவென் வில்வ வனத்தரசே
யொன்று மெனக்குரை யாயினு வோவுண்மைக் குத்தரமோ. (47)

உத்தர கோசலர் கோன்கலைக் கோட்டு வோனருளாற்
புத்திர காம மகம்புரி முன்னொரு போர்க்களிற்றுக்
கத்திரந்தூண்டிக் குருபுத்ர சாப மடைந்தவன்று
மெய்த்தவத் தாலவ் வினேதீர்த் தவன் வெள்ளி வேற்பண்ணலே ()

வெற்புத் திரமென்ற வில்வ வனேசர் மிருகண்டுமோ
சற்புத் திரனர்ச் சனையுவந் தேசண் டனையு தைத்தார்
பொற்புத் திரண்டன பூண்டலை யாள்பங்கர் பொன்னடிக்கி
ழற்புத் திரவிய மன்றே திரவிய மன்பருக்கே. (49)

அன்பருக் கின்பந் தருமமு தேகலி யாணகிரி
மின்பருக் குந்தனந் தோய்கண வாதக்கன் வேள்வியிற்போய்
முன்பருக் கன்பல் லுகுத்தவ னேதிங்கள் மோலியின்மே
லென்பருக் கந்தொடை சேர்த்தாயென் பாடற் கிரங்குகவே. (50)

இரங்கா யெனிற்பல னிக்காய வாழ்க்கையி லென்னைதென்னைக்
குரங்காய் பிழிசிந்தக் கோடேறும் வெள்ளிக் குவட்டரசே
புரங்காய்ப் புன்னகை பூத்தவ னேபுலி யூர்மணிமன்
றாங்காய் நடித்த வடிக்கா யிரந்தர மஞ்சலியே. (51)

அஞ்சலி யாம மரற்றினு மேனென்ப ரார்மிகவும்
அஞ்சலியா னெனக் காற்பத நீபுன் னடிக்கனந்தம்
அஞ்சலி யாதி பழந்தேவ நம்பு மடியரித
யஞ்சலி யாம லருள்கூரு முக்க ணருமருந்தே. (52)

(48) உத்தரகோசலர்கோன்-வடபக்கமுள்ள கோசலநாட்டரசனாகிய தசரதன். குருபுத்திரசாபமடைந்ததை இராமாயணத்திற்காண்க. (49) வெற்பு-கயிலாசமலை, திரமென்ற-உறுதியாகிய இருப்பிடமென்று சொல்லப்பட்ட. சற்புத்திரன்-மார்க்கண்டமுனிவர். சண்டனை-பமனை. பொற்பு-அழகு. (50) கலியாணகிரி-இமயமலை. டன்-உமாதேவி. முன்பு-முற்காலத்தில். உகுத்தவனை-உதிர்த்தவனே. மோலி-சடைமுடி. எனபு-எலும்புமலை. (51) என்னை-யாகு. தென்னைக் குரங்கு-தென்னைமரத்திலுள்ள குரங்கு. ஆய்-ஆராயப்பட்ட, பிழி-தேனை. கிந்த-சிதற. கோடு மரக்கிளைகளில், குவடு-மலை. டலியூர்-சிதம்பரம். மன்றாங்காய்-மனராகிய நடனசபையாக. (52) அலியாமம்-இரா; ஒருபொருட்பன்மொழி. அலியான்-வெளிற்றுமாமாஞ்சயான், ஆற்பதம்-ஆதாரம்.

அருவாகு நான்கு மருவரு வாமொன்று மாகுமைந்து
முருவாகு நான்கு மிவ்வொன்பது மேயுன் னுருவமென்பார்
பெருவாணுலகங்க ளெல்லா மருவிப் பிறிந்திருக்கும்
கருவா ரறிவர் பழந்தேவ வீதென்ன காரணமே. (53)

காராமை துஞ்சும் வயல்கும் வளைசைக் கடவுள்வைப்புரு
சீராம தீர்த்தமுந் தெண்ணீ ரருவிச் சிலம்புங் கொன்றைத்
தாரார் தசரத ராமீச் சரமுஞ்சந் தாடவியும்
ஆரா கிலங்கண்ட பேரக லார்கயி லாசமென்றே. (54)

ஆய்கின்ற வானவர் தானவர்க் கஞ்சி யடைந்தருவி
தோய்கின்ற வெள்ளி மலைசார்ந்து தோத்திரஞ் சொற்றவந்நாட்
பாய்கின்ற கோல விடைப்பாக னுருந் பவித்தனரால்
வாய்கின்ற வில்வ வனத்தூ டிலிங்க வடிவுகொண்டே. (55)

வடிகொண்ட சோதி யிலிங்கத்தை வந்தித்து வானடைந்து
முடிகொண்ட வானவ ரின்பமுந் றுரம் முறைதெரிந்து
படிகொண்ட ரோமச னத்திரி சும்பன்பன் னாட்பயின்று
கடிகொண்ட வில்வ வனம்பணிந் தார்சென்று கைதொழுமே (56)

கைதர வல்ல கடவுளென் கோவுமை காந்தனென்கோ
மொய்தரு கங்கை முடித்தோனென் கோவட்ட மூர்த்தியென்கோ
மைதரு கண்டத்த னென்கோவென் வில்வ வனேசனென்கோ
பைதரு பாம்பரைச் சாத்திரின் றுடும் பரமனையே. (57)

பரமன் பரசு தரன்பர மேட்டி பாபான்சங்
கரன்மன்று ளாடி கயிலாயன் கண்ணுதல் காளகண்டன்
பிரமன் கபால மெடுத்தோன் பிணுகி பிறைமுடித்தோன்
புரமன் நெரித்தவன் பூதேசன் வெள்ளிப் பொருப்பண்ணலே (58)

(53) நான்கு-சிவம் சத்தி விந்து நாதம். ஒன்று-சதாசிவம்., சிவலிங்கம். நான்கு-
பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன். கரு - மூலம். (54) கார் - கரிய.
வைப்பு-இடம். சிலம்பு-மலை, சந்தாடவி-சந்தனச்சோலை. (55) தானவர்க்கு-
அகரருக்கு. சொற்ற - சொல்லிய. கோலம்-அழகு. உற்பவித்தனர் - பிரசன்ன
மானார். வாய்கின்ற-வாய்க்கின்ற (விசாரம்) சிந்திக்கின்ற. (56) வடிகொண்ட-
தெளிந்த. படி-உலகம். கடி-வாசனை. (57) கைதர-உதவிசெய்ய. என்கோ-
என்றுசொல்லுவேனோ. காந்தன்-கணவன். மொய் - வலிமை. அட்டமூர்த்தி-
பஞ்சபூதம் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மாவாகிய எட்டுவடிவம். பை-படம். அரை-
இடையில். (58) பரசு-மழுவாயுதம். தரன்-தரித்தவன். கபாலம்-மண்டையோடு.
பிணுகி - பிணுகமென்னும்வில்லையுடையவன், பூதேசன் = சர்வான்மாக்களுக்குந்
சுருஷி.

பொருப்பாய் வளர்ந்தது கொல்லோவென் றீவீனை பூந்தவிசி
விருப்பான் விதித்த வெழுத்திது வோவிம வான்பொருப்பில்
மருப்பாய் வளர்முலைக் கல்யாண சுந்தரி மாலையிட்ட
விருப்பா யுவந்தினி மேலேனுஞ் சென்ம விடய்தவிரே. (59)

தவிக்கும் படிசெயுந் தாபங்கண் மூன்றுநின் றுணினைவுந்
பவிக்கும் பொழுது தவிர்வதன் றோசக்ர பாணிகரங்
குவிக்குந் தசாதாமீச் சுரத்தமர் குன்றவில்லாய்
செவிக்குங் கருட தியானத்தி னுல்விடந் தீர்ந்திடுமே. (60)

தீர துவாதச பார புயாசலச் சேவகன்கைப்
போரத னுல்வெற்றி பெற்றிடு சத்தி புரிந்தளித்தாய்
பாரத மேரு வளைத்தாய் கமடம் பணியணிந்தாய்
சாரத பூத சமேதா வளைசைத் தயாநிதியே. (61)

தயவாய்ப் பிரவஞ்ச சாகரத் தேபடிந் தாய்மனமே
கயவாய்ப் புனிற்றிளங் கன்றுட்டு மேதி கதிர்முலைப்பால்
வயல்வாய் நிறையும் வளைசைக்குள் வில்வ வனேசர்பதம்
நயவா யுனக்கது நாவாய் கதிக்கரை நண்ணுதற்கே. (62)

நண்ணப் படாத பாலோக சாதன நண்ணுதற்குப்
பண்ணப் படாத தவம்வேண்டுவிதிலைப்பாரமிகு
வண்ணப் படாமுலைக் கல்யாணி பாகன் வளங்களுக்கு
ளண்ணப் படாநின்ற செல்வவில் வாடவிக் கெப்துமினே. (63)

எய்த்தா யெனவின் டெனைத்தேடி யேவந்தெடுத்தீணத்து
மெய்த்தா யினுமன்பு தோற்றுவித் தாய்திங்கள் வேணியின்மேல்
வைத்தாயென் வில்வ வனத்தா யினிக்கன மாய்நடத்து
வித்தா யெனினும் வெறுத்தா யெனினுமென் மேற்பொறியே. (64)

(59) பொருப்பில் - இமையமலையில், விருப்பாய் - விருப்பமுடையாய், விடாய் - தாகம். (60) தாபங்கள்மூன்று-மண் பெண் பொன்னுண்டாகியதுன்பங்கள்- கருடதியானம்-கருடன் தானாகமந்திரத்தைத்தியானித்தல். (61) துவாதசம்-பன்னிரண்டு. சேவகன் - வீரத்தைபுடையமுருகக்கடவுள். சத்தி - வேலாயுதம், பாரதமேரு-பாரதமெழுதப்பட்டமகாமேரு. கமடம்-ஆமையோடு. பணி-பாம்பு. சாரதபூதம்-சாரதமாகியபூதம். (இருபெயரொட்டு) சமேதா-கூடியிருப்பவனே. (62) கயவாய்-தடாகத்தனிடத்து. மேதி-எருமை. நயவாய்-விரும்புவாய். நாவாய். தோணி. (63) பாலோகசாதனம்-மோக்ஷலோகத்தையடைதற்குவேண்டிய கருவிகள். படாம்-மேற்போவை. எய்துமின்-செல்லுங்கா. (64) விண்டு-செல்லி. ந்மேற்பொறி-என்னிடத்தெழுதியஎழுத்து; அதாவது ஊழ்.

பொறிவழி போயைம் புலன்வழி சார்ந்துயிர் போகசின்ற
தறிவழி யாமுன மஞ்சலென் பாயண்ட ரண்டமுட்டி
வெறிவழி வில்வ வனநாத வெஞ்சிலை வேடர்வைத்த
வுறிவழி தேன்கவர் வெள்ளியஞ் சார லுடையவனே. (65)

உடைப்பருஞ் செம்பொ னுலவாக் கிழிதந் தொருகவிக்குத்
தொடைப்பெருஞ்சொ ற்றலைமைதந்தனைவெளித்தூண்டுமொற்றை
விடைப்பெருஞ் செவ்வவென் வில்வ வனேச வெறுமையினுற்
கடைப்பெருஞ்செல்வர்முன்செல்லாமலென்னையுங்காத்தருளே. (66)

அருணையுங் காசியு மாருரு மம்பல மும்மளிக்கும்
பொருணயந் தேநல்கும் பொற்கோயில் யாதெனிற் பொன்மலைவிற
கருணையம் போதி யனையா னயோத்தியர் காவலற்குத்
தெருணயங் காட்டும் பெருமான் கனக தினகாமே. (67)

தினகரா கோடி யுதித்தா லனைய திருவுருவார்
பனக விபூடணர் வில்வ வனேசர் பதாம்புயமே
சனகர் முதலிய ரேகதி யென்ற தனைத்தெரியார்
எனகதி யென்பர்கை வெண்ணெ யிருக்கநெய்க் கேங்குவரே. (68)

நெய்காலு முத்தலை வேற்பழந் தேவ நினைவுதப்பிக்
கைகா லயர்ந்திரு கண்கள்பஞ் சார்ந்து கருவிதளர்
தூய்சால மேதெனுங் காலம்வந் தால்மன்றி னூடுநடஞ்
செய்காற் சிலம்பொலி காட்டாயென் னுள்ளந் திடப்படவே. (69)

படப்படு மோவிர்தக் கன்மம்வெம் பாசம் பயிற்சியினால்
விடப்படு மோவிடக் கூடாதென் றுலினி மேலலைக்கக்
கடப்படு மோவில்வக் காவுடை யாய்சின் கருணையிற்றித்
திடப்படு மோவெத் தனைநாட் செலுமிது சீர்படவே. (70)

(65) பொறி-பஞ்சேந்திரியம்-புலன்-அவற்றின் அறிவு. அறிவு-மெய்யறிவு. அஞ்
சல்-அஞ்சாதே. வெறி-தேன். உறி-தேனெடுப்பதற்குக்கட்டிவைத்தஉறி. (66)
உலவா-கெடாத. கிழி-பொன்முடிப்பு. ஒருகவி. தருமியென்னும்பிராமணன்.
தொடை-பாமலை. தலைமை-முதன்மை. வெளி-ஆகாயத்தில். கடை-கீழாகிய.
(67) அருணை - அருணாசலம். அம்பலம் - சிதம்பரம். பொருள் - உண்மைப்பொ
ருளே. யாதெனில்-எதுவென்றால். அம்போதி-கடல். தெருள்-தெளிவு. கனக
தினகரம்-சொர்ணப்பிரகாசம். எனகதி-என்னகதி. (69) காலும்-கக்கும். முத்தலை
வேல்-சூலாயுதம். கருவி-இந்திரியங்கள். உய்-பிழைக்கின்ற. (70) படப்படுமோ-
(தானே) கெடமுடியுமா. விடப்படுமோ-(நாமாக) விடமுடியுமா. கடப்படுமோ-
கடமைப்படுமோ. சீர்பல-ஒழுங்காக.

சீர்ப்பட்ட துள்ளம் பழந்தேவர் பாதமென் சென்னியிற்பட்
 றீர்ப்பட்ட பஞ்சரிப் பெல்லாந் தவிர்ந்த துபாதியெனப்
 பேர்ப்பட்ட யாவையும் பிற்பட் டனமுன் பிணிபட்டதாய்
 நேர்ப்பட்ட பாசம் நெளித்தோட வாவி நிலைப்பட்டதே. (71)

நிலையாத மாயக் கடலா டமுந்தி நினைவழிந்தேன்
 மலையாது காக்க வழக்கில்லை யோமக மெருகரிச்
 சிலையாய் தசாத ராமீச் சரபழந் தேவ முற்றும்
 விலையாகும் நானொற்றிக் காணாது முண்டொரு மேல்வட்டமே. (72)

வட்டுப் படாநின்ற கன்னலுந் தேனும் வடித்தசெஞ்சொற்
 பட்டுப் படாமுலைக் கல்யாணி பாகர் பணிவிடையை
 விட்டுப் படாத வெறும்பாடு பட்டு விசாரமிட்டுத்
 தட்டுப் படாநிற்ப தாமறி வீனர் சரித்திரமே (73)

திரந்திர மென்றிந் திரன்போ விருந்தவர் செல்வமெலாந்
 கரந்திர வுக்குத் திரிதல்கண் டோம்வில்வக் காவுடையான்
 வரந்திர ணத்துக்கும் வெண்டுங்கண் டார்நன் மதியிலிகள்
 பரந்திர வும்பக லுந்திரிந் தேது பலனுமக்கே. (74)

பலவ சனங்கள் வெயில்காட்டு காவிற் பருங்கிவன்
 பலவ சனங்கள்செய் தென்வளை சைக்கன்னி பாகமுந்நூற்
 பலவ சனங்கள் பசுபதி நாமம் பகர்ந்தபொன்னம்
 பலவ சனங்கள் பணிபழந் தேவகண் பார்த்தருளே. (75)

பார்த்தரை யாண்டவர் கைக்கேற்கப் பாசு பதமளித்த
 தீர்த்தரை யாதி பழந்தே வரைத்துதி செய்வதல்லாந்
 பேர்த்தரை நாழிகை யென்றாலு நான்சென்று பேசுவனோ
 தூர்த்தரைத் துத்தரைப் பேசுநிர் மூடரைத் துட்டரையே. (76)

(71) உளர்ப்பட்ட-விரிந்த. பஞ்சரிப்பு-துன்பம். (தாற்பரியம்) பிணிபட்டது-
 கட்டுப்பட்டது. பாசம்-ஆணவமலம். (72) வில்லாய்-வில்லையுடையாய். வட்டம்-
 வாசி, இலாபம். (73) வட்டு-கரும்பிகைட்டி. பட்டுப்படாம்-பட்டாலாகிய உத்த
 ரீயம். தட்டு-குற்றம். (74) கரந்து-மறைந்து. இரவுக்கு-யாசிப்பதற்கு. திரணத்
 துக்கும்-சிறியகாரியத்துக்கும். பரந்து-விரிந்து. (75) பலவசனங்கள்-இளந்தளிர்
 கள். கடுவன்-ஆண்குறாவுரு. பல-பலாச்சுளை. (ஆகுபெயர்). அசனம்-உணவு.
 முந்நூல்-முதல்நூல், வழிநூல், சார்புநூல். பலவசனம்-பலவார்த்தைகள். பசு
 பதி-உயிர்கட்கு இறைவன். அம்பலவ-சபையையுடையாய். (76) பார்த்தரை-
 அருச்சுனனை. தீர்த்தரை-தேவரை. பேர்த்து-நீங்கி. தூர்த்தரை-விடபுருடரை.
 துத்தரை-தியரை.

அரைக்குமென் சாந்து மகிலுழை திக்கல் லசைத்தொழுகிக்
கரைக்குறும் பெற்றுந் தெளிநீர்ப் பொருளை கறங்கருவி
வரைக்குறு மாமுனி வன்போற்றும் வில்வ வனப்பெருமா
னுரைக்குமென் புன்மொழிக் கன்பாக நன்மொழி யோதினனே. (77)

ஓதா துணரு முணர்வுதந் தாண்ட வொருவனுமென்
பேதாதி பேதப் பிறப்பறுத் தாண்ட பெருந்தகையும்
பூதாதி யெங்கும் பொருந்தினின் றுனும் புனைமலர்ப்பூஞ்
சூதாதி சண்பகஞ் சூழ்வில்வ நீழற் சுடர்க்கொழுந்தே. (78)

கொழுந்தோடு செம்ப வளக்கா லொவுங் குடவளைபோல்
விழுந்தாடு வெண்பிறை வேணியி னூர்விள ரிச்சுரும்பர்
எழுந்தாடு வில்வ வனநாத ரின்னரு விவ்வணமோ
செழுந்தாடு திக்குந் திருப்பேறு வாய்த்ததென் சென்மமுமே. (79)

சென்றாடுந் தீர்த்தம்வந் தாடப்பெற் றாலெனச் சிற்றடியே
னின்ரு தெதிக்கு நிலைமைபெற் றேனியிர்ந் தாடகமா
மன்றாடும் வில்வ வனநாத பூதச மேதமுற்றே
யன்றாடகநின் றிருத்தாட் பணிவிடைக் காளினியே. (80)

ஆளா பெனநின் றடியேன் புகலும்விண் ணப்பொரு
நாளா கிலுநின் றிருச்செவிக் கேறலை நாலிரண்டு
தோளா யொருபது தேரோ னருச்சனைத் தொண்டிசெய்த
தாளாய் சிறியனுங் கானேன் பிறிதொரு தம்பமுமே. (81)

தப்பியு மாருதி யுஞ்சக் கிரீவனுஞ் சாம்புவனும்
நம்பியு நங்கையும் போற்றி யயோத்தி நகரடைந்தார்
கும்பியுங் கன்றும் பிடியா னையுங்குடைந் தாடவண்டுந்
தும்பியுங் காக்குஞ் சனைசூழ் வளைசை சுயம்பையன்றே. (82)

(77) சாந்து-சந்தனக்கட்டை. அகில்-அகிற்கட்டை. குறும்பு-பாலேநிலத்தார். கறங்கு-முழங்குகின்ற. வரை-பொதியமலை. (78) பூதாதி-பஞ்சபூதமுதவிய. சூதாதி-மாமாமுதவிய. (79) குடவளை-குடம்போன்றசங்கு. வேணி-சடை. விளரி-ஒருஇராகம். தாடுதெக்கும்-தாள் துதிக்கும். (80) நின்றாடுதெக்கும்-நின்றாள் துதிக்கும். நியிர்ந்து-உயர்ந்து. ஆடகம்-பொன். மன்று-சபை. பூதசமேதம்-பூதங்க ளோடுகூடியிருப்பது. அன்று-அக்காலம்., சருவசங்காரகாலம். ஆடக-ஆடுகின்ற மனத்தையுடையாய். (81) ஆளாய்-ஆள்வாயாக. ஒருபதுதேரோன் - தசரதன். தம்பம்-ஆதாரம். (82) தம்பி-இலக்குமணன். மாருதி-அனுமான். நம்பி-இராமன். கும்பி-ஆண்யானை. தும்பி-ஓர்வகைவண்டு. சுயம்பு-தானேதோன்றியசிவலிங்கப் பெருமான்.

அம்புத் தரங்கட் கமைமட வேசைய ராசையினி
யம்புத் தரங்களை மெய்யென்று காணு மறிவிநான்
அம்புத் தரங்கச் சடையான் வளைசைக் காசெனித
யம்புத் தரங்கமென் றுடல்கொண் டானவ னுடல்நன்றே. (83)

ஆடக மேருச் சராசனத் தார்கவி யாணியம்மை
சூடக நாண்மலர்க் கைகொண்டு கம்பைத் துறையினிற்று
ஓடக நாண்மலர்ச் செந்தாளர்ச் சித்த நயங்குறித்தோ
பாடக னூபுரத் தாளேந்தி யம்மி பதித்ததுவே. (84)

பதியைத் தசரத ராமீச் சுரமென்றும் பாய்புனல்குழ்
நதியைப் புனித வரநதிதா னென்றும் ஞானபயோ
ததியைக் கடவுட் பழந்தேவ னென்றுஞ் சவுந்தரிய
நிதியைக் கவுரி கலியாணி பென்றும் நினைகுவனே. (85)

நிணையேனென் றாலும் வழத்தேனென் றாலுமிந் முடமுற்ற
விணையேன் பழைப வடிமைகண் டாய்சுடர் வேற்குமான்
றணையே பயந்த பழந்தேவ ஆபற் சமையம்வந்தா
லுணையே யலாற்பிறி துண்டோவென் னாவிக்குறுதுணையே. (86)

உறவந் தளிக ஞுணப்பூ நறைவின் டொழுக்குமுல்லைப்
புறவஞ் செறியுந் தடஞ்சாரல் வெள்ளிப் பொருப்பிலெங்கோன்
கிரவுஞ் சுகிரி துளைத்தோனைப் பெற்றவன் கேண்மையெண்ணா
தறவுந் தளர்ந்தனை நெஞ்சே யிஃதுன் னறிவின்மையே. (87)

இன்மையெய் தாதவர் யாவரப் பாலுள தின்னருளால்
நன்மைபெய் தாதவர் யாவரெந்தாய் நண்ண லார்புரத்தின்
வன்மைகொய் தாய்பழந் தேவாவென் வில்வ வனப்புனிதா
புன்மையெய் தாம வினிரீ யெனையும் புரந்தருளே. (88)

(83) அம்புத்தரம் - பாணத்தின்தகுதி. கட்டுக்கண்ணிடத்து. இயம்பு-சொல்
கின்ற. உத்தரம்-மறுமொழி. அம்பு-கங்கையின். தரங்கம் - அலைகளையுடைய.
என்-என்னுடைய. புத்து-புதிது. (84) ஆடகம்-பொன். சராசனம்-வில். கம்பை-
கம்பாநதி. நாடக-நாடுகின்றமனத்தால். (85) பதி-ஊர். வரநதி-கங்காநதி. ஞானப
யோததி-ஞானசாகரம். சாகரம்-கடல். கடவுள்-தெய்வத்தன்மையுடைய. சவுந்
தரிய-அழகிய. கவுரிகலியாணி-கவுரியாகியகலியாணி. (85) பயந்த-பெற்ற.
சமையம்-ஆபத்துக்காலம். (88) இன்மை - தரித்திரம். நண்ணலார் - பகைவர்.
புரந்து-காத்து.

புரக்குங் கருணைப் பழந்தேவ தேவரின் பொன்முடிமேற்
பாக்குந் தடந்திரைப் பாசீ ரதியும் பணிவரைச்சுந்
தாக்குங் குமமுலைத் தாய்கலி யாண சவுந்தரியும்
நிரக்கும் படிக்கென்கொ லோவெம் பிரான்வைத்த நேசமதே. (89)

நேசமெ லாரின் னடியா ரிடத்திலு நெஞ்சில்விசு .
வாச மெலாரின் மலர்த்தா ளிணைக்கும் வருதல்நன்று
தேச மெலாந்தொழும் வில்வ வனப்பழந் தேவவிதில்
மோச மிலாமற் புரப்பாய் விடுதல் முறையலவே. (90)

அலையார்பிர வாக பரம்பரை வாக வதுபவித்தூந்
தொலையாம வின்னந் தொடர்கின்ற தாற்சந்திர சூடகிரிச்
சிலைபாய் தசரத ராமீச் சரப்பழந் தேவசம்மா
மலையாய் வளர்ந்தது மாபரவி நான்செய்த வல்வினையே. (91)

வினைவா ரிதிநின் கருணா விலாச விழுப்புனலால்
நனைவார்க்கல் லாமற் பலகோடி காலரைந் தாலுமொரு
தினைமாத் திரமும் வறளாது போலுந் திருவிருக்கப்
புனைவார் நிழலுறை வாயெளி யேற்கொரு புத்திசொல்லே. (92)

சொல்லாயும் வேதத் துணிவே வளைசைச் சுடர்க்கொழுந்தே
கல்லால் நிழலி லமர்ந்தவ னேயிளங் காண்முனைக்குச்
செல்லா மருந்துஞ் செழும்பாலுங் கன்னலுந் தீற்றுதல்போ
லெல்லாங் கருணையென் றுலெம் பிராணைமற் றென்கொல்வதே. (93)

என்பத்தி யங்க மெனப்பேர் படைத்த தெலும்பல்திங்
கென்பத்தி யங்க மெனப்பேர் படைத்தற் கிடங்கண்டிலேன்
வன்பத்தி யங்க முரித்துரி போர்த்த வளைசைமுதல்
வன்பத்தியங்கள்சொன்னுனெண்ணில்கோடிபிம்மன் னுயிர்க்கே. (94)

(89) புரக்கும்-காக்கும். பாக்கும்-விரியும், பாசீரதி-கங்கை, நிரக்கும்-கலந்து கொள்ளும். (90) புரப்பாய்-காப்பாய், விடுதல்கைவிடுதல், (91) பிரவாகம்- வெள்ளம், பரம்பரை-தொடர்ச்சி, ஆச-போல, சந்திரசூட-சந்திரனைத்தரித்த வனை. (92) விலாசம்-விரிவு, விழு-சிறந்த, வறளாது-வற்றாது, திருவிருக்கம்- வில்வவிருக்கம். (93) சொல்-சொற்களால், காண்முனையின்னை, தீற்றுதல்-உரு-டு தல். (94) என்பு அத்தி அங்கம்-இமமூன்றுபோர்களும். என்பத்தி அங்கம்- என்னுடையபத்திலகூணம், வன்பு-வலிய, அத்தியானை, அங்கம்-உடல், உரி- தோல், பத்தியங்கள், (ஆணவமலமாகியநோய்க்கு பத்தியாகிய) பத்தியங்கள்.

மன்னவர் மன்னவ நென்கோ நயோத்தி வளநகரா
நென்னவ நென்னவ நென்றுநின் நேத்தவந் தின்னருள்கூர்
முன்னவன் வில்வ வனநாதன் முக்கண் முதல்வனென்னைத்
தன்னவ நென்றுசெய் தானினி மேலொரு தாழ்விலையே. (95)

வில்வா ரணியக் கலியாண சுந்தர மின்கொடிசேர்
செல்வா வளைசைச் சிவக்கொழுந் தேநின் செயல்வழிச்சேர்ந்
திவ்வாழ்வு தானுந் துறவறந் தானு மியல்புடைய
நல்வாழ்க்கை யென்று நடப்பா ரெவரினு நல்லவரே. (96)

நல்லார் தமைமதிப் பார்துட்டர் பாற்சற்று நண்புசெய்யார்
சொல்லார் பதிகத் தொடையயில் வார்திருத் தொண்டுசெய்ய
வல்லார் மகிமைசொல் வாரொரு போது மனஞ்சுடையா
ரல்லாருங் கண்டத்தர் வில்வ வளைசை ரடியவரே. (97)

அடிதே டியசக்க ராயுதத் தோனு மலங்கனிலா
முடிதேடி நின்ற முளரிப் பிரானு முன் நேடையிலிப்
படிதேடி னூல்லர் வில்வா டவிப்பழந் தேவரெங்கள்
குடிதேடி வந்து புரந்தார் வளைசையிற் கோயில்கொண்டே. (98)

கொண்டல் முழங்கக் கொடிமுல்லை பூச்சொரி யக்குளிர்ந்த
தண்டலை தோறு மயிலாடச் சுற்றிலுந் தண்டளா
வண்டளி ரோங்கு வயல்குழ் வளைசை மருவுமணி
கண்டனை யண்டர் பெருமானை நானென்று காண்பதுவே. (99)

காணென்று முத்திக் கனுகூலங் காட்டிக் கனகமணித்
தூணென்று நின்ற பழந்தே வனைத்தினந் தொன்மறைக
ளாணென்று பெண்ணென்ற தல்லாப் பொருளென் றறிவுருவப்
பூணென் றுரைக்கு மவனை யுயர்பரி பூரணனே. (100)

வளைசையந்தாதி மூலம், மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரோழகீய
குறிப்புரையுரையுடன் முற்றுப்பெற்றது.

(95) என்கோன் - என்றுசொல்லப்பட்ட அரசன். தன்னவன் - தன்னுடைய
தொண்டன். (96) வில்வாரணியம்-வில்வவனம். (97) பதிகத்தொடை-தேவார
மாகியமலை. அல்-இருள்போலும்விடம். ஆரும்-நிறையும். (98) அலங்கல்-மலை
யாகிய. முளரி-தாமரை. இப்படி-இந்த வில்வவனக்கேத்திரம். (99) தண்டலை-
சோலை. தண்டளா-குளிர்ந்த முத்துக்களையுடைய. தளிர்-சோலை. (ஆகுபெயர்)
என்று-எக்காலம். (100) தொல்-பழைய. அதல்லாப்பொருள்-அவி. அறிவுருவப்
பூண்-அறிவுவடிவாகிய ஆபரணம், பரிபூரணன்-எங்குநிறைந்தபரம்பொருள்.

பிள்ளை தீதமிழினிலக்கணம்.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பிள்ளையின்பருவச்செயல்களைப்பற்றிக் கூறுந் தமிழ் என விரியும். இப்பிள்ளைத்தமிழ், முன்னோர் வகுத்த தொண்ணூற்றுறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றும். ஆசிரியர் தொல் காப்பியனார், இப்பிரபந்தவிலக்கணங்கள் இன்னின்னவெனக்கூறின ரில்லை யாயினும்,

“விருந்தேதானும், புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே”

(தொல்-பொரு, செய்யுளியல்-உச௦.)

என்பதனால், இவற்றை “விருந்து” என்னும் பகுதியுள் அடக்கிக் கூறினார். விருந்து-புதிதாகத் தாம்வேண்டியவாற்றாற் பல செய்யுநர் தொடர்ந்துவரப் பாடுவது.

இவற்றுட் பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற்பிள்ளைப்பாட்டு, பெண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு என இருவகைப்படும். இப்பாட்டுத் தாதி யர்கற்றாகப் பாடுவதென்றார் திராவிடமகாபாஷியகர்த்தராகிய சிவஞானயோகிகள்; தந்தை, தாய், பாட்டன், பாட்டிகுற்றாகப் பாடுவதென்பாரு முளர். ஆண்பாற்கு;—காப்புடன் செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிற்றில்சிகைத்தல், சிறுபறைமுழக்கல், சிறுதே ருருட்டல் எனப் பத்துப்பருவங்களும், பெண்பாற்கு—மேற்கூறியவற் றில் இறுதியினின்ற சிற்றில் முதலிய மூன்றும்நீக்கி, அவ்விடத்தில் அம்மாணை, நீராடல், ஊசல் என்னும் மூன்றையுஞ் சேர்த்துப் பத்துப் பருவங்களும் கூறுவர்.

இவற்றுட் காப்பாவது திருமால், சிவபிரான், விநாயகர், முருகக் கடவுள், பிரமன், இந்திரன், இந்திரை, சாகவதி, சத்தமாதர், முப்பத்து மூவர் என் றிக்கடவுளரைப் பிள்ளையைக் காக்கும்பொருட்டு வேண்டிப் பாடுவது. உமாதேவிமுதலியோரைப்பற்றிய பிள்ளைப்பாட்டில் மேலே கூறிய கடவுளார்களாகக் குறைத்துங் கூட்டியுங் கூறுவதுண்டு.

காப்பு, பிள்ளைபிறந்த மூன்றாமாதம்வரை கூறப்படும். ஏனைய ஒன் பது பருவங்களும் அம்மூன்றாமாதந்தொடங்கி, ரு, எ, கூ, கக, கங, கரு, கள, கசு, உக—இவ் வொற்றையென்கொண்ட மாதங்களில் முறையே கூறப்படுவன என்றும், மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆண்டுவரையும் சொல்லு தலுங்கொள்வர் என்றும் பன்னிருபாட்டியலிற் கூறுவர். பன்னிருபாட் டியலிலே, ஆண்பாற்குப் பதினாறுவதுவரையும், பெண்பாற்குப் பூப்புநிகழுமளவும் பிள்ளைப்பருவங் கொள்ளலுமுண்டென்று சொல்லப் பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பருவங்களிற் சில குறைத்துங் கூட்டியும் பண்டைடோர் கொண்டனரென்பதும் முன்னால்களாற் மெரியவுருகின் றது. பிங்கலந்தையில் அடியில்வரும் சூத்திரத்தால் இதனைக் கண்டு கொள்க.

“பிள்ளைப் பாட்டுத் தெள்ளிதிற் கிளப்பிற்
 றிங்க ளிரண்டிற் றெய்வங் காக்கென
 இன்றமிழ்ப் புலவ ரியம்பிய காப்பும்
 ஐந்தாந் திங்களிற் செங்குரை யாடலும்
 ஆறாந் திங்களிற் கூறுதல் கற்றலோ
 டேழாந் திங்களி னின்னமு தூட்டலும்
 எட்டாந் திங்களி னியற்றா லாட்டலும்
 ஒன்பதாந் திங்களி னுயர்சப் பாணியும்
 பத்தினோ டொன்றின் முத்தங் கூறலும்
 ஆண்டு வரையி னீண்டுவரு கென்றலும்
 மதியீ ரொன்பதின் மதியை யழைத்தலும்
 இரண்டா மாண்டிற் சிறுபறை கொட்டலும்
 மூன்றா மாண்டிற் சிற்றில் சிதைத்தலும்
 நான்கா மாண்டிற் சிறுதே ருருட்டலும்
 பத்திற் பூணணி பன்ஸீ ராண்டினிற்
 கச்சொடு சுரிகை காமுறப் புனைதலென்
 றின்னவை பிறவு மாகு மவற்றுள்
 முன்னர் மொழிந்த வொழிந்தவற் றோடும்
 பெற்ற வாண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டாம்
 முன்னுறக் கிளந்த ஆண்டி னுள்வரை
 இசைத்த பாட லிருவர்க்கு முரித்தே.”

“பேணுஞ் சிறப்பிற் பெண்மக வாயின்
 மூன்றா மாண்டிற் குழமண மொழிதலும்
 ஐந்தின் முதலா வொன்பதின் காறும்
 ஐங்கணைக் கிழவனை யார்வமொடு நோற்றலும்
 பனிரீர் தோய்தலும் பாவை யாடலும்
 அம்மனை கழங்கு பந்தடித் தாடலும்
 சிறுசோ றடுதலுஞ் சிற்றி லிழைத்தலும்
 ஊச லாடலு மென்றிவை யுள்ளிட்டுப்
 பேசிய பெண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டே.”

முன்னூல்களில் இவ்விதம் பருவங்களும் காலவளவும் பலவேறு
 வகையாகக் காணப்படுவனவாறாலும் மேற்கூறிய பத்துப்பருவமுமே
 இக்காலத்தாராற் பெரிதும் ஆட்சிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவைகளாம்.
 இவைகள் பிள்ளைத்தமிழின் பொதுநிலக்கணங்களெனக் கண்டுகொள்க.

உ
சிவமயம்.

வ னை ச க் கலியாணியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

முதலாவது

கா ப் பு ப் ப ரு வ ம் .

அஃதாவது:—திருமால், சிவபிரான், விநாயகர், முருகக்கடவுள், பிரமன், இந்திரன், இலக்குமி, சரசுவதி, சத்தமாதர், திக்குப்பாலகர், முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர் என் றிக்கடவுளரைப் பிள்ளையைக்காக்கும்பொருட்டு வேண்டிப் பாடுவது.

திருமால் துதி.

பார்கொண்ட திண்டிறற் பல்புவன பந்திப்
பரப்பைப் புரக்கவேண்டிப்
பாண்டிப் பிராட்டிபெறு செல்விபைச் செல்வப்
பழந்தே வனைப்புணர்ந்த
வார்கொண்ட கும்பக் கதம்பப் பராமுலை
வஞ்சிபைச் செஞ்சொல்வளரும்
வளைசைமா நகர்மருவு கலியாண சுந்தர
மனோன்மணி தனைப்புரக்க
தார்கொண்ட பைந்துளவ மருமத் திடைத்தங்கு
தவமறைத் தையலீன்ற
சதுர்முகனை முதலிட்ட புத்தேளிர் யாருந்
தனித்தனி விரும்பிநிற்பச்
சீர்கொண்ட மந்தரச் சிகரியிற் பஹலைச்
சேடனுட லைப்பிணித்துத்
தெண்டினைக் குரைகடல் கடைந்தமு தனித்திட்ட
செங்கட் கருங்கொண்டலே.

(1)

குறிப்பு:—பந்தி-வரிசை. பழந்தேவன்-சிவபிரான். கதம்பப்பரம்-வாச னைச்சந்தனம். வளைசை-கடையமென்னும் ஊர்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க. மனோன்மணி-பரசுத்தி. மருமம் - மார்பு. தையல் - இலக்குமி. புத்தே ளிர்-தேவர். சிகரி-மலை. பிணித்து-கட்டி. குரை-ஒலிக்கின்ற.

சிவபெருமான்.

வரியளி குமுறிய மடல்விரி யிதழியின்

மதுமழை மாறாத வார்சடைக் காட்டினர்

மழையிரு ளெனவிட முமிழ்தரு கணபண

மணிவெயில் கால்வீச மாசுணப் பூட்டினர்

மதனெரி படதுத லழல்பொழி விழியினர்

மலரடி மேலேறு மாமறைப் பாட்டினர்

மலைதிகர் புயமிசை யொருபுடை யணிகுழை

யொருபுடை மேல்நீடு வால்வளைத் தோட்டினர்

சருவென முனிவார் மனைபுகு முனமவர்

தளிரிய லார்தேடு தாதகிச் சூட்டினர்

தமனிய வரைபொரு மகலிய வுரமிசை

பிறைவட மாயாடு சூகாக் கோட்டினர்

தவளவெ ணிலவுமிழ் பொடியணி துதன்மிசை

தருணநி லாவீச தாழ்பிறைக் கீற்றினர்

சதுர்மறை பரவிய தமிழ்வளை சையிலுறை

தசரத ராமீசர் தாளுகளைப் போற்றுதும்

பொருமிய கவுணிய மழமுகில் பருகிய

புணரிசெய் பாலாறு பூண்முலைப் பார்ப்பதி

புவணை வுரிதிரி புரையென வறிவொடு

புகல்பவர் காவேறு பூவையைப் பூத்தொளிர்

பொலன்முக டளவிய பணிவரை யதிபதி

புணர்தரு போராசை மேனைமுத் தாட்டிய

புதல்வியை முதல்வியை மழகளி நெனவரு

புதல்வனை யீராறு தோள்வரைச் சூர்ப்பகை

அரசனை மகவென வருளிய வனிதையை

யலைகடல் போலாகு மாகமச் சூழ்ச்சியை

அருவென வருவென வுளதென இலதென

வகிலமு மானுளை யாகமக் காட்டினி

லனுதின நடமிடு மரகத மயிலையெ

னறிவினி லூடாடு நீடொளிக் காட்சியை

யடியவர் மனதினில் நினையுமு னுதவிய

அருணிதி போல்வார்கல் யாணியைக் காக்கவே. (2)

குறிப்பு:—குமுறிய-முழங்கிய. இதழி-கொன்றைமலை. உமிழ்தரு-கக்கு கின்ற. கணபணம்-கூட்டமாகிய படம். வெயில்-பிரகாசம். மாசுணம்-பாம்பு. துதல்-நெற்றி. ஒருபுடை-ஒருபக்கம். குழை-குண்டலம். வால்-வெண்மை. வளை-சங்கு. சரு-சோறு. தளிரியலார்-பெண்கள். தாதிக்-ஆத்திமலை. தமனியவரை-மேருமலை. சுகரம்-பன்றி. தவளவெணிலவு - மிகுந்தவெள்ளிய பிரகாசத்தை. பொடி-வியூதி. தருணம்-இளமை. தசரதராமீசர் - இராமபிரானுற்பூசிக்கப்பட்ட சிவபிரான்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க. கவுணியமழமுகில்-கவுணியர் குலத்திற்பிறந்த இளமைதங்கிய மேகம்போலும் சம்பந்தமூர்த்திநாயனார். பருகிய-உண்ண. பணிவரை-இமயமலை. மேனை-இமயவரசன்மனைவி. முத்தாட்டிய-முத்தமிடப்பட்ட. சூழ்ச்சியை-ஆராய்ச்சிப்பொருளை.

விநாயகர்.

இனிதுற வாய்த்தநன் கதைபைப் பொருப்பினி

லெழுதிய கோட்டுவெங் கரடக் களிற்றினை

வனமலர் பூத்ததிண் புயவெற் பனைப்புக்

வளைசையின் மூர்த்தியைங் கரனைப் பழிச்சுதுங்

கனிதமி ழாற்செறிந் தவருக் கருட்கடல்

கலைவளர் கீற்றிளம் பிறையைத் தரித்திடு

தனிமுதல் பாற்புணர் தவளைக் கருத்தொடு

தசரதன் வாழ்த்துபைங் கிளிபைப் புரக்கவே. (3)

குறிப்பு:—நன்கதை-வியாசபாரதம். கரடம்-மதம். வனம்-அழகு. பழிச் சுதும்-துதிப்போம். செறிந்தவருக்கு-நெருங்கினவருக்கு.

சுப்பிரமணியர்.

கோதறு மலர்க்குவளை பூத்தொளி நிரம்புமொரு

கோகனகம் விண்டலர்ந்து

குமிழ்முகிழ் விரிந்தொழுகு தமிழுமு தரும்புமிரு

கோங்கலர்பொ லிந்துமெள்ளப்

பாதவரை யிற்கொடு முடித்தலை வணங்கவும்

பைம்பொன்வரை யைக்கிழித்துப்

பவளா சலத்திற் படர்ந்தேறு பச்சைப்

பசுங்கொடி தனைப்புரக்க

வேதனை யழைத்தொரு சிரத்திடை புடைத்துமறை

வித்தக னெனத்தழைத்து

மிக்ககம லத்தர சிருப்பினில் விருப்பினொடு

மேவிப் பதாகைவெற்றி

யோதிம முயர்த்துயி ரனைத்தும் படைத்திறைத

னுச்சியி னுவந்துகேட்ப

வொருபிர ணவத்திலுறு முட்பொருளின் மெய்ப்பொரு

ளுணர்த்துகும ரக்கடவுளே.

(4)

குறிப்பு:—கோகனகம்-தாமரை (முகம்). குமிழ்முகிழ்-குமிழ்நம்பு (நாசி). அரும்பும் - உண்டாகும். கோங்கலர்-(கொங்கை). பாதவரையில்- அடியளவில். கொடுமுடி-சிகரத்தையுடைய. பவளாசலம்-பவளமலை (சிவபிரான்). வேதனை-பிரமனை. பதாகை - கொடியாகிய. இறை-சிவபிரான். உச்சியின் - தலைமேற் கொண்டு.

பிரமதேவன்.

இலகிச் சுடர்கால் வெண்சிறை யெகினப் பரியூர்தி நெஞ்சினி

லிழைமுப் புரிநூல் விளங்கிய விறைமைப் பழையோன் வசந்தரை

முலையிற் றுகில்கூர் கரும்புயல் முகைவிட் டலர்நா பியஞ்சுழி

முளரிப் பெருமாள் பதங்களில் முடிவைத் தினிதா வணங்குதுங்

கலைகற் றவர்நா வுறைந்தவள் கருணைக் கடலாய் நிறைந்தவள்

கமழத் தருதார் புனைந்தவள் கயிலைக் கிரிமே லிருந்தவள்

மலையத் துசமீ னவன்பெறு மதுரைத் தமிழ்நா நிகந்தவள்

வளைசைக் கலியா ணசுந்தர மயிலைப் பரிவாய்மை தங்கவே. (5)

குறிப்பு:—கால்-கக்குகின்ற. எகினம்-அன்னம். ஊர்தி-வாகனமாகவுடைய பிரமன். இறைமை-தலைமை. வசந்தரை-பூமிதேவி. முகைவிட்டு-கட்டுவிட்டு. நாபி-கொப்பூழாகிய, பெருமாள்-பெருமையுடையான், மீனவன்-பாண்டியன், பரி-காக்கின்ற. வாய்மை-உண்மை.

இலகீதூய்.

சிகரா சலத்திற் பண முடிப் பஹலைச்

சேடனுட லைப்பிணித்துத்

தெண்டினை நெடுங்கடலை யண்டர்கடை யத்துள்ளு

தெள்ளமு துடன்பிறந்து

மகரா வயத்தைநிகர் மைப்புயல் கவுத்துவ
மணிச்சுட ரெறித்தமார்பில்
மாகனக நெட்டிதழ்க் கோகனக வீட்டினில்
வசிப்பவளை யஞ்சலிப்பாம்

புகர்மா முகக்களிறு கன்றுக்கு வென்றிப்
புழைக்கர மெடுத்தநீட்டிப்
பொன்னாடு சுற்றும் பொழிற்பசங் கற்பகப்
பூந்தழை பறித்தருத்துஞ்

சகலா சனத்துக்கு மேலான வெள்ளித்
தடங்கிரி நெடுஞ்சாரலிற்
றசாதன் வழத்துமொரு தனிமுத விடத்திறைவி
தண்ணைப் புரக்கவென்றே.

(6)

குறிப்பு:—சிகராசலம்-சிகரத்தையுடைய(மந்தர)மலை. பஹைல - பலதலை. பிணித்து-(கயிறாகக்)கட்டி. மகராலயம்-கடல். மைப்புயல்-திருமால். மார்பில்-நெஞ்சினிடத்தும். கனகம்-பொன்போன்ற, வீட்டினில்-வீட்டினிடத்தும். புகர்-புள்ளி. களிறு-யானை. புழைக்கரம்-துதிக்கை. பொழில்-சோலையாகிய. அருத்தும்-உண்பிக்கும். வெள்ளித்தடங்கிரி-வளைசைநகரத்துப் பக்கத்திலுள்ள மலை.

சரகவதி.

அண்டர்தொழு திடுமால கண்டனிடத் தமர்ந்த
அருட்கடலை யேமயவரை யளித்தருளும் பால
துண்டமதி துதற்கொடியை யண்டரண்டம் புரந்த
துரந்தரியைக் கலியாண சுந்தரியைப் புரக்க
வண்டமிழின் வடகலையின் வடிவுறுமா ஞான
மடுவுருத்த பாலருந்தி மான்மகனான் முகத்தும்
விண்டமலர்ப் புண்டரிக மண்டபத்து மிருந்து
விளையாடு மொருபிள்ளை வெள்ளையோ திமமே.

(7)

குறிப்பு:—ஆலம்-விலகம். துண்டமதி-பிறைச்சந்திரன். துரந்தரி-வலிமை யுடையவள். மடுபால்கட்டியிருக்குமிடம். உருத்த-சொரிந்த. மான்மகன்-பிர மன், புண்டரிகம்-தாமரை. ஓதிமம்-அன்னப்பறவைபோலுஞ் சரகவதி.

சத்த மாதர்.

புகலரு மருமறை யெண்ணித் தெரித்தவள்
 புரமேரி படநகை முண்ணிச் சிரித்தவள்
 புரையறு மரியுற வண்ணிப் பசித்தவள்
 பொருதிரை புகையவி லுன்னிக் குனித்தவள்
 பகுபடை பகைவரை பம்மப் பணித்தவள்
 பலியிட வுயர்திரி தண்டக் கரத்தினள்
 பருவத மெனவரு வெண்மைக் கயத்தினள்
 பகரிவ ரெழுவர்க டம்மைப் பழிச்சதும்
 மகாச லதிவிட முண்ணப் படித்தவர்
 வரசுரர் பணிசெய விண்ணைப் புரக்குமோர்
 மகபதி பகைதெறு கண்ணைப் படைத்தவர்
 மலையன் விறலரி கண்ணுக் கொளித்தவர்

சகதல முழுமுத லென்னத் தழைத்தவர்
 தழுவிய கனதன மின்னைப் புனற்கரை
 தவழ்குட வளைசொரி வெண்ணித் திலத்தொளிர்
 தமிழ்வளை சையிலுமை தன்னைப் புரக்கவே.

(8)

குறிப்பு:—தெரித்தவள் - தெளிவித்தவளாகிய சரசுவதி. சிரித்தவள்—
 உருத்திராணி(பரமேசுவரி). புரை-குற்றம். அரி-சிங்கவாகனம். பரித்தவள்-
 சுமக்கப்பட்டவள்(வாராகி). திரை-கடல், புகைய-புகையெழும்பும்படி. குனித்
 தவள் - வளைத்தவள் (நாராயணி). பகுபடை - பகுக்கப்பட்டசேனையும், பகை
 வரை-பகையாகிய கிரைஞ்சகிரியும், பம்ம-ஒடுங்க, பணித்தவள் - செய்தவள்
 (கௌமாரி), பலியிட - பூசைசெய்ய, திரிதண்டம்-குலம், கரத்தினள்-கையை
 யுடையசாளி, வெண்மைக்கயத்தினள்-வெள்ளையானையுடைய இந்திராணி, பழிச்
 சுதம்-வணங்குவோம், மகாசலதி-மகாமீன்களையுடையகடல், வரசுரர்-விசேட
 மாகியதேவர், கண்-(அறுமுகக்கடவுளைத் தோற்றுவதித் நெற்றிக்)கண், விறல்-
 வெற்றி, குடவளை-குடம்போன்ற சங்கு, நித்திலத்து-முத்துக்களால், ஓளிர்பிர
 காசிக்கின்ற,

தீக்குப் பாலகர்,

மூதண்ட கூடக் குலக்கிரி களைச்சிறை

முறித்ததிறல் வச்சிரபாணி

மோதந் திரைக்கடல் சுருட்டுமொரு தென்கிழை

மூலையிற் சித்திரபாணி

மாதண்ட னைக்குரிய தண்டா யுதக்கடவுள்
 வாதினிற் றிறலாக்கன்
 மகரவா கனமுடைய வாருண திசைக்கடவுள்
 மண்ணுலகெ லாம்பரித்த
 வேதண்ட கொடுமுடி நடுங்கப் பிடுங்கு முயர்
 வேகப்பிர சண்டவாயு
 வெற்பனைய புட்பக மிசைப்பொலி குபோன்வன்
 வெண்மருப் பிடபவூர்தி
 தீதொன் றிலாதவிவ ரெண்மருந் தாம்பெற்ற
 திசைதொ றஞ் சென்றுநின்று
 சீர்வளைசை யூர்காத்த கல்யாண சுந்தரச்
 செல்வியைக் காத்தருளவே.

(9)

குறிப்பு:—வச்சிரபாணி-இந்திரன். சித்திரபானு-அக்கினி. தண்டாயுதக் கடவுள்-யமன். அரக்கன்-கிருதி. வாருணதிசைக்கடவுள் - வருணன். பரித்த-தாங்கிய. வேதண்டம்-மேருமலை. புட்பகம்-ஓர்விமானம். இடபவூர்தி-ஈசானன்.

முப்பத்துழக்கோடிதேவர்.

மாகத மணிக்கற்கள் பாசொளி பிறங்கவருள்
 வண்மைக் குணத்தினொளியை
 மன்னவர்கள் மன்னனாந் தென்னன்மக ளென்னவரு
 வன்னப் பசங்கிள்ளையை
 யிரசித சபாநடுவி லெம்பிரான் செய்ந்நடன
 மெய்துகால் மாற்றுயர்ந்த
 தென்றுகண் டுவகையுறும் வளைசைநக ரமர்தரு
 மெம்மனையை யினிது காக்க
 திராதிராத் தெறியுங் கடற்புவி யிருட்டறச்
 செங்கதிர் பாப்பியொற்றைத்
 திண்சகட் டெழுபுவி சண்டா நிலம்பொரத்
 திண்டைர் நடாத்திரிற்சும்

பரிதிகள் மருத்துவர் வசுக்கண ருருத்திரர்கள்
பன்னிருவ ரிருவரெண்மர்

பதினொருவ ரெனவைத்த முப்பத்து முக்கோடி-
பண்ணவர் மகாசமுகமே.

(10)

குறிப்பு:—பாசொளி-பசியநிறம். பிறங்க-விளங்க. வண்மை - கொடை. இரசிதசபா-வெள்ளியம்பலம். கால்மாற்று-கால்மாறியாடுதல். எம்மனை-எங்கள் தாய். திரைத்து-சுருட்டி. ஏறியும்-வீசும். சகட்டு-பண்டியினிடத்து. எழுபுரவி-எழுபத்தைக்குதிரைகள். சண்டாநிலம் - சண்டமாருதமாகியகாற்றை. பொர-ஒப்பாக. பரிதிகள்-பன்னிரண்டு சூரியர்கள். மருத்துவர்-தேவவைத்தியரிருவர். எண்மர்-எட்டுவசுக்கள். பதினொருவர்-பதினொரு உருத்திரர். சமுகம்-கூட்டம்.

1-காப்புப்பருவ முற்றிற்று.

இரண்டர்வது

சேங்கீரைப்பருவம்.

ஆஃதாவது:—பிள்ளைகள் ஒருகாலை முடக்கி ஒருகாலை நீட்டி இரண்டு கைகளையும் நிலத்திலுன்றித் தலையெயிரிமிர்த்து முகமசைத்து ஆடும்நிலை.

நறும்புன லெடுத்தாட்டி யீரம் புலர்த்தியிசை

நாவசைத் தழுகைமாற்றி

நாவேறு கண்ணேறு வாராமல் வெண்ணீறும்

நன்னிலப் பொட்டுமிட்டுக்

குறுந்தொடி சிலம்புகண் கிணிதண்டை பாடகங்

குளிர்மணிக் காஞ்சிகாரை

குழையிற் குதம்பைமுதல் யாவையு மணிந்துகட்

குலையங் களிசிறப்பப்

பெறுங்கனக வல்லியார் கைகொண் டெடுத்துலகு

பெற்றசிற் றுதாநிறையப்

பெருகுழை யமுதூட்டி வைத்துமுத் தாட்டிமகிழ்

பிள்ளைமைப் பருவமெல்லாஞ்

சிறந்தமலை யத்துவசன் வரக்கு மாரத்தி

செங்கீரை யாடியருளே

செல்லார் கருங்குழற் கல்பாண வல்லியுமை

செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

குறிப்பு:—நறும்-நல்ல, நாவேறு-நாவால்வருந்தோஷம். கண்ணேறு-திட்டி
தோஷம். நன்னிலப்பொட்டு:—அதாவது தாய்முலைப்பால்கறந்து மண்ணில்
விட்டுத் தேய்த்து அம்மண்ணையெடுத்துப் பிள்ளைநெற்றியிற் பொட்டிடுதல்; இது
பண்டைவழக்கம். குறுந்தொடி-சிறியவளையல். காஞ்சி-மேகலாபரணம். குழை
யிற்குதம்பை-காதிலணியும் ஓராபரணம். கட்டுவலயம்-கண்ணாகிய நீலோற்பலம்.
கனகவல்லியார்-காஞ்சனமலை(பாண்டியன்மனைவி). வாரம்-அன்புடைய, செல்
லார்-மேகம்போன்ற.

நெல்வந்து கன்னலை நிகர்ப்பப் பசங்கன்னல்

நெட்டிலைக் கதலியேய்ப்ப

நெட்டிலைப் பூங்கதவி மரகத மடற்கமுத

நிகராக நீள்கமுகெலாம்

அல்வந்த வெண்கதிர்ச் சந்திரமண் டலமளவி

யார்கலிப் புவியனைத்தும்

ஆயிரம் பண முடிப் பந்தியிற் றுக்குரக

னம்பொரு மெப்பரிக்க

வில்வந் தரித்தசடை முக்கட் பிரானருளின்

மேவிட் டெழுந்ததென்ன

வெண்கொடு முடிக்கோ புரக்கொடிகொள் மாடங்கள்

மேவுமள காபுரமெனச்

செல்வந் தழைக்கத் தழைத்தவளை சைக்கிறைவி

செங்கீரை யாடியருளே

செல்லார் கருங்குழற் கல்பாண வல்லியுமை

செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

குறிப்பு:—கன்னல்-கரும்பு. கதலி-வாழை. அல்-இருளில். பந்தி-வரிசை.
பரிக்க-தாங்க. அருளின்-கருணையைப்போல. கொடுமுடி-சிகரம். அளகாபுரி-
குபேரப்பட்டணம்.

மங்காத பொன்மலர்க் கற்பகா டவிசூழ்
 மலர்ப்பூங் கடம்பவனமு
 மணிகொழித் தெறியுமழு தோததியு மொளிர்கின்ற
 மாபுட்ப ராகதீவுங்
 கொங்கார் மலர்த்திரளு மேவுமுயர் கயிலாய
 கோலவெண் கிரியின்மீது
 கொன்றையந் தொடையலணி செஞ்சோதி யாயவொரு
 கோயிலுட் குளிர்துப்பும்
 பைங்காவி யொத்தவிழி மாதங்கி யாதியர்
 பணிவிடை யியற்றிநிற்ப்பு
 பத்தரா கியமோன சித்தர்யோ கிற்கண்டு
 பரவிவழி பட்டுமகிழ்ச்
 சிங்கார மரக்கொலு விருக்கும் பசுஞ்சோதி
 செங்கீரை யாடியருளே
 செல்லார் கருங்குழற் கல்யாண வல்லியுமை
 செங்கீரை யாடியருளே.

(3)

குறிப்பு:—கற்பகாடவி = கற்பகக்காடு. அமுதோததி = அமுதசமுத்திரம். புட்பராகதீவு-மணிதீபிகை; இது நவமணியினென்றாகியரத்நமலை. மாதங்கியா தியர்-காளி தூர்க்கை முதலிய சத்திகள். மோனம் = மௌனம். யோகில்-யோக ஞானத்தால். பசுஞ்சோதி-பசியநிறச்சோதிவடிவமானவளே.

கம்பா சலப்பக டிரித்துடுத் துரையற்ற
 ககணவட் டத்திலாடிக்
 காணருந் துரியதுரி யாதீத மொக்கக்
 கடந்துபர யோகமெய்தி
 யம்பான பன்மல ரெடுத்தமர் தொடுத்தசிலை
 யங்கச னெரிந்துசிறுதே
 ராகவரு தென்றலங் கன்றுங் கிடந்தலற
 வழல்விழி திறந்துகருதார்
 மொப்ப்பான முப்புரமு மொக்கவெரி பட்டழிய
 முகிழ்நகை திறந்து ஞான
 முத்திரை யளித்தரிய மோனம் புரிந்ததிரு
 முக்கணன் செக்கர்மேனிச்

செம்பாதி யுங்கொண்ட மாகத கலாபமயில்

செங்கீரை யாடியருளே

செல்லார் கருங்குழற் கல்யாண வல்லியுமை

செங்கீரை யாடியருளே.

(4)

குறிப்பு:-கம்பாசலம்-தம்பமாகியமலைபோன்ற. பகடு-யானை. உரையற்ற-சொல்லமுடியாத. ககனவட்டம்-ஞானகாயவெளி. துரியம் - நான்காமவத்தை. துரியாதீதம்-இந்தாமவத்தை; (அவத்தை-நிலை) இவைகள் யோகப்பயிற்சியுடையார்க்குத் தெளிவாகத்தெரியும். பரயோகம்-மேலானயோகத்தில்(குருவடிவாய்) இருந்து—, கருதார்-பகைவராகிய திரிபுரத்தசூர். மொய்ம்பு-வலிமை. முகிழ்நகை - மூடியதந்தங்களை. ஞானமுத்திரையளித்து - சின்முத்திரையைக்காட்டி. மோனம்புரிந்த-ஞானநிலையையுபதேசித்த(தாற்பரியம்). செக்கர்-சிவந்த. செம்பாதி-நேர்பாதி.

வள்ளத் தடஞ்சுனை குடைந்தாட வஞ்சுமிடை

வஞ்சிக் குறிஞ்சிமடவார்

வளர்செந் திணைப்புனங் காக்குமிதண் மீதேறி

மைக்கருங் கூந்தல்சாயத்

துள்ளித் துடித்தகயல் மைக்கண் குறிக்கொளத்

துங்கமென் கொங்கைபொங்கத்

தொட்டிட்ட வள்ளைப் பொலன்குழை யிலங்கச்

சுடர்க்காந்த ளங்கைமலரா

லள்ளிக் கதிர்ப்பற்ப ராகமணி யைப்புதைத்

தாடற் கவண்கல்வீசி

யமுதங் கனிந்துறு குமுதங் களைத்திறந்

தாவா வெனப்புளோச்சந்

தெள்ளித் தெளித்ததமிழ் வெள்ளிக் கிரிக்கிறைவி

செங்கீரை யாடியருளே

செல்லார் கருங்குழற் கல்யாண வல்லியுமை

செங்கீரை யாடியருளே.

(5)

குறிப்பு:-குடைந்த-மூழ்கி. வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி. குறிஞ்சிமடவார்-வேட்புபெண்கள். இதண்-பாண். குறிக்கொள - அடையாளத்தைக்கொள்ள. வள்ளை-வள்ளைக்கொடிபோன்றதானில். பொலன்-பொன். புதைத்து-உள்ளேவைத்து. ஆடல்-வெற்றியுடைய. கல்-கல்லாக. குமுதம்-வாய்(ஆகுபெயர்). ஓச்சம்-ஓட்டம். வெள்ளிக்கிரி-கடையநகர்மலை.

பொன்னஞ் சிறைச்சுரும் பிசைபாடு மம்புயப்
 புரிமுறுக் குடையரீண்ட
 பொற்கோ புரக்கொடு முடிக்கொடி மதிர்க்குடை
 புகத்தே ரிழுத்துயர்ந்த
 கன்னம் படைத்தபரி காற்கதி யரைப்படக்
 கால்குனித் துடல்குலுக்கக்
 கண்ணும் பிழைத்தருண் னெண்ணுந் திகைப்பவெதிர்
 கண்டவர்க ளாதிசயிப்பப்
 பண்ணுங் கதிர்க்கரமு மொக்கப் பரப்பிப்
 பணிப்பகை பரக்கமன்னும்
 பன்மணிக் கோமறுகு சுற்றமது ரைத்தமிழ்ப்
 பாண்டிநன் னாடுகாத்த
 தென்னன் சிறப்புதல்வி பொன்னங் கிரிக்கிறைவி
 செங்கீரை யாடியருளே
 செல்லார் கருங்குழற் கல்பாண வல்விபுமை
 செங்கீரை யாடியருளே.

(6)

துறிப்பு:—சுரும்பு-வண்டுகள். அம்புயம்-தாமரையினது. புரிமுறுக்கு-கட்
 டப்பட்ட அரும்புகள். தேர் - (சூரியன்) இரத்ததை. கன்னம் - காதுகள். பரி-
 (சூரியன்) குதிரைகள். காற்கதியரைப்பட-கால்வெகம் அரைவேகமாக. கால்
 குனித்து-கால்களைவளைத்து. கண்ணும்பிழைத்து - கண்கள்கூசி. அருணன்-சூரி
 யன் நேர்ப்பாகன். எண்ணும்-எண்ணும். கதிர்க்கரம்-காந்தியாகிய ஒளிகளை
 யும். பரப்பி-விரித்து. பணிப்பகை-சூரியன். பரக்க - வியாபித்துச்செல்ல. மன்
 னும்-நிலைபெற்றிருக்கும். கோமறுகு-இராசவீதிகள், சிறப்புதல்வி-இளம்பிள்ளை,
 இறைவியாயகி.

ஸாராடு கும்பமுலை மேனபெறு வரர்க்கு
 மாரத்தி யென்னமன்னி
 ஸான்முக டளந்தபனி மால்வரைக் கன்னியர்
 மருங்குற நெருங்கமொய்த்துங்
 காராடு முச்சுவரை யருவித் தடாகமுங்
 கஞ்சத் தடஞ்சுனைகளுங்
 கழுநீர் முறுக்கவிழு நெட்டோடை யும்புதுக்
 கற்பகச் சோலையும்பாய்

நீராடி யம்மனை கழங்குபந் தித்தனையு
நின்றாடி மன்றாடுவார்
நெஞ்சுச லாடவே பொன்னாச லாடியருள்
நீலக் கலாபமயில்போற்

சீராடி விளையாடு மருமைப்பெ ணென்னம்மை
செங்கீரை யாடியருளே
செல்லார் கருங்குழற் கல்யாண வல்லியுமை
செங்கீரை யாடியருளே

(7)

திறிப்பு:—கும்பம் - குடம்போன்ற. வாரம் - அன்பு. பணிமால்வரை-
இமயமலை. காராடும்-மேகங்கள்விளையாடும். முறுக்கு-கட்டு. அவிழும்-விரியும்.
கழங்கு-கழற்சிக்காய். மன்றாடுவார் - அம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யுஞ்சிவபிரான்.
கலாபம்-தோசை.

வேறு.

வந்தனை யேபுரி யும்பெரி யோர்மன தன்பால் மின்போலே
வந்தொளிர் சாமள சுந்தர மேனியும் மந்தா ரஞ்சுடுங்
குந்தள பாரமு மந்திரி லாறுத லுஞ்சே லுங்காதுங்
குங்கும பார கதம்ப பையாதர முந்தே னும்பாலும்
உந்திய நீர்புள கங்கள் சிலீரென வொன்றாய் வந்தூறு
மும்ப ரளாவு பொலன்கிரி ராசன் உவந்தோ துந்தோறுஞ்
செந்துவர் வாயிதழ் விண்ட மனோன்மனி செங்கோ செங்கீரை
திங்களை நேர்முக மங்கள நாயகி செங்கோ செங்கீரை. (8)

திறிப்பு:—சாமளம்-பசியநிறம். மந்தாரம்-கற்பகமலர். குந்தளம்-கூந்தல்.
சேலும்-சேல்மின்போலுங்கண்ணும். பாரம்-கனம். கதம்பம்-வாசனைப்பொருள்.
பயோதாம்-தனம். துவர்வாய் - புவளம்போன்றவாய், தேனும்பாலும்வந்தூறும்
வாயெனக்கூட்டுக. செங்கோசெங்கீரை-செங்கீரையாடியருளே என்றதன் மூலம்
மொழியாகப் பண்டைப்புலவர்கொண்டவழக்கு.

அங்கையில் வால்வளை நின்று கலீரென வஞ்சே லஞ்சேல்
யஞ்சலி யார்செயி னுந்திரு வருள்செ யணங்கே யென்றோதிப்
பங்கய மாளிகை மின்கொடி பாரதி யென்போர் மின்போலே
பங்கி விடாவொரு சிந்தூர தேகை பருந்தே செந்தேனார்

கொங்கலர் சூநி கருங்குழல் வாரி குடைந்தே வந்தேறங்
கொண்டலை நேர்தரு மென்றே கண்டவர் கூற மருங்காருஞ்
செங்கயல் போலு நெடுங்கண் மனோன்மணி செங்கோ செங்கீரை
திங்களை நேர்முக மங்கள நாயகி செங்கோ செங்கீரை. (9)

குறிப்பு:—வால்வளை-வெள்ளையளையல். அஞ்சேல்-பயப்படாதே. பாரதி-
சரசுவதி. பந்தி-வரிசையை. ஒரு - ஒப்பற்ற. சிந்தாரோகை - கூந்தலினடுவே
யுள்ளவகுப்பு. கொங்கு-வாசனை. வாரி-கடல்நீர். குடைந்து-மூழ்கி. (உண்டு)
மருங்கு-(அக்கூந்தலின்)பக்கத்தில். ஆரும்-நிறையும்.

சந்திர சூரிய ரிந்திரன் மாலய நென்றோ துந்தேவர்
தண்கடல் சூழ்தரு மெண்டிசை காவல் புரிந்தோர் பண்பாக
வந்தனை கூர்மல ரம்புய பாதமி தென்றே யன்பாக
வண்மையி னுலிரு கண்களி னூடு புனைந்தா கந்தோறும்
உந்திய நீள்புள கங்கள் சிலீரென வொன்றாய் நின்றோத
உம்ப ரளரவுப தங்க னூவந்தரு னூந்தாய் நந்தாத
சிந்தா நேர்துத லம்பிகை காரணி செங்கோ செங்கீரை
திங்களை நேர்முக மங்கள நாயகி செங்கோ செங்கீரை. (10)

குறிப்பு:—வந்தனைகூர்-வணக்கமிசூந்த. உம்பரளரவு-மேலுலகத்திற்கலந்த.
பதங்கள்-பதவிகளை. தாய்-தாயே. நந்தாத-கெடாத. சிந்தாரம்-திலகம். நுதல்-
நெற்றியையுடைய. காரணி-(எல்லாவற்றிற்கும்) மூலமாயுள்ளவளே. திங்களை-
சந்திரனை.

2-செங்கீரைப்பருவ முற்றிற்று.

முற்றுவது

தாலப் பருவம்.

அஃதாவது:—பிள்ளையைப் பிள்ளைத்தொட்டிலிற்கிடத்தி மாதர்கள்
நாவசைத்துப்பாடும் நிலை, தால்-நா.

மயிலைப் பொருவுஞ் சிறசாயல்

மாதர்க் கரசென் றிறுமாந்த

வள்ள முலைப்பா லமுதுட்டி

மழலைக் கலந்து வளைக்கையாற்

சயிலத் தயிலப் புனலாட்டிப்
 பச்சைக் குழந்தை யுடல்குலுக்கிப்
 பட்டா லோம் புலர்த்திதுதற்
 பரிந்த நிலக்காப் பணிந்துமைக்க
 ணயிலைப் பிணைக்கஞ் சனந்தீட்டி
 யரைஞா ணிறுக்கி வளைதிருத்தி
 யசைக்குங் குதம்பை தூக்கியுச்சி
 யமைத்துச் சுடிகை யணிந்துமணிச்
 சயிலத் தரசி வளர்க்கவளர்ந்
 தாயே தாலோ தாலேலோ
 தமிழ்தோர் வளைசைக் கலியாணித்
 தாயே தாலோ தாலேலோ. (1)

குறிப்பு:-சாயல்-அழகு. மழலைக்கு-மழலைச்சொல்லுக்கு. புலர்த்தி-துவட்டி. துதல்-நெற்றியில். பரிந்த-விரும்பப்பட்ட. நிலக்காப்பு - முலைப்பாலாவிழைக்கப் பட்ட மண்பொட்டு. மைக்கண் - கரியகண்களாகிய. அயிலை - கூர்மையுமழகு முடைய. பிணைக்கு - மான்போன்றகண்ணுக்கு. அஞ்சனந்தீட்டி - மையெழுதி. குதம்பை-ஒர்காதணி. டுச்சியமைத்து-கூந்தலைவகிர்ந்து(வகுந்து). சுட்டி-நெற்றிச் சுட்டி. சயிலத்தரசி-மேனையாகிய இமயவாசன்மனைவி.

கழைக்குண் றனைத்து மடுப்படுக்கிக்
 கடலே ழையுந்தண் புனலமைத்துக்
 கணக்குக் கடங்கா முதண்டக்
 கலன்க ளடுக்கிக் கடைக்கனலிட்

டிழைக்குங் குமமா முலைமடவா
 ரெல்லாங் கூட விருவினையு
 மிசையச் சமைத்தீ ரேமுலகு
 மென்வி மென்வி டெனப்பணித்துக்

குழைக்குங் குமிழ்க்கு நடந்தோடுங்
 கூர்வேல் விழியாற் றுடக்குண்ட
 கொன்றைச் சடையா னின்றிரப்பச்
 குமவாண் முதுவல் விளைத்தனைத்துந்

தழைக்கும் படிக்குச் சிற்றிலிழைத்
தாயே தாலோ தாலேலோ
தமிழ்தேர் வளைசைக் கலியாணித்
தாயே தாலோ தாலேலோ.

(2)

குறிப்பு:—கழை-மூங்கில்களையுடைய. அடுப்பு - அடுப்பாக. புனல்-உலை
நீராக. மூதண்டக்கலன்கள் - பழைய அண்டங்களாகிய பாத்திரங்கள். கடைக்
கனல்-ஊழித்தீயாகியநெருப்பு. இழை-ஆபரணம். இருவினை-நல்வினை தீவினை.
சமைத்து-ஆக்கி. பணிப்ப-சொல்ல. மடவார் ஈரேழுலகும்என்வீடுன்வீடுன்று
பணிப்ப எனக் கூட்டுக. மடவார்-பராசத்தநீங்கிய மற்றைச்சத்திகள். குழைக்
கும்-காதுக்கும். குமிழ்க்கும் - குமிழமலர்போன்ற நாசிக்கும். துடக்குண்ட-கட்
டுப்பட்ட. சிற்றில்-சிறுவீடு.

பம்புஞ் சிறைவண் டிசைபாடும்
பங்கே ருகத்தண் குளக்கரையிற்
பவளக் கனிவாய் மலர்ந்து திசை
பார்த்துப் பொருமி யழக்கண்டு
வெம்புந் தழற்கைக் கடவுளொடும்
வெள்ளை விடைமே லெழுந்தருளி
விழிநீர் துடைத்து வெரிந்தடவி
விரிபொற் குழுவி னிரம்புமணிக்
கும்பந் தனையொத் திறுமாந்த
கொம்மை முலைப்பா லமுதளித்துக்
கூறுந் தமிழுந் தண்டிகையுங்
கொற்றக் குடையுங் கொடுத்துமுற்றஞ்
சும்பந் தனையா தரித்துவளர்த்
தாயே தாலோ தாலேலோ
தமிழ்தேர் வளைசைக் கலியாணித்
தாயே தாலோ தாலேலோ.

(3)

குறிப்பு:—பம்பும்-நெருங்கும். பங்கேருகம் - தாமரை. வெரிந் - முதலை.
பொற்குழுவின்-பொன்கூட்டத்தால். மணிக்கும்பம் - இரத்தநுடம், கொம்மை-
இளமையுடைய. தண்டிகை-முத்துச்சிவிகை.

வளைசைக் கலியாணியம்மைப்ள்ளைத்தமிழ்.

வாமம் பெறுங்கைச் சிலைவளைத்து

வண்டுச் சிலைநாண் படக்கொழுவி

மதுக்கொப் புளிக்கும் பகழிதொட்டு

மந்தா நிலத்தே ரொடுமெதிர்த்த

காமன் படச்செங் கனல்விழித்த

கண்ண ரெண்ண தெண்ணியெண்ணிக்

காந்தட் டிருச்சுட் டகக்கைதொட்ட

கையாற் சதங்கைத் தாள்பிடிப்பச்

சீமந் தவிரே கைபிற்புனைந்த

செம்பொற் சுடிகை மணிவிளங்கத்

திங்கள் முகத்தாற் புறத்தொதுங்குந்

திமிரப் பொதிபோற் செங்கழுநீர்த்

தாமஞ் செருகிக் கூந்தல்முடித்

தாயே தாலோ தாலேலோ

தமிழ்தேர் வளைசைக் கலியாணித்

தாயே தாலோ தாலேலோ.

(4)

துறிப்பு:—வாமம்-இடப்பக்கம். சிலை-(கரும்பு)வில். வண்டு-வண்டாகிய. சிலைநாண் - விற்கயிறு. பகழி-(புட்ப)பாணம். மந்தாநிலத்தேர்-தென்றற்றேர். எண்ணதெண்ணி-நினையாததெல்லாம்நினைத்து. காந்தள்-காந்தள்மலர்போலும். குடகம்-கையிலணியும் ஒருவகை வளை. சீமந்தவிரேகை-கூந்தலில் உச்சிவகிரந்த ரேகை. சுடிகை-நெற்றிச்சுட்டி. திமிரப்பொதி-இருட்கூட்டம். திமிரப்பொதி போற் கூந்தலெனக்கூட்டுக.

தொடங்குஞ் சதுர்மா மறைப்படியே

தூநீ ராடிக் குறைமுடித்துச்

சோமக் கொழுந்தார் திருமுடிக்குத்

துணர்ச்சிற் றறுகு மலர்சாத்திக்

குடங்குண் றனைய முலைபுதைத்துக்

கும்பிட் டிறைஞ்சு மவ்வேலைக்

குடகா விரியும் பகீரதியுந்

கோதா வரியும் புறஞ்சாய

முடங்குந் திரைக்கம் பாந்திக்குள்
 மோதுஞ் செழுநீர்ப் பிரளயம்போல்
 மோகப் பிரள யந்தந்து
 முக்கட் பெருமான் செக்கர்மணித்
 தடங்குந் குமத்தோள் குழையவணைத்
 தாயே தாலோ தாலேலோ
 தமிழ்தேர் வளைசைக் கலியாணித்
 தாயே தாலோ தாலேலோ. (5)

குறிப்பு:-சோமக்கொழுந்து-பிறைச்சந்திரன். துணர்-கொத்து. புதைத்து-மூடி. குடகாவிரி-மேற்றிசைக்காவேரிநதி. பகிரதி-கங்கை. புறஞ்சாய-(ஒப்பா காமல்) பக்கத்திலொதுங்க. முடங்கும்-வளையும். செக்கர்-சிவந்த. தடம்-மலை போன்ற.

வேறு.

விண்பொதி யக்கிளர் சந்தச் சோலை
 வேழ மருப்புதவும்
 வெண்முத் துந்திசழ் கண்முத் துந்திரை
 வெள்வளை யொண்முத்தம்
 பண்பொதி யத்தமிழ் பாடிப் பாடிப்
 பந்தா டுஞ்சூழற்
 பைம்புன மங்கையர் வாரி யெடுத்துப்
 பண்டி களிர்கொண்டே
 செண்பக மொய்த்துயர் சோலையில் மன்னிச்
 சென்னிச் சுமையா றுந்
 தெண்கட லுப்புத் தள்ளி யளிக்குந்
 தெள்ளரு விச்சாரற்
 றண்பொதி யத்தமிழ் நாடு புரப்பவள்
 தாலோ தாலேலோ
 சாமள வல்லிகல் யாண சவுந்தரி
 தாலோ தாலேலோ. (6)

குறிப்பு:-பொதியு-முட(மறைக்க). கிளர்-விளங்குகின்ற. சந்தச்சோலை-சந்தனச்சோலையில். வேழமருப்பு-யானைக்கொம்புகள். கண்-மூங்கில். வளை-சங்கு. சூழல் - இடத்து. புனமங்கையர் - வேடப்பெண்கள். உப்பு - உவர்நாற் றத்தை. தள்ளி-போக்கி. அளிக்கும்-(நல்லவாசனையைக்) கொடுக்கும்.

கம்பிக் காதிற் குண்டல மாடக்
காதள வுஞ்சென்றே
கருணைத் திவலை கிடந்த நெடுங்கட்
காவி புரண்டாடச்
செம்பொற் சுடிகைக் கதிர்மணி யாடத்
திருவரை ஞாண்டச்
செங்கைக் கதிர்வளை யாடத் தண்டை
சிலம்பு கலந்தாடப்
பைம்பொற் றொட்டி லுதைந்தா டிச்சிறு
பால்நகை மேனைமுகம்
பார்த்துப் புன்னகை யாடிப் பணிமால்
வரையா சன்பெற்ற
சம்பத் தென்ன வளர்ந்த பசுங்கிளி
தாலோ தாலேலோ
சாமள வல்லிகல் யாண சவுந்தரி
தாலோ தாலேலோ.

(7)

திறிப்பு:—கம்பி-கம்பிபோல்நீண்ட, கட்காவி - கண்ணாகியநீலோற்பலம்.
சுடிகை-நெற்றிச்சுட்டி. பால்-வெள்ளிய, நகை-சிரிப்புடைய, புன்னகையாடி-
புன்சிரிப்புச்செய்து, சம்பத்து-பாக்கியம், சாமளவல்லி-பசுங்கொடிபோன்ற.

பண்டா சுரணைத் தூளிசெய் தன்னிரு
பற்ப பதம்பணியும்
பத்தர் தமக்கிடர் முற்றிய துட்டர்
பயந்து முறிந்தோடக்
கண்டார் பரவ வராகி யெனத்தள
கர்த்தவி யம்பெற்றே
கனகக் கொங்கை மருப்பும் நெருப்புக்
கக்குந் துணைவிழியுந்
துண்டார் வெண்பிறை யொத்த மருப்புஞ்
சுடர்முடி யுந்துடியுந்
துண்ணென வண்ட கடாக நடுங்கச்
சுற்றுங் கொற்றக்கைத்

தண்டா யுதமுங் கொண்டு நடந்தவள்

தாலோ தாலேலோ

சாமள வல்லிகல் யாணசவுந்தரி

தாலோ தாலேலோ.

(8)

குறிப்பு:—பண்டாசுரன்-மன்மதனெரிந்தசாம்பலிற் பிறந்த ஓசுரன். பற்பம்-தாமரைபோன்ற. உராகி-சத்திகள் பலரினொருத்தி. தளகர்த்தவியம் - சேனாதிபத்தியம். மருப்பும்-கொம்பும். துடியும்-உடுக்கும். பண்டாசுரன் சரித்திரம் கந்தபுராணத்தில் தெளிவாகத் தெரியலாம்.

சுந்தைக் கேறத் திவவு வலித்துச்

செம்மணி மாடகமுஞ்

செவ்வில் முறுக்கித் தந்திரி யிற்கைச்

சிறுவிர லுகிர்சேப்பக்

கந்தத் தோடு கருங்குழ லசையக்

கைவளை பூசவிடக்

கத்து ரித்தில கம்பொலி யச்சுடர்

கைத்துடி நின்றாடப்

பந்தைப் போல்முலை விம்மச் சரிகம

பதநி யெனச்சொல்லிப்

பரவச முற்றுக் கருவிழி சுழலப்

பாடி யரன்செவியிற்

சந்தத் தேறல் வடித்த கருங்குயில்

தாலோ தாலேலோ

சாமள வல்லிகல் யாண சவுந்தரி

தாலோ தாலேலோ.

(9)

குறிப்பு:—திவவு-வீணையினொருறுப்பு. வலித்து-இறுக்கி. மாடகம்-முறுக்காணியை. செவ்வில்-ஒழுங்காக. தந்திரியில்-வீணைநரம்பினிடத்து. உகிர்-நகம். சேப்ப-சுவப்ப. கந்தம்-வாசனை. திலகம்-பொட்டு. சுடர்-பிரகாசிக்கின்ற. துடி-உடுக்கு. சந்தத்தேறல்-இசையாகியுதேனை. சாமளவல்லி-பசியவள்ளிக்கொடி போன்று

வளைசைக் கலியாணியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

அரியய னுந்தொழ வவனி புரந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

அடிய ரிடங்களி லுவகை சுரந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

திரிபுர மெங்கணு மெரிய முனிந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

சிவமென வந்தவொர் பொருளை மணந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

தரியலர் தங்களை யடர நடந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

தமிழை வழங்கியென் மனதுள் நிறைந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

வரிவிழி யிந்திரை பரவ விருந்தவன்

தாலோ தாலேலோ

வளைசை வளம்பதி தழைய வளர்ந்தவன்

தாலோ தாலேலோ.

(10)

குறிப்பு:—புரந்தவன்-காத்தவன். உலகை-மகிழ்ச்சியை. சுரந்தவன்-பெருக்
கியவன். மணந்தவன்-விவாகஞ்செய்தவன். தரியலர்-பகைவர். அடர-நெருங்க,
இந்திரை-இலக்குமி.

3-தூலப் புருவம் முற்றிநீறு,

நான்காவது

ச ப் ப ர ணி ப் ப ரு வ ம் .

அஃதாவது:—கையுடனே கைசேர்த்துக்கொட்டும் நிலை,

அமரர்பொற் கற்பகச் சோலையில் விடாயாற

அயிராணி யின்பெய்த

ஆகண் டலன்பவனி வெள்ளனை யீதுவர

வன்றுவெஞ் சூரைவென்ற

குமாணைப் புகர்முகக் கவுண்மதத் திருசெவிக்

குஞ்சரக் கன்றையின்ற

கோற்றொடி படாமிட்ட சும்பமுலை மேனைபுணா

கோன்பெறுந் தவகுமாரி

நிமிர்தடக் கைக்களி றுரித்தசிவன் மனையாட்டி

நீலக் குறத்திமாமி

நித்திரை மறந்திரவு சஞ்சரிக் குங்கொடிய

நிருதரைப் பொருதடர்த்த

சமரசக் ராயுதக் கடவுளுக் கொருதங்கை

சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி

சப்பாணி கொட்டியருளே.

(1)

குறிப்பு:-விடாய்-தாகம். அயிராணி-இந்திராணி. ஆகண்டலன்-இந்திரன். புகர்-புள்ளி. கவுள் - கன்னம். கோற்றொடி-வளைவாகிய வளையலையணிந்தவன். படாம்-உத்தரீயம். கோன் - இமயமலையரசன். களிறு-யானை. குறத்தி-வள்ளி நாயகி. நிருதர்-அரக்கர். சமரம்-யுத்தம்.

விண்ணளவு கொடுமுடிகள் மூதண்ட மெட்டுமொரு

வேதண்ட மத்துநிறுவி

வெண்டிரைப் பாலாழி யோர்தாழி ஆ அமுத

மிசையக் கடைந்தவந்நா

ளண்ணலம் பற்றலைக் காகோ தரத்துட

லலைத்தழற் கண்பினுங்கி

யாயிர முகம்புகைந் தந்தகா ரஞ்சோரிய

அண்டர்கண் டலறிவீழக்

கண்ணனுட லங்கருகி வந்தடைய நின்றபய

சுரதல மளித்தமுக்கட்

கடவுளுக் கன்றுவெங் காளகூ டத்தைக்

களத்திலிபி மந்திரிந்நுத்

தண்ணமுத மாக்கியருள் தாமரைக் கைகொண்டு
சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(2)

குறிப்பு:—கொடுமுடி-மலையினுச்சி. வேதண்டம்-(மந்தர)மலை. ஆழி-கடல். தாழிஆ-ஒர்பாத்திரமாக. மிசைய-உண்ண. அண்ணல்-பெருமை. காகோதரம்-(ஆதிசேடனாகிய)பாம்பு. அந்தகாரம்சொரிய - இருள்போன்றவிஷத்தைக்கக்க. அபயகாதலம்-அபயாஸ்தம்; அதாவது, பயத்தைநீக்குங்கை. காளகூடம்-ஆலகாலவிடம். களம் - கண்டம். அபிமந்திரித்து - மந்திரஜெபஞ்செய்து. அருள்-கொடுத்த.

குமிழெதிர் மறிந்துபொற் குழையெதிர் நடந்தபைங்

கூர்விழிக் கொம்பரணையார்

கூடிவிளை யாடுந் தடஞ்சோலை தோறுமைக்

குயிலியா ழிசைவடிப்பக்

கமழ்தரு குடக்கனி யுடைத்துண்டு கருமந்தி

கைத்தாள மொற்றிநிற்பக்

கற்றைப் பொலன்சிறைக் களிவண்டு பண்முரளி

காட்டக் கலாபமஞ்ஞை

யிமிழ்புனற் காளமுகி லீட்டங்கள் கண்டுவெகு

நாட்டிய மியற்றிநிற்ப

இனிதுகண் டம்புயத் தரசமட வோதம

மிருக்குமா மருதவேலித்

தமிழ்வளைசை மருவுமபி ராமசுந் தரவனிதை

சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி

சப்பாணி கொட்டியருளே,

(3)

குறிப்பு:—குமிழ்-நாகி (ஆகுபெயர்), மறிந்து-சுழன்று. குழை-காது. மை-கரிய. யாழிசை-வீணையினிசையாகியதேனை. கமழ்தரு-மணக்கின்ற. குடக்கனி-பலாப்பழம். கருமந்தி - கருங்குரங்கு. ஒற்றி-தட்டி. கற்றை-திரண்ட. முரளி-வேய்ங்குழலிசையை. காட்ட-பாட (தாற்பரியம்). கலாபமஞ்ஞை-தோகைமயில்கள். இமிழ்-ஒலிக்கின்ற. புனல் - கடல்நீரையுண்ட. காளமுகில் - கரியமேகங்களின். ஈட்டம்-கூட்டம். ஒதிமம்-அன்னப்பறவை. மருதவேலி-மருதநிலங்கள் வேலியாகச்சூழப்பட்ட, அபிராமம்-அழகு.

கண்காந்தும் வெம்பொறிப் பிறையெயிற் றெறுழ்வலிக்
கார்திறப் போரரக்கர்

கருமாள் விண்ணவரு மண்ணவரும் வாழச்செய்
கல்யாண முற்றத்தின்வாய்

விண்காந்தும் விரிசுடர்ச் சந்திர சூரியர்திரு
விளக்கேந்த விதியின்முறையே

வெள்ளையோ திமவூர்தி வேள்விக ளியற்றமணி
வெற்பாசி பெற்றவரிசைப்

பெண்கார் தனுக்கிசையு மென்றுகண் டோர்சொலப்
பெற்றபே றென்னஇமவான்

பெற்றமு ரும்பிரா னம்போ ருகக்கையிற்
பெய்புனலி னூடமைத்த

தண்கார் தளஞ்செங்கை சேந்தொளி துளும்பநீ
சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

குறிப்பு:—காந்தும்-சுடும். பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழ்வலி-மிக்க வலிமை. விண்-ஆகாயத்தில். காந்தும்-பிரகாசிக்கும். ஒதிமவூர்தி-பிரமதேவன். வேள்வி-மணச்சடங்கு. காந்தனுக்கு-நாயகனாகிய சிவபிரானுக்கு. பேறு-பயன். பெற்றமுரும்-இடபவாகனத்தைநடாத்தும். பெய்புனலினூடு-தாரைவார்க்கின்ற நீர்நடுவே. அமைத்த - அமைத்துவைத்த. சேந்து-சிவந்து. ஒளிதுளும்ப-பிரகா சிக்க.

குடம்புரை செருத்தலஞ் சேற்றடிக் கருமேதி
கொழுமலர்ப் புண்டரிகமுங்

கொடிபட்ட வள்ளையும் பற்கொடு கறித்துக்
குதட்டிக் கொழுத்தசைத்துக்

கடம்பெருகு பாலெனக் கதிர்முலை திறந்துதங்
கன்றுக் கிரங்கிநின்று

கால்வாய்ச் சொரிந்தபால் குளவாய் நிறைந்துபாற்
கடலினை நிகர்ப்பவதனுட்

படம்புரை நிதம்பப் பிராமியென நெட்டிதழ்ப்

பங்கே ருசுத்தொட்டிலிற்

பச்சைப் பசுந்தேரை தாலாட்ட வோதிமப்

பச்சிளம் பிள்ளை துயிலுந்

தடம்புடை யுடுத்தவளை சைப்பதி புரக்குமயில்

சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி

சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

குறிப்பு:—புரை-ஒத்த. செருத்தல்-பால்மடு. டேதி-எருமைகள். பற்கொடு-பற்களால். கறித்து - கடித்து. குதட்டி - வாயுதப்பி. கால்வாய் - வாய்க்காலி னிடத்து. படம்-பாம்பின்படம். புரை-ஒத்த. பிராமியென-சரசுவதியைப்போல. ஒதிமம்-அன்னப்பறவையின். துயிலும்-உறங்கும். தடம்-தடாகம். புடையுடுத்த-பக்கத்திற்குழப்பட்ட.

காலினிறை சேற்றுக் கரும்பக டிணைத்து முங்

கழனியிற் றுழனிபடலுங்

காரளிகள் கமலத்தி னின்றஞ்சி யோடுவ து

கார்பெய்து கார்களேகல்

போலவுழு மள்ளருள் ளங்களைத் திறைகொண்டு

புணர்முலைக் கடைசியர்கடம்

பூங்குமுத வாய்க்குரவை வார்ப்பநடும் வெண்ணுறு

புனல்பெருக் கத்தழைத்துப்

பாலமுத முட்கொண்டு சூற்பொதி யவிழ்ந்துமணி

படுகதிர்க் குலைகள்கற்புப்

பாவைய ரெனத்தலை கவிழ்ந்திர சிதம்பொதி

பசும்பொனிக ராகவளருஞ்

சாலிபுடை சூழ்மருத வேலிவளை சைக்கிறைவி

சப்பாணி கொட்டியருளே

தசரத விராமீச் சுரத்திலுறை கல்யாணி

சப்பாணி கொட்டியருளே.

(6)

குறிப்பு:—பகடு-எருமைக்கடா. கழனி-வயல். துழனிபடலும் - முழக்கம் உண்டானவுடன். கார்பெய்து-மழைபெய்து. கார்கள் - மேகங்கள். மள்ளர்-உழவர். திறை-கப்பமாக். கடைசியர்-உழத்தியர். குாவை - உழத்திப்பாட்டு, நாறு-நாற்று. பால்-வெள்ளிய. அமுதம்-(சந்திராகிரணமாகிய) அமுதத்தை. சூல்-கரு. அவிழ்ந்து-விரிந்து. மணிபடு-முத்துக்கள் உண்டாகின்ற. இராசிதம் - வெள்ளி. சாலி-நெல். புடை-பக்கத்தில். மருதம்-மருதநிலம்.

வேறு.

நம்பி வணங்கிய தேவர்க் கிடர்செய் நண்ணலர் முப்புரமாய்

நடுக்கிழி பட்ட நுதற்க ணெருப்பி னலிந்தவந் நாண்முதலுன்
செம்பது மச்சர ணங்கள் பராவிய சித்தச னுக்காகச்

செஞ்சிலை பஞ்ச சரங்கள் தொடுத்த திருக்கை வருந்தாமே
வம்பவிழ் கொன்றை பசும்பொ னசும்பொளிர் வார்சடி லப்பெம்மான்
மாலேத் திண்டோள் குழையப் பொருமி வளர்ந்த மணிக்கனகக்

கும்ப கதம்ப பயோதரி பூதரி கொட்டுக சப்பாணி

கோமள வல்லிகல் யாண சௌந்தரி கொட்டுக சப்பாணி. (7)

குறிப்பு:—நண்ணலர்-பகைவர். முப்புரமாய் - திரிபுரம்போல. கிழிபட்ட-திறந்த(தாற்பரியம்). நுதல்-நெற்றி. நலிந்த - வருந்திய. சிலை-வில். சாம்-பாணம். வம்பவிழ்-வாசனைவிரிந்த. அசும்பு-துளிக்கின்ற. கும்பம்-குடம்போன்ற. கதம்பம்-வாசனை. பயோதரி-கொங்கையையுடையவன். பூதரி-மேருச்சிலையுடையவன். கோமளம்-இளமை.

படவா வனைய நிதம்ப கதம்பப் பணைமுலை நெடிபவிழிப்

பழனக் கடைசியர் குாவை முழங்கப் பந்தி பகுந்துநடுந்

தடவயல் மடையில் வரம்பி லரும்பு தழைத்த தடங்காவிற்

ருழை வனத்திற் கமுக வனத்திற் றவள மணிக்குன்றிற்

புடைபடு நதியிற் கரையிற் றிரையிற் புண்டரி கச்சுணையிற்

பூமலி மல்லிகை நந்த வனத்திற் பொங்கு நிலாவீசிக்

குடவளை தவழ்வளை சையிலுறை பெய்வளை கொட்டுக சப்பாணி

கோமள வல்லிகல் யாண சௌந்தரி கொட்டுக சப்பாணி. (8)

குறிப்பு:—நிதம்பம்-அல்குல். கதம்பம்-மணம். பணை-பருத்த. கடைசியர்-உழத்தியர். குாவை-குலவை. பந்தி-வரிசையாக. தடம்-விசாலம். காவில்-சோலைகளில். தாழை-தென்னை. தவளம்-வெண்மை. புடைபடு - பக்கத்திலுண்டாகின்ற. சுனை-(இவ்விடத்துத்)தடாகம். குடவளை - குடம்போன்றசங்கு. பெய்-அணியப்பட்ட. வளை-உளைந்த. கைவளை-கையில்வளையலையுடையவன்,

கச்சைக் கிழியப் பொருமிப் பொருமிக் கண்கள் கறுத்த துணைக்
 கனகக் கொங்கைக் கங்கை குவித்தநுள் கங்கைப் புனைசடையோ
 னிச்சைக் கிழியிற் சித்திர மென்ன விருக்கும் பொற்கிளியே
 யெழுதிய பிரணவ பஞ்சர மன்னி யிருந்த கருங்கிளியே
 பச்சைக் கிளியே காமற் குதவிய பஞ்ச வனக்கிளியே
 பல்வளை யொலிகெழு கையி லெடுத்துப் பவளக் கனிவாயாற்
 கொச்சைக் கிளியைக் கொஞ்சங் கிளியே கொட்டுக சப்பாணி
 கோமள வல்லிகல் யாண சொளந்தரி கொட்டுக சப்பாணி. (9)

குறிப்பு:—துணை-இரண்டாகிய. கொங்கைக்கு-தனங்களுக்காக. கிளியின்-
 கிளிபோல. பஞ்சரம்-கூட்டில். மன்னி-நிலைபெற்று. காமற்கு - மன்மதனுக்கு.
 உதவிய-உதவிசெய்தருளிய. வளையல்-வளையல்களின். கெழு-பொருந்திய.

முந்திய வாச்சிர மங்களில் முற்றி முதிர்ந்து முறைப்படியே
 மூன்றா மாச்சிர மத்தி விருந்த முனிக்குந் துணைவிக்குஞ்
 சிந்தனை தீரப் பணிவிடை செய்புஞ் சிறுமுனி வன்புனைச்
 சென்று முகப்பக் குஞ்சர மென்றே செஞ்சர மொன்றுய்ப்ப
 அந்தக னோவென் றுருயிர் சோர வயோத்தி நகர்க்கிறைவ
 னப்பழி தீர விதிப்படி பத்தியி னர்ச்சனை செய்யமலர்க்
 கொந்தலர் வில்வ வனத்தி விருந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி
 கோமள வல்லிகல் யாண சொளந்தரி கொட்டுக சப்பாணி. (10)

குறிப்பு:—முந்திய ஆச்சிரமம் - பிரமசரியம். முற்றி - (செய்கருமங்கள்).
 முடித்து. மூன்றாமாச்சிரமம் - வானப்பிரத்தம். முனி-சலபோசனன். துணைவி-
 மனைவி. சிறுமுனிவன்-குருபுத்திரனென்னுமகன். குஞ்சரம்-யானை. உய்ப்ப-
 செலுத்த. அந்தகன்-கண்டெரியாத பிதாவாகிய அம்முனிவன். அயோத்திநகர்க்
 கிறைவன்-தசரதச்சக்கரவர்த்தி. கொந்து-கொத்து.

4-சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

மு த் த ப் ப ரு வ ம் .

அஃதாவது:-பிள்ளையினது வாய்முத்தத்தை விரும்பிக்கூறு நிலை.

நறைபட்ட கொன்றைச் சடாடவியின் மேனின்து
நன்னிலந் தன்னில்வீழ்ந்து
நகைவனைத் தெண்டிரைக் கைகொண்டு பேராழி
நண்பனை மணந்தகங்கைத்

துறைபட்ட முத்தமத் தலைவனைக் காவேரி
தோய்துறைப் பணிலமுத்துந்
துள்ளருவி பாயத் தமிழ்ப்பொருளை சேர்கின்ற
துறையில்வனை யின்றமுத்துங்

குறைபட்ட முத்தமா யெரிபடும் புரைபடுங்
கொள்கெனப் போய்க்கடைபடுங்
கூரொளி மழுங்கிரித் தூளிபடு மாதலாற்
கொள்ளோமம் முத்தமெல்லா

மறைபட்ட கிண்கிணிச் சிற்றடிப் பொற்றொடி
மணிப்பவள முத்தமருளே
மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி
மணிப்பவள முத்தமருளே.

(1)

குறிப்பு:-நறை-வாசனை, நகை-ஒளி, ஆழிநண்பனை-கடலாகியகணவனை, பணிலம்-சங்கு, பொருளை-தாம்பிரபன்னிரத்தி, எரிபடும் = சுன்னத்துக்காக அக் கினியிலேதோயும், புரை-துளை, குற்றம், நிர்த்தூளி-மிகப்பொடி, மறைபட்ட-வேதங்களாலாகிய, கிண்கிணி-சதங்கை, பொற்றொடி-பொன்வளையல்தரித்தவளே, மணி-அழகிய, பவளம்-பவளம்போன்றவாய், மலையாசலன்-பாண்டியன்,

திருமகள் வயங்குசெந் தாமரையின் முத்தமுந்
தெற்றஞ் சலஞ்சலத்தின்
மெண்ணிலா முத்தமு முடங்குந் தடந்திரைத்
திகழ்வலம் புரியின்முத்துங்

பெருமகளிர் கந்தரத் தொளிர் பணில முத்தமும்
பேழ்வாய்வேள் ளிப்பிமுத்தும்

பிறைப்பரு மருப்புப் பொருப்பீன்ற முத்தமும்
பின்னுகளை தன்னுமுத்தும்

கருமகளிர் குரவைகெழு கழனியிற் செந்நெலும்
கன்னலும் கான்றமுத்தும்

கைக்கொளோ மாகையா லிந்திரன் மகளையுங்
கானவர்த மகளையுந்தன்

மருமக ளெனப்பெற்ற பொன்னிமய மலைமகள்
மணிப்பவள முத்தமருளே

மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி
மணிப்பவள முத்தமருளே.

(2)

குறிப்பு:—வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற. தெற்றும்-ஒன்றோடொன்றுபின்னும்.
முடங்கும்-வளையும். திகழ்-விளங்குகின்ற. கந்தரம் - கழுத்தில். பேழ் - பிளந்த.
பிறை-பிறைச்சந்திரன்போன்ற. மருப்பு-கொம்புகளையுடைய. பொருப்பு - மலை
போன்றயானை. கிளை-மூங்கில். கருமகளிர்-உழுத்தியர். குரவை-குலவை. கெழு-
பொருந்திய. கன்னல்-கரும்பு. கான்ற-கக்கிய. கானவர்-வேடர்.

தாமரைக் கைகொண் டெடுத்துமுத் தாடுமொரு
சைலப் பிராட்டிவட்டத்

தடமுலைப் பாலுண்டு தெய்வமறை முறையிடுஞ்
சரணிற் சிலம்பலம்பக்

காமனுக் கபயங் கொடுத்தகைக் கதிர்வளை
கலீரெனக் கண்டுகண்டு

கயிலாய வெற்புக்கொ ரரசென்று வெற்பரசு
கண்கள்களி கூரநறைவார்

தேமலர்க் குன்றத் தசம்பயிர் பசம்பொனிற்
செக்கர்வான் மணிகுயிற்றுந்

திருமா ளிகைப்பத்தி மத்தியிற் ருதியர்கள்
சென்றுநின் ருட்டவொளிரு

மாமணித் தொட்டிற் றுதைந்தாடு மரகத

மணிப்பவள முத்தமருளே

மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி

மணிப்பவள முத்தமருளே.

(3)

குறிப்பு:—முத்தாடும்-முத்தமிடும். சைலப்பிராட்டி - மேனை. காமனுக்கு- மன்மதனுக்கு. வெற்பரசு - இமயமலையரசன். குன்றம்-மலைபோன்ற. தசம்பு- (வீட்டின் சிகரத்திலுள்ள) குடத்தில். அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற. செக்கர்வான்மணி- செவ்வானம்போன்ற மாணிக்கங்கள். குயிற்றும்-பதித்திருக்கும். னுதைந்து-நெருங்கி. மரகதம்-பச்சைரத்தம்போன்றவளே.

தத்துமுத் தாடுந் தடந்திரைக் கம்பையிற்

சம்புவைத் தழுவிநின்ற

தண்காந்த ளங்கையும் பதினா னு புவனமுந்

தந்தசிற் றுதரமடியு

நத்துமுத் தாடுஞ் சிறுக்கந் தரப்பொட்டு

நகைமுதற் சுவைகளெட்டு

நாட்டுமினை நாட்டமுங் காணுந் தொறுந்தனது

நயனம் புயங்களித்துக்

கொத்துமுத் தாடுமணி முச்சியை முகந்துபைங்

குதலைமொழி யமுதுபருகிக்

குறுநகை நிலாவுண்டு கனகப் பிராட்டிதன்

குவிமுலை கொடுத்துமடிமேல்

வைத்துமுத் தாடுமொரு பச்சைப் பசங்களி

மணிப்பவள முத்தமருளே

மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி

மணிப்பவள முத்தமருளே.

(4)

குறிப்பு:—தத்து-தாவுகின்ற. ஆடும்-அசையும். கம்பையில்-கம்பாநதியில். சம்பு = சிவலிங்கப்பெருமான். உதரமடி = வயிற்றின்மடிப்பு. நத்து-சங்கின். தரப்பொட்டும்-கழுத்திலணியும் வட்டவடிவாகிய பொன்னணியும். நகை-சிரிப்பு. எட்டுச்சுவைகள்-குறளை, அருவருப்பு, கோபம், அதிசயம், ஒடுக்கம், வீரம், நகை, இரக்கம் என்பன; இவற்றை “அரனிடத்துப்பேரின்பம் அருளுமவனல்லார்பா லருவருக்கும்” என்னும் ஆனந்தலகரி 50-ஆம் செய்யுளின் காண்க. நாட்டும்- நிறுத்தும். நயனம்புயம்-கண்ணாகிய தாமரை. கொத்து-கூட்டமாகிய. முச்சு = உச்சி. குறுநகைநிலா-புன்சிரிப்பு. கனகப்பிராட்டி-காஞ்சனமலை. முத்தாடும்- முத்தமிடும்.

பூமருவு செம்பொற் கடம்பா டவிக்குயில் புயற்குல மிறங்குசாரற்
 பொதியவரை யிற்பயிலு மாகத கலாபமயில் பொன்னிமய மீன்றபூவை
 தேமலர்ச் சோலைதிகழ் வடவரை வளைத்திட்ட செந்தே னருந்துபைந்தேன்
 செவ்விபெறு மாயிர மடற்செழுந் தாமரைத் திருமுகப் பசியவன்னம்
 பாமருவு பலகலையு மாகமப் பனுவலும் பதினெண் புராணவகையும்
 பையக் கொழுந்துவிடு பூங்கொடியி லோங்கார பஞ்சரத் துள்ளிருந்து
 மாமறை வடிக்குமொரு பச்சைப் பசங்கிளி மணிப்பவள முத்தமருளே
 மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி மணிப்பவள முத்தமருளே. (5)

குறிப்பு:—கடம்பாடவி-கடம்பவனம். புயற்குலம்-மேகக்கூட்டம். திகழ்-
 விளங்குகின்ற. வடவரை-மகாமேரு. செந்தேன்-சிவந்ததேன்போன்ற சிவபெரு
 மான். செவ்வி-அழகு. மடல் - பூவிதழ். பூங்கொடி-வேதம்(உருவகம்). ஒங்கார
 பஞ்சரம்-பிரணவமந்திரமாகியகூடு. வடிக்கும்-சொல்லும்(தாற்பரியம்).

பஞ்சா னனக்கடவுள் விடமுண்ண வழுதுண்ட

பண்ணவர் கடைந்ததெண்ணீர்ப்

பாலாழி வெண்டிறை தொறுந்தோன்று செந்திருப்

பாவையர் குழாங்கடுப்பச்

செஞ்சாயல் மயிலென விறங்கிக் கொழுங்கைச்

செழுங்குங் குமங்குனித்துச்

செருகுங் கருங்குழலின் மந்தார மாலையிரு

தீரமுந் தேனிறைப்பத்

துஞ்சா மடந்தையர்க ளேந்துமுலை நீந்துந்

துணைப்பொற் குடங்கள்பொருவத்

துழனியிட்ட டாமீந் தடாகத் தடந்திரை

துள்ளருவி வெள்ளிவரைவாய்

மஞ்சார் நெடுஞ்சாரல் வில்வவன நாயகி

மணிப்பவள முத்தமருளே

மலையா சலன்புதல்வி கலியாண சுந்தரி

மணிப்பவள முத்தமருளே. (6)

குறிப்பு:—பஞ்சானனம்-ஐந்துமுகம். ஆழி-கடல். குழாங்கள்-கூட்டங்கள்.
 சாயல்-அழகு. கொழும் - கொழுத்த. செருகும் = முடிக்கும். தீரம்-நீர்க்கரை.
 துஞ்சா-சோம்பலில்லாத. துழனி-முழக்கம். மஞ்சு-மேகம்.

வேறு.

எத்தாய் நினைப்போர் மனத்திருளா யெளியேன் விழிக்குச் சடரொளியா
யிரண்டாய் மூன்றா யொன்றாகி யெல்லாப் பொருளுந் தானேயாய்ச்
சத்தா யசத்தாய்ச் சதசத்தாய்த் தயங்கா னந்தப் பொருளாகிச்
சகல புவனங் களுக்குமொரு தாயாய் மகளாய் வளர்த்தெடுத்த
கைத்தா யருக்குக் கண்மணியாய்க் கன்னித் தமிழ்தேர் கடல்நூலங்
காவற் றலைமை பூண்டவளாய்க் கயிலைப் பெருமான் கண்களுக்கு
முத்தாய் வளர்ந்த பெண்பிள்ளாய் முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைப் புவனம் புரக்கு மம்மை முத்தந் தருக முத்தமே. (7)

குறிப்பு:—எத்து-ஓமாற்று. இரண்டு-சத்தி, சிவம். மூன்று - சத்தி சிவம்
முத்தி. ஒன்று-மேற்சொல்லிய மூன்றுமல்லாத சுயஞ்சோதி. தயங்கு - விளங்கு
கின்ற. மகளாய் - மலயத்துவசபாண்டியன்முதலியோர்களுக்குப் புத்திரியாய்.
கைத்தாயர்-கையிலேவைத்துவளர்க்குந்தாய்மார். கன்னி-இளமை. கடல்நூலம்-
கடலாற்குழப்பட்ட உலகமாகியமதுரைக்கு. மும்மை-மூன்று. புரக்கும்-காக்கும்.

பழக்குந் திமிலுங் கைமரமும் பாறும் படகுங் கொண்டுசென்று
பாயுந் திரைக்குட் படிந்தெழுந்து பானல் முழுதுஞ் சூறையிட்டுத்
தழற்குண் றெனச்செம் பவளமும்வெண் டவளத் தாள வளையும்வெள்ளித்
தகடென் றடுக்கு மீன்குவையுந் தத்தங் கொழுநர் கொணர்ந்திறைப்ப
வழக்கென் றிருந்து மகளிரெல்லா மணிச்சங் கரிந்து புள்ளோச்சி
வாரிப் பகுந்து பொன்கொழித்து மன்றல் மறுகு தொறும்பம்பை
முழக்கும் பாதர் குலக்கொம்பே முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைப் புவனம் புரக்கு மம்மை முத்தந் தருக முத்தமே. (8)

குறிப்பு:—திமில் - கப்பல்வகையினென்று. கைமரம் - பாய்மரம். பாறும்-
ஓடும். படகு-கைத்தோணி. பானல்-நீலோற்பலம். தழற்குன்று-அக்கினிமலை.
தாளவளை - முத்துக்களையுடையசங்கு. குவை - கூட்டம். கொழுநர் - கணவர்.
இறைப்ப-வீச. மணிச்சங்கு - முத்துக்களையுடையசங்குகளை. அரிந்து-அறுத்து.
புள்ளோச்சி-பறவைகளைத் தூர்த்தி. மன்றல்மறுகு-வாசனையுடையதெரு. பம்பை-
ஒருவகைவாத்தியம். பாதர்-பரவர். கொம்பே-பூங்கொம்புபோல்பவளே.

கொழங்குங் குமமா முலைமடவார் குரல்வீ ணையுமத் தளத்தொனியுங்
 குமுதக் கனிவாய்க் கடைசியர்தங் குரவைத் தொனியுங் குயிலிசையும்
 வழங்குங் கொடையிற் பெரும்புகழ்சேர் வள்ளி யோர்தங் கொடைமுரசு
 மாற்றார் படைபைப் பொருதடர்த்து வாகை தரித்தோர் திறல்முரசுங்
 கழங்கும் பயில்பைந் தொடிமலர்க்கைக் கன்னி யரைவேற் காளையர்மங்
 கலநாண் பூட்டி மணம்புணர்கல் யாண முரசுந் தனித்தனியே
 முழங்கும் வளைசைப் பதிபுரப்பாய் முத்தந் தருக முத்தமே
 மும்மைப் புவனம் புரக்கு மம்மை முத்தந் தருக முத்தமே. (9)

குறிப்பு:—குரல்-வழிசையினென்று, கடைசியர்-உழத்தியர். வள்ளியோர்-
 கொடையாளிகள். வாகை-வெற்றிமாலை. திறல்-வலிமை. கழங்கு-கழற்சிக்காய்
 விளையாட்டு.

பொழியுங் கருவி மழைதூங்கும் பொங்கர் நடுவில் முடப்பலவிற்
 பொதியுங் குடமுட் கனிதகர்த்துப் பொன்போற் பழுத்த புதுச்சுளையாய்
 வழியுஞ் செழுந்தே னெட்டினால் வடிதே னூடு புக்கருந்தி
 வள்ளை குதட்டிங் கருமேதி வளவாய் புலரா வகைபெருகுஞ்
 செழியன் றிருநாட் டினிதுயர்ந்த செல்வப் பழனத் தமிழ்வளைசைத்
 தேவர் பணியும் பழந்தேவன் செவியாற் பருகு தெள்ளமுதாய்
 மொழியுங் குதலைப் பசுங்கரும்பு முத்தந் தருக முத்தமே
 மும்மைப் புவனம் புரக்கு மம்மை முத்தந்தருக முத்தமே. (10)

குறிப்பு:—கருவி-துணைக்காரணமாகிய. மழை-மேகம். தூங்கும் - தங்கும்.
 பொங்கர்-சோலை. குடமுட்கனி-பலாப்பழம். இரூல் - தேன்கூடு. வள்ளைகுதட்
 டிம்-வள்ளைக்கொடிகளைமெல்லும். கருமேதி - காரொருமை. புலராவகை - வாடா
 வீதம். பழனம் - வயல். பழந்தேவன் - சிவபெருமான். பருகு - உண்ணுகின்ற.
 குதலை-மழலைச்சொல். கரும்பு-கரும்புபோல்பவளே.

5-முத்தப்பருவ முற்றிற்று.

ஆறவது

வாராணேப்பருவம்.

அஃதாவது:—குழந்தையை நடந்துவருக என்றழைக்கும் நிலை.

பஞ்சவன் புதல்வியாய்த் தமிழ்நாடு காத்திட்ட

பட்டவர்த் தனிவருகமுன்

பணிவரை தவஞ்செய்து பெண்ணரை செனப்பெற்ற

பாக்கியப் பேறுவருக

விஞ்சையரு மண்ணவரும் விண்ணவரு நண்ணுமலர்

வில்வவன வல்லிவருக

வெங்காள கூடவிட முண்டகங் காளனெடு

விடையில்வரு வாள்வருகவேர்

வஞ்சக மிலாதெனை வளர்த்ததாய் வருகவென்

வாக்கிலுறை செல்விவருக

வாய்த்தவென் குலதெய்வம் வருகவென் நிருகண்மணி

வருகவென் நம்மைவருக

அஞ்சமுடை யான்மறை முழக்கும்வளை சைக்குளகி

லாண்டநாயகி வருகவே

அந்தரி நிரந்தரி வரந்தரு தூரந்தரிகல்

யாணசந்தரி வருகவே.

(1)

குறிப்பு:—பஞ்சவன்-பாண்டியன். பட்டவர்த்தனி-பட்டந்தரித்திருந்தவள். பாக்கியப்பேறு-தவப்பிரடோசனம். விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்; தேவரிலொரு வகுப்பார். கங்காளன்-முழுவெலும்பணிந்த சிவபிரான். அஞ்சம்-அன்னவாகனம். நிரந்தரி-எப்போதுமுள்ளவள். தூரந்தரி - உயர்ந்தவலிமையுள்ளவள்.

கோலக் குதம்பையணி காதுக்கு மாமணிக்

குண்டலந் தூக்கவருக

குளிர்தயில மாறாத வுச்சிக்கு முச்சியுங்

குச்சந் தரிக்கவருக

சாலத் தவழ்ந்தநடை பார்த்தகட் கஞ்சனந்
தானணிய வருகவருக
சதுர்மறைகள் காணாத சிற்றடிக் கம்பொற்
சுதங்கைவட மணியவருக

பாலொத்த வெள்வளைக் கைக்குநவ மணியிட்ட
பைம்பொன்வளை புனையவருக
பதினாலு புவனமும் பெற்றசிற் றுதரப்
பசிக்கமு தளிக்கவருக

ஆலத்தை யுண்டவர்க் காரமுத மாகவரு
மசலநாயகி வருகவே
அந்தரி நிரந்தரி வரந்தரு னூரந்தரிகல்
யாணசுந்தரி வருகவே. (2)

குறிப்பு:—குதம்பை-காதணியினென்று. முச்சி-மயிர்முடி. குச்சு - சடைக் குச்சு. சால-மிக. வளை-வளையல். சிற்றுதாம்-சிறுவயிறு. ஆலம்-விடம்.

வண்டறையு மந்தார மாலேக் கருங்குழல் வகுப்பிடு நெடும்பின்னலும்
வடிகாது மாமணிக் குண்டலமு மங்கைக்க மண்டலமு மறையின்முறையும்
விண்டல நிறைந்தொளிர் சரற்கால சந்தாமுக விற்பமுங் கும்பமுலையும்
வெண்கலையு மேகலையு மிருபாத பங்கயமும் விரிமணிப் பரிபுரமுமைக்
கண்டல நிறைந்ததண் கருணையும் முயர்வாத காதலமு மபயகாமுங்
கற்றவர்கள் சித்தாந்த காரஞ் சுருட்டுமெய்க் கதிரிலிவு மெதிரின்றே
யண்டரவை தெண்டனிடு புண்டரிக மண்டபத் தாசவோ திமம்வருகவே
அந்தரி நிரந்தரி வரந்தரு னூரந்தரிகல் யாணசுந்தரி வருகவே. (3)

குறிப்பு:—அறை-முழங்கும். வடி-நீண்ட. அங்கை-அழகியகை. மறையின் முறை-வேதபுத்தகம். சரற்காலம்-மழைகாலம். மேகலை - மேகலாபரணம். பரிபுரம்-பாதசரம். சித்தாந்தகாரம் - மனதிலுள்ள ஆணவமலமாகிய இருட்டு. கதிரிலிவு-(ஞான)சூரியப்பிரகாசம். அராசவோதிமம்-இராச அன்னம்போல்வாளே.

வாடுமிடை மேனேதன் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் வாய்மலர்ந் தம்மைவருக
வளருமென் செல்வமே வருகமக னேவருக வருகவேன விருகைநீட்டப்
பாடக மலர்ப்பதங் கன்றிச் சிவப்பப் பயப்பயத் தனிரடந்து
பத்திபெறுமுச்சிபுந்தொங்கலுமிலங்கப் பணிச்சுடிகைவெயிலெறிப்பச்

சூடகச் செங்கைக் குறுந்தொடி புலம்பச் சுடர்த்தரள மாலையாடத்
துணைவிழிக ளிற்கருணை வெள்ளந் துளும்பமெய்ச் சோதிமர கதமெறிப்ப
ஆடகப் பணிவரைப் பச்சைமயில் போல்வரு மம்மைதிரி புரைவருகவே
அந்தரி நிரந்தரி வரந்தரு தூரந்தரிகல் யாணசுந்தரி வருகவே. (4)

குறிப்பு:—மேனை-இமயமலையாசன்மனைவி. பயப்பய-பையப்பைய. முச்சி.
மயிர்முடி. தொங்கல் - முத்துச்சரம். சுடிகை - நெற்றிச்சுட்டி. வெயிலெறிப்ப-
பிரகாசம்வீச. குறுந்தொடி - சிறுவனையல். புலம்ப - ஒலிக்க. தாளம் - முத்து.
துளும்ப-ததும்ப. எறிப்ப-ஒளிவீச. ஆடகம்-பொன்னிறமுள்ள.

மதுகரமும் வசியளியு மிஞிறுகளு நனிகுமிறு
மடவிதழி யணியல்சரிய

வரந்தியி னிடைகுலவு முடநிலவு படவரவின்
மணிவெயிலி னொளிகள்வெளிநக்

கதிர்விழியு மதிவிழியு நுதல்விழியு மிருணிலவு
கறைமிடறு மழகுசொரியக்

கரதலமு மழுவுமிள மறியுமரி தாவுபய
கமலபத பரிபுரமெலாஞ்

சதுர்மறையி னோலமிட வரிபிரமர் பணியவுயர்
சபைநடுவில் நடமிடுபிரான்

தசரதனு மவனுடைய தலைமகனு மடிபாவு
தனிமுதல்வ னெடியபுலியி

னதளுடைய வுடையனோடு விடையில்வரு மலையுதவு
மமலைதிரி புரைவருகவே

அந்தரி நிரந்தரி வரந்தரு தூரந்தரிகல்
யாணசுந்தரி வருகவே. (5)

குறிப்பு:—மதுகரம்=தேனுண்ணும்வண்டு. வரியளி = இசையாடும்வண்டு.
மிஞிறு-சாதாரணவண்டு. நனி-மிக. குமிறும்=முழங்கும். இதழியணியல்-கொன்
றைமலை. வரந்தி = கங்கை. முடநிலவு = வளைந்தபிறைச்சந்திரனாகுல். வெளிந =
வெண்ணிறமடைய. இருள்நிலவு = கரியநிறம்பிரகாசிக்கும். கறைமிடறு=விடத்
தையணிந்தகழுத்து. மறி-மான். அரிதா = வண்டுகள்தாவுகின்ற. பரிபுரம்=பாத
சரம். தலைமகன் = இராமன். அதள்=தோல். உடையன் = வஸ்திரமுடையவன்.
அமலை=நின்மலமுடையவன்.

வேறு.

கொல்லைக் கழுகின் செம்பழுக்காய்க் குலைகள் சிதற வெடிதாவித்

கொண்மூ வகடு படக்கிழித்துக் குளித்துக் களித்து விளையாடி

யெல்லைக் கடங்கா வான்புனலோ டிறங்கிப் புறங்கூர் சாதகத்துக்

கெல்லாம் புதிய விருந்துகொடுத்திற்றைக்குங் கழுநீர்த் தேனருந்திச்

செல்வக் கயல்கள் புடைசூழச் சினைச்சங் கார்ப்ப மணித்தாங்கச்

சிவிகை யேறித் திருவுலாச் செல்லா நிற்குந் தடம்பணைசூழ்

மல்லற் பழைய வளைசைநகர் வாழ்வே வருகவருகவே

மலையத் துவசன் பெற்றெடுத்த மயிலே வருகவருகவே.

(6)

குறிப்பு:—கொல்லை-மூல்லைநிலம். வெடி-அச்சமுண்டாக. கொண்மூஅகடு-மேகத்தின்வயிறு. வான்புனல்-ஆகாயகங்கை. புறங்கூர் - பக்கத்தில்குந்துநிற்கும். சாதகத்துக்கு - சகோரப்பறவைகட்கு; இவை சந்திரகிணத்தையு மழைத்துளிகளையும் உண்ணும்பக்டிகள். விருந்துகொடுத்து - (மழைத்துளிகளைப்) புதிதாகக்கொடுத்து. கயல்-கயல்மீன். தாங்கச்சிவிகை - அலைகளாகியபல்லக்கில். தடம்-விசாலமாகிய, பணை-வயல். மல்லல்-வளர்தங்கிய.

விண்ணுக் கடங்கா வான்பொருளே வேதப் பொருளே விழுப்பொருளே

விழிக்குத் துணையே மொழிக்கரும்பே விளக்கின் சுடரே சுடரொளியே

கண்ணுக் கடங்காப் பேரமுதே கருணைப் பெருக்கே மதிக்கொழுந்தே

கண்முன் றுடைய பெருமானைக் கலந்து பிரியாச் சிறுமானே

எண்ணுக் கடங்கா வதிசயமே யெண்ணெண் கலைக்கு மொருமுதலே

யீரே மூலகுக் கொருதாயே யெழுதற் கரிய விசித்திரமே

மண்ணுக் கடங்காப் புகழ்வளைசை வாழ்வே வருக வருகவே

மலையத் துவசன் பெற்றெடுத்த மயிலே வருகவருகவே.

(7)

குறிப்பு:—வான்-பெரிய. விழு-சிறந்த. விசித்திரம்-அதிசயப்பொருளே.

முதிர்சொற் பொருளே மெய்ப்பொருளே முழுத்த மதியே குணநிதியே

மூலா கமமே யோதிமமே மூலா மருந்தே பெருவிருந்தே

குதலைக் கிளியே தண்ணளிபே குன்றிற் பிணையே யுயிர்த்துணையே

கோலக் கொடியே குலப்பிடியே கொடுக்குந் தருவே செழுந்திருவே

அதிர்கற் பகமே யநுப்வமே யறிவற் புதமே மரசதமே
யருட்போ ரேறே தவப்பேறே யானார் பிணையே யாசனையே
மதுரக் கனியே வளைசைமனோன் மனியே வருகவருகவே
மலையத் துவசன் பெற்றெடுத்த மயிலே வருகவருகவே. (8)

திறிப்பு:—முழுத்த - பூணமாகிய. ஒதிமம் - அன்னம். மூவா - கெடாத.
வீருந்து-புதியபொருள். குதலை-இளமைப்பேச்சு. பிணை-மான். கோலம்-அழகு.
பிடி-பெண்யானை. அதிர்-முழங்கும். அதுபவம்-அதுபவப்பொருள். அருட்போர்-
கருணைச்சண்டையில். ஏறு - உயர்ந்தவனே. தவப்பேறு - தவப்பிரயோசனம்.
பிணை-மான். அரசனையே-இராசாவாகிய தாயே.

சிரந்தித் தெழுந்து புனலாடித் திருநீ றணிந்து குறைமுடித்துத்
திருச்சந் நிதியிற் படிந்தெழுந்து செம்பொற் கோயில் வலம்வந்து
சந்தித் தனந்த மஞ்சலிநின் சரணம் புயத்துக் கினிதியற்றித்
தாள்வாழ்த் தெடுத்த நினைநுளாற் றைக்கும் பெரியோ ருடன்பழகி
யெந்தைக் கிசைந்த வஞ்செழுத்து மெம்பி ராட்டி திருவுருவா
மேழுட் டெழுத்து முருவேற்றி யிருந்து கணப்போ தானாலும்
வந்திப் பவர்முன் வீரும்வளைசை வாழ்வே வருகவருகவே
மலையத் துவசன் பெற்றெடுத்த மயிலே வருகவருகவே. (9)

திறிப்பு:—குறைமுடித்து-(சந்தியாவந்தனம் பூசைகளை)முழுதுஞ்செய்து.
அஞ்சலி-வணக்கம். சரணம்புயத்துக்கு-பாததாமரைமலர்களுக்கு. தாள்-(அத்)
திருவடிகளை. எந்தைக்கு-எங்கள்பிதாவாகிய சிவபிரானுக்கு. எம்பிராட்டி-எங்கள்
பெருமாட்டியாகிய உனது. ஏழுட்டெழுத்து-பதினைந்தக்ஷரமாகியமந்திரத்தை
யும்(பஞ்சதசாக்ஷரியென்றொரு பெயர் உமாதேவியார்க்கு உண்டு).

பொருவாள் விதிர்த்துக் கருதலரைப் பொருவாள் வருக வாரிசமென்
பூத்தாள் நுண்ணூ லிடையவனி பூத்தாள் வருக வடியவர்க்குத்
தருவாழ் பதமு மெப்பதமுந் தருவாள் வருக மலர்க்கொன்றைத்
தாராள் வருக மலைகருந் தனத்தாள் வருக வவிர்பசம்பொன்
னுருவாள் வருக மாந்தளிர்ர்ப்பட் டிடையாள் வருக கயிலைவரை
யுடையாள் வருக வெணையடிமை யுடையாள் வருக வுயிர்த்தழைக்க
வருவாள் வருக வளைசைநகர் வாழ்வே வருக வருகவே
மலையத் துவசன் பெற்றெடுத்த மயிலே வருக வருகவே. (10)

திறிப்பு:—பொரு-தனக்குத்தானே சமானமாகிய. கருதலரை-பகைவரை.
பொருவாள் - மோதுகின்ற யுத்தஞ்செய்யவளே. வாரிசம் - தாமரை. பூத்தாள் -
மலர்போன்றபாதங்களும். இடை - இடையும் உடைய. அவனிபூத்தாள்-எல்லா
வுலகத்தையும்பெற்றவனே. தரு-கற்பகதருநிலில். பதம்-பதவி. தாராள்-மலை
யுடையவளே. அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற.

வாராணேப்பருவம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

அ ம் பு லி ப் ப ரு வ ம் .

அஃதாவது:—பாட்டுடைப்பிள்ளையுடன் விளையாடவரும்படி மாதர் அப்பிள்ளையை ஒக்கலையிலிருத்திக்கொண்டு சந்திரனைச் சாம பேத தான தண்டங்கள் கூறியழைக்கும் நிலை.

வார்க்கின்ற தேன்கொன்றை மாலைப் பிரானுக்கு
மாலையன் றுதவிபென்றும்
வந்திக்கு மிமையவரை யினிதளித் திடவந்து
வழுதிசுல ரத்நமாகிக்

கூர்க்கின்ற வண்கலைகள் விண்டுகொண் டுச்சமாக்
கோலவிடை மேல்விளங்கிக்
கொற்றவே ளுக்கதிக சத்திதந் தெறிபுனற்
சுவலயந் தனிபுரப்பாய்

பார்க்கின்ற பொழுதிலித் தன்மைபென் னம்மைபெறு
பான்மைபா மேன்மையலவோ
பண்புறுந் தோழமைக் காமென்று சுட்டிவிரல்
பயில்குறிப் பறிவுறுத்தும்

ஆர்க்கின்ற பரிபுரச் சிற்றடிப் பொற்றொடியொ
டம்புலீ யாடவாவே
அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
னம்புலீ யாடவாவே. (1)

குறிப்பு:—சந்திரனுக்கும் உமாதேவிக்குஞ் சிலேடை; முதலாவதுபொருள் வருமாறு:—மாலையன் றுதவி=மாலையாகத் தன்னை அக்காலங் கொடுத்து. இமைய வரை=தேவர்களை. வழுதிசுலரத்நமாகி-பாண்டியன்குலத்துக்கு மூலமாகிய ரத்நமாகி. கூர்க்கின்ற=மிகுகின்ற. கலைகள்விண்டு=கலைகளைவிரித்து. உச்சமாகவிடை மேல் விளங்கி = இடபராசியில் உச்சமாகவிளங்கி. வேளுக்கு = மன்மதனுக்கு. சத்தி=பலம். சுவலயம்=நீலோற்பலமலர் (இம்மலருக்குநாயகன் சந்திரன்). இனி, 2-ஆவதுபொருள் உமாதேவிக்கு வருமாறு:—மாலை=(காம)மயக்கத்தை. இமைய வரை = இமையமலை. வழுதிசுலரத்நம் = பாண்டியன்குலத்துக்கு ரத்நம்போன்ற மகள். கலைகள்விண்டு = னூல்களைவிரித்துச்சொல்லி. உச்சம் = உயர்வு. விடை மேல் = இடபவாகுளைத்தின்மேல். வேளுக்கு = குமாரக்கடவுளுக்கு. சத்திவேல்,

குவலையம் - உலகம். இத்தன்மை - இந்தக்குணம். பான்மை - குணம், தன்மை. தோழமை - சிநேகத்தன்மை. சுட்டி-சுட்டிக்காட்டி. விரல்பயில்குறிப்பு-விரலிற் றங்கிய அடையாளம். அறிவுறுத்தும்-அறியும்படிசெய்யும். பரிபுரம் - பாதசரம். பொற்றொடி - பொன்வளையலணிந்தவள். அம்புலி-சந்திரனே. ஆட-விளையாட அல்லி-அகவிதழையுடைய. மலர்வல்லி - தாமரையிலுள்ள இலக்குமி.

கூறுஞ் செழுங்கலைக ளெவ்வொன்று நின்னிடைக்
குறைபடுமென் னம்மைதன்பாற்
குறைவில்லை யிரவுகொண் டெழ்வைநீ யிவளடியார்
கொடியவிர வைத்தவிர்ப்பாள்

ஏறுங் களங்கவடி வெய்தினை விளங்குமിവ
என்றும் க ளங்கவடிவாள்
எம்பிரா னுக்குமொரு கண்ணை நீயவற்
கிருகண்மணி யாகவருவாள்

தேறும் புறத்திரு ளொதுக்குவாய் நீயிவள்
திருவுளத் தெண்ணிலன்பர்
சித்தாந்த காரமுந் தீர்ந்துவிடு மாகையாற்
செப்பிலிவ ளதிகமன்றோ

ஆறங்க நால்வேத மானமுகம் கண்ணியுட
னம்புலி யாடவாவே
அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
னம்புலி யாடவாவே. (2)

குறிப்பு:—கலைகள் - சந்திரகலை; நூல்கள். இரவு - இராத்திரி; யாசகம். இரவை - யாசகத்தை. களங்கம் - முயல்களுகியகுற்றம். அகளங்கம்-குற்றமில் லாமை. புறத்திருள்-வெளியிருள். சித்தாந்தகாரம் - மனத்திலுள்ள ஆணவமல மாகிய இருள். ஆறங்கம்-சந்தோபிசிதம். சோதிடம், நிகண்டு, நிருத்தம், மந்திரம், வியாகரணம் என்பன. இவைகளெல்லாம் வேதம்படித்தபெரியார்க்கு விவர மாகத்தெரியும். நால்வேதம்-இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன.

எம்மைவர் தாளுடைய காமாரி பாகத்
திருந்தபெரு மாட்டியடியார்க்
கெப்பதழு நல்குவ ளிணைப்பதற் தொழுமவர்க்
கிடர்செய்வார் தமைபடர்ப்பன்

வெம்மைவெங் காளமென வருமயிடன் முடியுருள்
 வெற்றிவடி வாள்விதிர்ப்பன்
 விண்ணவர் வெருடக்கொள வருந்தார காசுரனை
 வெட்டிவிறல் நட்டமிடுவள்
 செம்மையொன் றில்லாத பண்டா சுரன்படச்
 செஞ்சிலை வளைத்து நின்றாள்
 திக்செட் டி னுஞ்செலச் சிங்கவா கனமுண்டு
 தேவர்க்கும் யாவர்க்குமே
 யம்மைகண் சீறிடில் வேறுதிக் கிலையறிந்
 தம்புலீ யாடவாவே
 யல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
 னம்புலீ யாடவாவே.

(3)

குறிப்பு:—காமாரி - மன்மதனையெரித்த சிவபிரான். பதம்-பதவி. காளம்-
 விடம். மயிடன்-ஓரசுரன். விதிர்ப்பன் - அசைப்பாள். வெருட - பயம். விறல்-
 வெற்றி, நடம்-நடனம், பண்டாசுரன்-மன்மதனெரிந்தசாம்பலிற் றிறந்த ஓரசுரன்.

என்றைக்கு நீங்காது நின்றனிர வென்னம்மை
 யின்னருள் கிடைக்கிலேகும்
 எழுவலித் தக்கன்முன் னிட்டசா பத்தினு
 லெய்துகய ரோகமும்போங்
 கன்றிப் புகைந்துவெங் காளந் துடிக்கின்ற
 கட்செவிக் கணபணநெடுங்
 காகோ தரப்பகையு மாறுமுட விற்படு
 களங்கமுந் தீர்ந்துவிடலாந்
 துன்றிப் பொலிந்தகலை நிலைபெறப் பெறலுமாஞ்
 சுராசன் முதலெவர்க்குந்
 தூரந்தரப் பட்டமுஞ் சுகவாழ்வு மின்பமுந்
 தூயவிவள் கருணைமகிமை
 யன்றிக் கிடைக்குமோ வேண்டியதெ லாந்தருவ
 னம்புலீ யாடவாவே
 யல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
 னம்புலீ யாடவாவே.

(4)

குறிப்பு:—இரவு - இராத்திரி(யாசகம்). ஏறுவலி - மிகுந்தபலம். கய
ரோகம் - ஸூயவியாதி. காளம் - விஷம். கட்செவி - கண்ணேகாதாகவும். கண்
பணம் - கூட்டமாகியபடங்களுமுடைய. காகோதரம் - பாம்பு. துன்றி-நெருங்கி.
தூரந்தரம்-வலிமை.

கடற்புவி வழத்துமலை யத்துவச னுக்குமொரு
கன்னிகை யெனப்பிறந்தாள்
கன்னிநா டாள்கின்ற தென்னர்கோன் மரபிற்கொர்
காரண மெனச்சிறந்தாள்
மடற்கமல பாதாதி கேசவரை தன்னுடைய
வடிவழகு பத்திபாய
மன்னுமோங் காரத்து ணிலையெனக் கண்ணாடி
வைத்துனைப் பார்க்கவென்றோ
திடப்பட வுயிர்ப்பயிர் வளர்க்குமவள் செய்கையைச்
சிந்தித் தியம்பலாமோ
செப்புமுன் பழமைத் தவங்களோ வறிகிலேந்
திருவுள மகிழ்ந்தழைத்தாள்
அடற்புலி யுடைப்பர னிடப்புடை மடப்பிடியொ
டம்புலி யாடவாவே
அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
னம்புலி யாடவாவே. (5)

குறிப்பு:—தன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. மரபிற்கு-குலத்துக்கு. மடல்-பூவிதழ்.
கமலபாதாதி - தாமரைபோன்றபாதமுதலிய. கேசவரை - கூந்தலளவும். பத்தி-
வரிசையாக. ஒங்காரத்துள் - பிரணவமந்திரத்துள். நிலையென - நிலத்தபொரு
ளென்று. கண்ணாடி-கண்ணாடியாக.. அடல்-வலிய. புலியுடை-புலித்தோலாகிய
ஆடை. இடப்புடை-இடப்பக்கத்து.

விண்டல மடங்காத சண்டா னிலம்புரவி
வேகந் தழீஇக்கொளத்தேர்
விசைபட நடாத்துமொரு பகலவ னிருக்கவவன்
வெய்யவ னெனத்தெளிந்தோ
மண்டல மெடுத்தமுத கிரணென் னுனையோதும்
வண்மையை யுணர்ந்துதானோ
வலக்கணவ னார்தம திடக்கணென வெண்ணியோ
வருகவென் னுனையழைத்தாள்

வளைசைக் கலியாணியம்மைப்ள்ளோத்தமிழ்.

துண்டமதி தீரலா முழுமதிய மாகலாந்
 துண்ணென்ன வருதியாகில்
 சுவர்க்கத் தலத்திடைச் சுரர்க்குரு பன்னியைத்
 தொட்டபா வழுமொழியுமே
 அண்டர்வான் முகடளவு வெள்ளிவெற் புடையவளோ
 டம்புலீ யாடவாவே
 அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
 னம்புலீ யாடவாவே. (6)

குறிப்பு:—சண்டானிலம்-சண்டமாருதத்தின்வேகம். பூர்வவேகம்-குதிரை
 களின்வேகம். பகலவன்-சூரியன். மண்டலம்-நிலவுலகம். வலம்-வலிமைதங்கிய
 (நின்னை). இடக்கண் - இடப்பக்கத்துக்கண் (தான் இடப்பக்கமிருத்தலால்
 இடப்பக்கம்விசேடம்). துண்டமதி-குறைபட்டபிறைவடிவம். துண்ணென்ன-
 விரைவாக. சுரர்க்குரு-வியாழபகவான். பன்னி-மனைவி. முகடு-உச்சியை.
 அளவு-கலந்த. வெள்ளிவெற்பு-கடையநகரத்தின்பக்கமுள்ள வெள்ளிமலை.

சொன்னபடி யிப்படியி லெய்தினால் வெள்ளருவி
 துள்ளரு மிராமதீர்த்தத்
 துறைபடிந் தாடலாஞ் சரபங்க மாமுனி
 சுனைப்புனல் குடைந்தாடலாஞ்
 சன்னிதிப் பூஞ்சுனையி லாடலாந் கம்புசெறி
 சம்புநதி நீராடலாந்
 தழைகின்ற வில்லுவத் தண்சோலை நீழலிற்
 சார்ந்துதகை தீர்ந்துவிடலாம்
 பொன்னுலவு திரிகூட மும்பொதிய வெற்புமிரு
 புடைதயங் கப்பொலிந்த
 பூஞ்சிகர வெள்ளிப் பொருப்பிற் புராதனன்
 பொற்றாள் பணிந்துய்யலாம்
 அன்னபூ ரணிவளைசை யம்பதியி லம்பிகையொ
 டம்புலீ யாடவாவே
 அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட
 னம்புலீ யாடவாவே. (7)

குறிப்பு:—இப்படி - இந்தப்பூமி. குடைந்து-மூழ்கி. கம்புசெறி-சங்குகள்
 நெருங்கிய. இருபுடை - இரண்டுபக்கத்திலும். தயங்க-விளங்க. பூஞ்சிகரம்-அழ
 கியகொடுமுடி. புராதனன்-பழந்தேவன். உய்யலாம்-பிழைக்கலாம்.

மேகக்கருங்களிற் கைக்கொண் டெடுக்குமொரு

வெண்சதைக் கவளமேயோ

வேனில்வேள் தீபமோ கண்ணாடி யோவொற்றை

வெள்ளைவட் டக்கவிகையோ

மாகற்ப காடவி மடந்தையர் மலர்க்கையில்

வைத்தாடு மம்மானையோ

வான்மீ யுடுக்கள்பூத் தொளிர்கின்ற வாகாச

வாவியிற் புண்டரிகமோ

பாகப் படுத்தமழு திட்டபொற் றளிகையோ

பகரிலென் றெண்ணியெண்ணிப்

பார்த்தவர் திகைப்பதை நிவிர்த்தசெய வெண்ணியோ

பாரிலுனை வருதியென்றாள்

ஆகப் படைக்குமிவள் வேண்டிய தெலாந்தருவ

ளம்புலீ யாடவாவே

அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட

னம்புலீ யாடவாவே.

(8)

குறிப்பு:—மேகம்=மேகமாகிய, சதை=அழுதம், வெள்=மன்மதன், கவிகை=குடை, வால்=வெள்ளிய, மீ=மேலாகிய, உடுக்கள்=நகர்த்திரங்கள், புண்டரிகம்=தாமரைப்பூ, தளிகை=உண்கலம், ஆக=உண்டாக.

தேனேறு கொன்றைப் புராதனன் நிருமுடி

பொறுத்ததுன் கிறியவடிவந்

தேவர்தே வாதியர் கிரீடம் பொறுத்ததிவுள்

சிற்றடிப் பொற்றாமரை

வானேறு கொடுமுடிப் பூச்சகர் வாளகிரி

வட்டத்தாள் நீநிறைந்தாய்

வாக்குமன மெட்டாத நிலையிலே நின்றிவள்

மடுனான்மனீ வடிவமானாள்

மீனேறு சகியெனப் பேருனக் கம்மைகொலு

வேளைகண் டேவல்செய்யும்

விண்ணிற் புலோமசையு மப்போர் படைத்தலால்

மேன்மையென் னோபடைத்தாய்

ஆனேறு கொடியுயர்த் தவளடி வணங்கிவந்

தம்புலீ யாடவாவே

அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட

னம்புலீ யாடவாவே.

(9)

குறிப்பு:—புராதனன்-அநாதியாயுள்ள சிவபிரான். வான் - ஆகாயம்வரை. ஏறு-உயர்ந்த. கொடுமுடி-சிகரம். சக்கிரவாளகிரி-ஒருமலை; அது பெரும்புறக் கடலைச்சூழ இருக்கும்மலை. மனோன்மணி-மனை, உன்மனையென்னுஞ்சத்திகள். மீன்-நகரத்திரங்களுக்குள். ஏறு-உயர்ந்த. சசி - சந்திரன். புலோமசை - இந்திராணி. ஆன்-இடபத்தை. ஏறு-உயர்ந்த.

பந்தமில் கலைக்கோட்டு மாமுனி பகர்ந்தபடி

பயில்புத்ர காமேட்டிசெய்

பணைமருப் புப்பொருப் பாயிரத் தொகையின்மேற்

படுமுய ரயோத்திவேந்தன்

எந்தவன முந்திரிந் திரவுவேட் டைக்குமுன்

றேமாந்து மையிருட்டி

லெய்துகுரு புத்திரன் குண்டிகைப் புனலோசை

யிருசெவி படப்பொருமல்

வந்ததொரு கைக்களி நெனச்சிலை வளைத்ததால்

வந்தபழி யைத்தவிர்ப்பான்

மாதவத் தாற்கண்டு பூசித்த வெள்ளிவரை

வரதனோடு வீற்றிருந்தான்

அந்தரத் துழலுமுனை வருதியென் றனள்கருதி

யம்புலீ யாடவாவே

அல்லிமலர் வல்லிதொழும் வில்வவன வல்லியுட

னம்புலீ யாடவாவே.

(10)

குறிப்பு:—பணை-பருத்த. மருப்பு-கொம்புடைய. பொருப்பு-மலைபோன்ற யானை. இரவு-இராத்திரியில். உழன்று-வருந்தி. கை-கரிய. குருபுத்திரன்-ஒரு முனிவன்மகன். குண்டிகை - கமண்டலம். தவிர்ப்பான் - நீக்கும்பொருட்டு. வெள்ளிவரை-கடையநகர்ப்பக்கத்திலுள்ளமலை. வரதன் - சிவபிரான். உழலும்-சஞ்சரிக்கும்; இச்சரித்திரம் இராமாயணத்திற்காணலாம்.

7-அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

அம்மாணைப்பருவம்.

அஃதாவது:—பெண்பிள்ளை பலநிற அம்மாணையை யெடுத்து மாறி
மாறி யெறிந்து விளையாடுதலைக் கூறும்சிலை.

ஒளிதூங்கு செக்கர்மணி யம்மாணை யாட்டொழிந்

தொண்முத்த வம்மணையெடுத்

தொவ்வொன்றும் விளையாடு மவ்வேலை செங்காந்த

ளொப்பல வெனச்சிவந்த

கிளிதூங்கு கைக்கிடை புகக்கதி ரெறிக்கின்ற

கிளர்மணியம் மாணைபொருவக்

கிரணப் பணிப்பகை யெனக்கண்டு விடுதலிற்

கெண்டைக் கெதிர்த்தகருணைத்

துளிதூங்கு மைக்கனொளி பாயத் துளங்கித்

துளங்குங் களங்கவட்டச்

சோமக் குழாமெனக் கண்டோர் திகைப்பத்

தொகைப்பட நிறைந்து நறவுண்

டளிதூங்கு பூங்குழற் செல்வியுட னென்னம்மை

யம்மாணை யாடியருளே

அயிராணி யயிராணி வாணிபணி கலியாணி

யம்மாணை யாடியருளே.

(1)

குறிப்பு:—தூங்கு-தங்கிய, செக்கர்-சிவந்த. புக-(முத்தம்மாணை)புகுதலும்.
மணிஅம்மாணை-மாணிக்கஅம்மாணையை, பொருவ-ஒப்பாக, பணிப்பகை-சூரியன்,
விடுதலின் - விட்டுவிளையாடுமிடத்து, துளங்கி - அசைந்து, சோமக்குழாமென-
சந்திரக்கூட்டமென்று, அளி - வண்டு, செல்வி - இலக்குமி, அயிர் - அன்புக்கு,
ஆணி-உரையாணிபோன்ற, அயிராணி-இந்திராணி, வாணி-சரசுவதி.

எம்மா திரத்திருளு மொக்கச் சுருட்டிவிடு மெரிமணிப் படநெடும்பாம்

பிரசதக் கொடியொடு துவர்க்கொடிகள் சுற்றிவைத் தென்னத்தழைத்தசுடிலச்

சும்மாடு கட்டிச் சிவன்சுமக் குங்கங்கை துண்ணென வணங்கிநின்று

சுருதிமிரு திகள்சுருதி யறியாத சிற்றடி தொழப்பெற்ற தெம்பேறெனச்

செம்மாந்து பேருவகை மீப்பெருகி வழியத் திரைக்காத் தாலெடுத்துச்

செறிசூழி யம்மாணை யாடவங் வாடற் சிறப்பிற்கு முடிதுளக்கும்

அம்மாளை வைத்தகை யம்மாளை மேவுமுயி லம்மாளை யாடியருளே
அயிராணி யயிராணி வாணிபணி கலியாணி யம்மாளை யாடியருளே.(2)

குறிப்பு:—மாதிரம்-திசை. எரி-பிரகாசம். பாம்புஇரசதக்கொடி-பாம்பாகிய வெள்ளிக்கொடி. துவர் - பவளம். சடிலம் - சடை. கங்கை - கங்காநதியானவள். (சிவபிரான் ஊடற்காலத்துவணங்கும்போதுதானும்) துண்ணென - விரைவாக. செம்மாந்து-இறுமாப்புற்று. உவகை-மகிழ்ச்சி. செறி-நெருங்கி. குமிழி-குமிழி யாகிய. துளக்கும்-அசைக்கும். அம்மாளை-அந்தமாளை. அம்மாளை-அந்தமகாளை.

இருமுழந் தாண்மடித் திடையிடை பதம்பெயர்த்

திருசிலைப் புருவநெறிவைத்

தெறிவே லெனக்கண்க ளெங்கெங்கு நோக்கினின்

நேந்துபொற் காந்தளங்கைத்

திருமலர் தனித்துயர்த் தொளிர்கின்ற மரகதத்

திருமேனி சலனமின்றிச்

சீர்பட வசைத்துமுக மண்ணாந்து கைம்முறை

திறம்பா திலக்கமேற்றிப்

பரிபுரமு மேகலையும் வெள்வளையு மோலிடப்

பட்டுத்த ரீயமசையப்

பனுவலாட் டியுமலர்ப் பாவையும் பாங்குறப்

பச்சைக் கலாபமயில்போல்

அருவிசொரி கழிலைமலை யம்மாளை வாழ்த்தினின்

றம்மாளை யாடியருளே

அயிராணி யயிராணி வாணிபணி கலியாணி

யம்மாளை யாடியருளே.

(3)

குறிப்பு:—பெயர்த்து-தூக்கிவைத்து. சிலை - விற்போன்ற, நெறிவைத்து வளைத்து(தாற்பரியம்). உயர்த்து-உயர்த்தாக்கி. சலனம் - வாட்டம். இலக்கம்- இலக்டம் அம்மாளைக்காய்களை. ஏற்றி-எறிந்த(தாற்பரியம்). ஓலிட - முழங்க, பனுவலாட்டி-சரசுவதி. கலாபம்-தோகை, அம்மாளை-அந்தமகாளை.

விசைபட்ட பைங்காந்த ளங்கரத் தம்மாளை

மீமிசைப் பட்டபோழ்தில்

விண்பட்ட சக்ரவா கத்தொகுதி யொத்தன

விருப்பொடு திரும்பிவரலா

விசைபட்ட பூங்குழுத வொண்முத்த நகைவதன
 மெழுசந்திர விம்பமென்றே
 யெண்ணிச் சகோரங்கள் வெண்ணிலா வுண்ணலா
 மெனவெண்ணி வருவதொப்பார்
 திசைபட்ட வும்பர்வான் வழியினிடை வரலினிந்
 திரனினைப் பால்நடக்குஞ்
 செய்கையென் றெண்ணலா மெனவாணி துதிசெயத்
 திருவுளத்துவகை பொங்கி
 யசைபட்ட சிற்றடி மறைச்சிலம் பார்ப்பீ
 யம்மாளை யாடியருளே
 அயிராணி யயிராணி வாணிபணி கலியாணி
 யம்மாளை யாடியருளே.

(4)

குறிப்பு:—மீமிசை-மேல்மேல், சக்ரவாகத்தொகுதி - சக்ரவாகப்பறவைக் கூட்டம். இது; சூரியகிரணத்தையுண்ணும்பறவை. குமுதம்-குமுதமலர்போலும் வாய். வதனம்-முகத்தை. சந்திரவிம்பம் - சந்திரன்வடிவம். சகோரம்—, இது சந்திரகிரணத்தையுண்ணும் பறவை. நிலா-சந்திரகிரணம், உம்பர் - தேவரது. வரலின்-வருதலால். வாணி-சரசுவதி. மறை-வேதம்.

மோட்டாமை துஞ்சங் கருந்தெளி தனிற்சூட
 முலைக்கடைசி மார்க்குகடி
 முடிநா றெடுத்துநட் டொண்புனல் நிறைத்திட
 முருத்துக் குருத்துயிர்த்துக்
 காட்டா வுடற்கூ னிமிர்த்தெழுந் தள்ளிலை
 கறுத்துத் தழைந்துகுழைவாய்க்
 கால்கொண் டெழுந்துமதி யமுதமுட் புகலுங்
 கமஞ்சு லுளைந்துகதிரீன்
 றீட்டா வரும்பெரும் பால்கொண்டு பச்சைமணி
 யீர்க்குலைவெண் முத்தஞ்சொரிந்
 தீன்றபுவி பைத்தலை வணங்குவது போற்கவிழ்ந்
 தின்னல்தீர் செந்நெல்லிரைகண்
 டாட்டாடு மள்ளர்களை மிகுபழன வளைசையுமை
 யம்மாளை யாடியருளே
 அயிராணி யயிராணி வாணிபணி கலியாணி
 யம்மாளை யாடியருளே.

(5)

குறிப்பு:—மோட்டாமை-மேட்டினிடத்து ஆமைகள். கருந்தெளி-கரியசேறு. கடைசிமார்கள் - உழத்தியர்கள். முருத்து - மயிலிறகினடிபோலும்வெள்ளிய. உயிர்த்து-தந்து. காட்டா-காட்டி. அள்-கூரிய. இலை - தோகை. கால்கொண்டு-காலுன்றி. மதியமுதம்-சந்திராகிரணம். கமம்-நிறைந்து. ஈட்டா-சம்பாதி யாமல். பச்சை-பசிய. மணி - அழகிய. ஆட்டு - விளையாட்டு. மள்ளர்-உழவர். பழனம்-வயல்.

வேறு.

பொருளுண ருஞ்சிவ ஞானத்தேனே
பொற்கலை யான்றனக் கிளையமானே
வரமுத வும்பெருங் கருணையாறே
மலைய ரசிபெற் றெடுத்தபேறே
இரவு தவிர்கற் பகப்பூங்காவே
யெங்கு நிறைந்தாற் கினியவாழ்வே
அருணிதி யேகவி யாணித்தாயே
அம்மாணை யாடி யருளுவாயே.

(6)

குறிப்பு:—பொருளுணரும்-(வேதசிவாகமப்)பொருளாலறியப்படும். பொற்கலையான்-பீதாம்பரதாரியாகியதிருமால். இரவு-யாசகத்தை. தவிர்-நீக்குகின்ற.

கொம்பனை யார்புனல் மொண்டெடுத்த
குடத்திற் றடத்தில் மலரிடத்தில்
வெம்பு சுடர்மறை காப்புளின
மேட்டில் மலர்க்கோட்டில் முல்லைக்காட்டில்
செம்பது மத்தனை யவிழ்பழனச்
சேற்றில் வளர்நாற்றில் வாழைத்தாற்றில்
அம்ப ணிலமூர் வளைசைத்தாயே
அம்மாணை யாடி யருளுவாயே.

(7)

குறிப்பு:—தடம்-தடாகம். சுடர்மறை - சூரியனொளியைமறைக்கப்பட்ட. கா-சோலை. புளினமேடு-மணல்மேடு. பதுமத்தனை - தாமரையின்கட்டு. அவிழ்-விரியப்பட்ட. பழனம்-வயல். தாற்றில் - சூலையில். பணிலம் - சங்குகள். ஊர்-ஊர்ந்துசெல்கின்ற. வளைசை-கடையநகர்.

பையா விற்றுயி லைபனோடு

பனிமலர்ப் புத்தேளி ரும்பராவத்

துய்ய மறையெங்கோ வென்றாற்றத்

துள்ளுநீர் வெள்ளி வரைப்புறத்தில்

மெய்யடி யார்தம் பிறவிமாற்ற

வில்வ வனத்தினில் வந்துதித்த

ஐயர் மகிழ்கவி யாணித்தாயே

அம்மாளை யாடி யருளுவாயே.

(8)

குறிப்பு:—துயில்-நித்திரைசெய்கின்ற. பனி - குளிர்த். புத்தேளிர்-பிரம தேவர். எங்கோ-(நீயிருப்பது)எவ்விடமோ. அரற்ற-ஒலமிட. ஐயர்-தேவர்.

வேறு.

முகந்தமுத முறுபிறை வேணி முடங்குளையி லேறுசறு வராணி

பகர்ந்துமறை தேடிய பவாணி பரம்பொருளை மேவுமபி மானி

யிகம்பர மெலாமுதவு வாணி மெனுங்கவிஞர் நாவிலுறை வாணி

அகண்டபரி பூணகல் யாணி யம்மாளை யாடியரு ளாயே.

(9)

குறிப்பு:—முகந்த - மணத்த(வி காரம்). வேணி - சடையையுடையாய். முடங்கு-வளைந்த. உளை - புறமயிரினையுடைய சிங்கவாகனம், (அன்மொழித் தொகை). சறுவாணி-எல்லாமானவளே. இகம்பரம்-இம்மை மறுமைப்பயன்கள், (ஆகுபெயர்). வாணி-சொல்வடிவமானவளே. அகண்ட-கண்டிக்கப்படாத. பரி பூணம்-நிறைவுடைய.

பன்னாளு நான்மறைகள் தேடும் படநாக வார்கழவி னுனைப்

பொன்னாடு தேடுபெரு வாழ்வைப் புண்ணாறு சூலமுடை யானைத்

தொன்னா ளிராமனாடு தாதை சொன்மாரி தூயடி பராயு

மன்னாளை மேவியபெண் ணீயே யம்மாளை யாடியரு ளாயே.

(10)

குறிப்பு:—நாகவார்கழல்-பாம்பணிந்தநீண்டபாதம். புண்-இறைச்சி. தொன் னாள்-முற்காலத்தில். அன்னாளை-அத்தன்மையுடையவளை.

8-அம்மாளைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

நீ ராட ற்ப ரு வ ம் .

அஃதாவது:—புதியநீராடுதலைக்கூறும் நிலை.

மாலேக் கருங்குழல் சைவல நிகர்ப்பமணி
வார்குழைகள் வள்ளையொப்ப
வாண்முகம் பங்கே ருகம்பொருவ மைக்கண்கள்
மடல்நெடுங் குவளைமானப்

பாலேப் பொருந்துநகை வெண்முத்த முறழ்தரப்
பணிமிடறு பணிலமேய்ப்பப்
பவளவிதழ் குமுதங் கடுப்பப் படாமுலைகள்
பற்பமுகி ழங்கள்புரையக்

கோலக் குறுஞ்சுழி யொழுங்குபடு ரோமநிறை
கோகனக நாளமாகக்
கோதையர் நெருங்கலா லொழுதுதீம் புனன்மலர்க்
கூட்டமெனு மவர்கள்நடுவிற்

காலேச் செழுங்கமல வாண்முகத் தன்னமே
கங்கைநீ ராடியருளே
கலியாண சுந்தரக் கடவுட்பெ ணமுதமே
கங்கைநீ ராடியருளே.

(1)

குறிப்பு:—சைவலம் - நீர்ப்பாசிக்கொடி. குழை-காது. வள்ளை - வள்ளைக் கொடி. வான்-ஒளி. பங்கேருகம்-தாமரை. பொருவ-ஒப்ப. மடல்-பூவிதழ். மான-ஒப்ப. பாலே-வெண்ணிறத்தை. நகை-பல். உறழ்தர - ஒப்ப. மிடறு - கழுத்து. பணிலம்-சங்கு. ஏப்ப-ஒப்ப. கடுப்ப-ஒப்ப. பற்பமுகிழ்-தாமரையரும்பு. புரைய-ஒப்ப. குறுஞ்சுழி-சிறியநீர்ச்சுழிபோலுங்கொப்பூழ். நிறை - வரிசை. கோகனக நாளம்-தாமரைத்தண்டு.

சுற்றமொடு தந்தைதா யில்லியை யொருத்தனைச்
சூலா யுதக்கடவுளைத்
துரியதுரி யாதீத மொக்கக் கடந்திட்ட
தொல்லையா மெல்லைவெளியிற்

குற்றமில் குணத்தனைக் கூவிள வனத்தனைக்
கொழுமல ரருச்சனைசெய்வான்
கோதற்ற மாமுனிவன் வேண்டலிற் றெண்டிரை
கொழித்துச் செழித்துவரலால்
அற்றமில் சிறப்புடைய வெள்ளிவரை யாதியா
யள்ளிக்கொள் வெள்ளருவிரீ
ரலைகடனை நதிவரையி லாறிடத் துற்பவித்
தடியவர்க் கருள்புரிதலாற்
கற்றவர்கள் வரநதி யெனத்துதிக் கப்பெற்ற
கங்கைநீ ராடியருளே
கலியாண சுந்தரக் கடவுட்பெ ணமுதமே
கங்கைநீ ராடியருளே.

(2)

குறிப்பு:—தூரியம் - நான்காவதுநிலை. தூரியாதீதநிலை - ஐந்தாவதுநிலை. தொல்லை-பழைமை, கூவிளம்-வில்வம். செய்வான் - செய்யும்பொருட்டு. கோதற்ற-குற்றமற்ற, முனிவன்-அகத்தியன், அற்றம்-சோர்வு, வரநதி-விசேடநதி.

வேறு.

ஒருநா ளொருபோ தொருகணம்விட் டொழியா திருக்கு மும்மலத்த
ருள்ளத் தழுக்கும் புறத்தழுக்கு மொக்கக் கழுவி யூழியெனும்
பெருநாள் தொலைந்துந் தொலையாத பிறப்பு மிறப்புந் தனிதீர்ந்து
பேரா னந்தக் கடல்முழ்கிப் பிழைத்தீ டேறத் தழைத்தபசுந்
தருநாண் மலரால் மறைகாணச் சாணம் புயத்தை யருச்சித்துச்
சைவ சமயந் தலைநின்ற தகைமை யடியார் களைநயனக்
கருணை நதிநீ ராட்டு மம்மை கங்கை நதிநீ ராடுகவே
கலியா ணித்தாய் வெள்ளிவரைக் கங்கை நதிநீ ராடுகவே.

(3)

குறிப்பு:—உள்ளத்தழுக்கு = தீச்சிந்தை; அதாவது கெட்டரினைப்பு. சாணம்புயம் = பாததாமரை. தலைநின்ற = முதன்மையாகநின்ற, தகைமை = தகுதியுடைமை, நயனம்-கண்.

தும்பை முடிக்குஞ் சடைமுடியிற் சோமக் கொழுந்து மாரமுதஞ்
சோரியுங் கருணைத் திருநோக்குஞ் சுருதி பயில்குஞ் சித்தத்தானும்
பைம்பொ னிமைக்குந் திருத்தோடும் பங்கே ருக்கைச் சுடர்மழுவும்
பூரிவூர் தனக்குஞ் சேருமெனப் பாதிப் படிவம் பசுந்துபன்றிக்

கொம்பை முடவெண் பிறைக்கீற்றைக் கொண்டு பெற்றத் தெழுந்தருளுங்
கொன்றைச் சடையெம் பெருமானைக் கும்பிட் டிறைஞ்சிக் குடவளையூர்
கம்பை நதிநீ ராடுமென்னங் கங்கை நதிநீ ராடுகவே

கலியா ணித்தாய் வெள்ளி வரைக் கங்கை நதிநீ ராடுகவே. (4)

குறிப்பு:—சோமக்கொழுந்து-பிறைச்சந்திரன். சுருதியில்-வேதங்கள்பழகு
கின்ற. குஞ்சித்தாள்-தூக்கியபாதம். இமைக்கும்-பிரகாசிக்கும், சுடர்மழு-பிர
காசிக்கின்ற மழுவாயுதம். பயிலும்-தங்கும். முடம்-வளைந்த. பெற்றத்து-இடப
வாகனத்தில். குடவளை-குடம்போன்றசங்கு. ஊர்-ஊர்ந்துசெல்கின்ற. கம்பை
நதி; இது காஞ்சிபுரத்திலுள்ளது. அன்னம்-அன்னப்பறவைபோன்றவளே.

அன்ன மாடு மகன்றுறைவா பிறங்கிப் புறங்கூ ரிருட்படல
மனைய கருங்குந் தளப்பந்தி யசையும் பசஞ்சை வலநிகர்ப்ப
மின்னு லாவுந் தனக்குடங்கள் மிதப்புக் குடங்கள் பொருவமலர்
மென்காந் தளங்கைக் கதிர்வளைகள் வெள்ளை வளைகட் கெதிரொலிப்பத்
தென்னு லாவும் விழிச்சேலாற் செஞ்சேல் வெருவப் பாற்கடலிற்
றிரைதோ றுந்தோன் றஞ்செழுஞ்செந் திருக்கு ழாம்போல் முருக்கிதழ்வாய்க்
கன்னி மார்கள் புடைநெருங்கக் கங்கை நதிநீ ராடுகவே

கலியா ணித்தாய் வெள்ளிவரைக் கங்கை நதிநீ ராடுகவே. (5)

குறிப்பு:—அகன்றுறை - விரிந்தநீர்த்துறை. புறங்கூர் - வெளியேயிருந்த.
படலம் கூட்டம். குந்தளப்பந்தி - கூந்தலின்வரிசை. சைவலம் - பாசிக்கொடி.
மின்-பிரகாசம். மிதப்புக்குடம்-நீர்நீந்துகுடம். பொருவ-ஓப்ப. வளை - வளையல்.
வளைகட்கு-சங்குகட்கு. தென்-அழகு. சேல்-கெண்டைமீன். வெருவ-பயப்பட.
திரை-அலை. திருக்குழாம். இலக்குமிக்கூட்டம். முருக்கு-முருக்கம்பூ. புடை-
பக்கத்தில்.

வேறு.

சுருதிச் சதுர்மறை யொலிகெழு மறுகுஞ் சொற்றமிழ் பயிலிடமுந்
துன்றுபென் மன்றி னடஞ்செய் மடந்தையர் சூழ்தெரு வும்பெரியோர்
கருதிப் பணியுங் கடவுளர் விழவுங் கன்னியர் காளையர்தங்
கடிமண முரசு கறங்கு முழக்குங் கழனித் துழனிகளும்
பரிதிக் கதிர்மறை சோலையு மாலைப் பந்தியு முந்துபுனற்
பன்மல ரோடையு மென்மலர் வழிதேன் பாய்நதி யும்பொதியு
மருதத் தமிழ்நா டினிது புரந்தவள் வளநதி யாடுகவே
வளைசைநகர்க்கலி யாண சவுந்தரி வரநதி யாடுகவே. (6)

குறிப்பு:—சுருதி-ஒலிவடிவாகிய, கெழு-பொருந்திய, மறுகு-தெரு, துன்று-
நெருங்கிய, மன்றில்-சபையில், விழவும்-திருவிழாவும், கறங்கும்-முழங்குகின்ற,
முழக்கும்-ஒலியும், கழனி-வயல், துழனி-ஒசை, கதிர்-கிரணம், ஆலைப்பந்தி-
தரும்பாலையின்வரிசை, பொதியும் = சூழ்ந்திருக்கும், மருதம் = மருதநிலத்தை
யுடைய, புரந்தவள்-காத்தவள்.

நின்று பறித்து நெடுங்கொடி வள்ளையி னெட்டி குதட்டிமண
நீலக் குவளை யரும்புக ளோகுமு னெட்டிதழ் விட்டெழுதேன்
முன்றில் கடந்து கருங்கவ ரிக்கண முகிப்புரை யச்செறியு
முடவுப் பலவி னடிக்கு ளடுக்கிய முட்கனி நெக்குடையச்
சென்றடி வைப்பச் செஞ்சுனை கொட்டிய தேறற் சிறுகாலிற்
செருத்தற் பணைமுலை கொட்டிய பாலுந் திரையெறி யப்பாயு
மன்றற் பழனத் தென்ன டுடையவள் வரநதி யாடுகவே
வளைசை நகர்க்கவி யாண சவுந்தரி வரநதி யாடுகவே. (7)

குறிப்பு:—நெட்டி-உட்குருத்தை, குதட்டி-வாயில் ஒதுக்கிக்கடித்து, ஏகு
முன்-(தான்)செல்லுமுன், முன்றில் - முற்றத்தை, கவரிக்கணம்-எருமைக்கூட்
டம், முகிப்புரைய-மேகத்தையொப்பாக, செறியும்-நெருங்கும், முடவு-வளைந்த,
முட்கனி-பலாப்பழம், நெக்கு-நெகிழ்ந்து, தேறல்-தேனாகிய, கால்-வாய்க்கால்,
செருத்தல்-மடுவுடைய, பணை-பருத்த, திரை-ஆலை, மன்றல்-வாசனை, பழனம்-
வயல்.

இனமாய் வைத்த நெடும்பழு வேணியி லேறி பெழுந்துறி தொட்
டிட்ட கயிற்றை நெகிழ்த்துக் கையி னெடுத்த செழுந்தயிரைக்
கனமா வுண்டு தெவிட்டி யிறங்குங் காலையில் மழ்சிடைபோற்
கண்டு பிடித்தூர லோடு பிணித்துக் கட்டிக் கள்வனெனத்
தினமா டக்குட மங்கையர் செங்கையின் மத்தால் மொத்துண்டு
சிறுரூய்ப் பரடியில் நெய்ம்மண மாருச் செம்பவ ளக்கனிவாய்
வனமா லேத்திரு மாலுக் கிளையவள் வரநதி யாடுகவே
வளைசை நகர்க்கவி யாண சவுந்தரி வரநதி யாடுகவே. (8)

குறிப்பு:—மழவீடை = இளங்காளையை, பிணித்து = கட்டி, மாடம்=வீட்டி
னிடத்து, குடமங்கையர் = இடைச்சியர்கள், சிறு-சிறிய, ஆய்ப்பாடி=இடைச்
சேரி, வனம்=துளசி.

கானவி நோத ரிடம்பிரி யாத கருங்குயி லேமயிலே
 கைக்களி யானை முகத்தனை யீன்றதோர் கன்னி மடப்பிடியே
 பின்ப யோதர பூதர மேந்திய பெண்மை யிளம்பிடியே
 பிரணவ பஞ்சர மன்னிய வன்னப் பிள்ளை யிளங்கிளியே
 மோனதி யான சமாதிசெய் மாதவ முற்று தவப்பேறே
 முதுமறை முற்றிய வுபரிட தத்து முழுத்த விழுப்பொருளே
 வானதி யாக முழங்கு நெடுந்திரை வரநதி யாடுகவே
 வளைசை நகர்க்கவி யாண சவுந்தரி வரநதி யாடுகவே. (9)

குறிப்பு:—கானம்-இசைப்பாட்டில். வினோதர்-ஆசையுடையவராகிய சிவ பிரான். கை-துதிக்கை. பீனம்-பருத்த. பயோதரபூதரம்-கொங்கையாகியமலை. பஞ்சரம்-கூடு. மன்னி-நிலைபெற்று. மோனம்-மௌனமாகிய. சமதி-நிட்டை. முற்றிய-முதிர்ந்த. முழுத்த - ஒன்றாகிய. விழுத்த - சிறந்த. வானதி - ஆகாய கங்கை. ஆக-போல. திரை-அலைகளையுடைய.

புண்டரி கத்தி லுவந்து வதிந்த பொலன்சிறை யோதிமமே
 புண்ணிய பூரணர் நண்ணிய வேத புராதன மெய்ப்பொருளே
 அண்டர்கள் கொண்ட விடாய்தவி ரப்பநு காரமு தக்கடலே
 அங்கச னுக்கு வரங்கள் கொடுத்த வருட்பொரு ளாகாமே
 விண்டல முட்டு நெடுஞ்சிக ரத்தினில் மின்பொதி யப்பொவியும்
 வெள்ளி வரைக்குளிர் துள்ளரு விக்குட வெண்பணி லஞ்சொரியும்
 வண்டர ளங்களை வண்ட விடுந்திரை வரநதி யாடுகவே
 வளைசை நகர்க்கவி டாண சவுந்தரி வரநதி யாடுகவே. (10)

குறிப்பு:—புண்டரிகம் - தாமரை. பொலன் - பொன்மயமாகிய. ஒதிமம்-அன்னம். புராதனம்-பழைமை. விடாய்-தாகம். பருகு-உண்ணுகின்ற. அங்கசன்-மன்மதன். ஆகரம்-இருப்பிடம். சிகரம் - மலையினுச்சி. குடம் - குடம்போன்ற. பணிலம்-சங்கு. தரளம்-முத்து. வண்டலிமம்-நீர்சுழித்தொதுக்கும். திரை-அலை.

9-நீராடற்பருவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது

ஊசற்பருவம் ,

அஃதாவது:—பொன்மணிகளாற்செய்யப்பட்ட ஊசலிலிருந்து
விளையாடுதலைக்கூறும்நிலை.

விரிகின்ற தெள்ளொளிப் பவளக் கொழுங்காலின்
மேலிட்ட கோலவயிர

விட்டத்தி லிட்டவட மெண்ணிலா வெண்ணிலா
விழுதுவிட் டென்னவீக்கிச்

சொரிகின்ற குழவிவெயில் மழகதி ரெறிக்கின்ற
சுடர்மணிப் பலகைமீதிற்

ரோற்றுநின் ரோற்றமப் பரிதிமண் டலமிசைத்
தோன்றருஞ் சோதியேய்ப்பத்

திரிகின்ற கயலெனப் பிறழ்கின்ற துணைவிழிச்
சிலைதுதற் கரியகூந்தற்

செந்தா மரைப்பொனின் றுட்டவெண் டாமரைச்
சேயிழை துதிப்பவிமவான்

புரிகின்ற மெய்த்தவ மெனப்பெற்ற கன்னிமயில்
பொன்னாச லாடியருளே

பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசந் தரவல்லி
பொன்னாச லாடிபருளே.

(1)

குறிப்பு:—தெள்-தெளிவாகிய. கோலம்-அழகு. வெண்ணிலா-வெள்ளிய
சந்திரகிரணம். விட்டென்ன - விட்டாற்போல. வீக்கி - சுட்டி. குழவிவெயில்-
இளஞ்சூரியன். மழகதிர்-இளங்கிரணத்தை. ஏய்ப்ப-ஒப்ப. கயலென-கெண்டை
மீன்போல. துணை-இரண்டு. சிலை-வில். பொன்-இலக்குமி. புரிகின்ற-விரும்பு-
கின்ற, பொற்புரு-அழகுவடிவம்.

ஒழுகொளிய மாணிக்க மணிமுகப் பிடைவெளிபி
லொள்ளொளிய தூணிரண்டு

முதயகிரி யத்தமன கிரியிசைய விடைவிட்ட
மொளிகொள்பரி வேடமொப்ப

விழுதெனப் பிறழ்கின்ற தரளவட நிலவாக

மேயமக டீக்குழாங்கள்

வெண்டா ரகைக்கணம் பொருவப்பொன் மானநடு

விரவுபொற் பலகையின்மேற்

பழகுமின் நழுதவடி வானநின் றோற்றம்வெண்

பனிமதிக் கடவுளொப்பப்

பத்தர்தஞ் சித்தாந்த காரஞ் சுருட்டிமெய்ப்

பரமாநு பூதிவிளையப்

புழுகொழுகு கும்பக் கதம்பமுலை யன்னமே

பொன்னாச லாடியருளே

பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தரவல்லி

பொன்னாச லாடியருளே.

(2)

குறிப்பு:-ஒழுகு - நீண்ட, இசைய - ஒப்ப, பரிவேடம்-சூரியனைச்சூழ்ந்த கோட்டை, தரளவடம்-முத்துவடம், நிலவாக-சந்திரகிரணத்தையொப்ப, மகடீக் குழாங்கள்-பெண்கள்கூட்டங்கள், தாரகைக்கணம்-நகரத்திரக்கூட்டம், பொருவ-ஒப்ப, மானம்-விமானம், பனி-குளிர்ச்சி, சித்தாந்தகாரம்-மனத்திருள், ஆணவ மலம், சுருட்டி-ஒதுக்கி, பரமாநுபூதி-மேலான அனுபவஞானம், கும்பம்-குடம் போன்ற, கதம்பம்-வாசனை,

பாங்கிற் பரப்புமல ரில்லாம லேனின்ற

பைங்கோட் டசோகமெங்கோன்

பாலவிழி யழவினாற் றுன்பட்ட பரமெப்

படைமதன் பட்டபாடுந்

தூங்கப் படாதெனத் தவநிலை புரிந்துநின்

சரணம் புயங்கள் தழுவித்

தண்மலர் சொரிந்திட் டிரண்டறு கலப்புற்ற

தகைபோற் சரண்சிவப்ப

நீங்கப் படாதபொற் சிறைவண்டு பண்முரல

நெய்த்தநறை யூற்றெடுத்து

நிறைமல ரெனக்கங்குல் பூத்திட்ட மின்மினிகள்

நிறைசந் தனச்செழுங்காப்

பூங்கற் பகத்தரு நிகர்க்கும்வளை சைக்கிறைவி

பொன்னாச லாடியருளே

பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தரவல்லி

பொன்னாச லாடியருளே.

(3)

குறிப்பு:—பாங்கில்-பக்கத்தில். அசோகம் - அசோகவிருகடம். பாலவிழி-
நெற்றிக்கண். சரணம்புயம் - பாதாவிந்தம். இரண்டறுகலப்பு - அத்துவிதக்
கலப்பு ; அ தா வ து ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாதகலப்பு.
தகை-பண்பு; குணம். பண்முரல-இசைபாட. நெய்த்த-பசைத்த. நறை-தேன்.
கங்குல்-இராக்காலத்தில். பூத்திட்ட-தோன்றிய. கா-சோலை.

கங்குல்மங் குற்படல மனையகுழல் சரிதரக்

கழுநீ ரலங்கலாடக்

காவிவிழி போராட வள்ளைப் பொலன்குழை

கலந்துபொன் னோலையாடத்

துங்கவெங் கட்செவித் துத்திப் பணமுடிச்

சுடிகைமா மணிகுயிற்றுஞ்

சுடிகைச் செழுந்தொடர் துதைந்தாட மரகதச்

சோதிவெயில் வீசியாடச்

சங்குசங் கத்திடை யுயிர்த்தவெண் முத்திட்ட

தனவுத்த ரீயமாடச்

சதுர்மறையு முறையிடுந் தாட்சிலம் பாடச்

சடாமுடிக் காடளாவிப்

பொங்குகங் கைப்புனிதர் நெஞ்சுச லாடீ

பொன்னாச லாடியருளே

பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தரவல்லி

பொன்னாச லாடியருளே.

(4)

குறிப்பு:—கங்குல் - இரவில். மங்குற்படலம் - மேகக்கூட்டம். அலங்கல்-
மலை. வள்ளை-காது; (ஆகுபெயர்). பொலன்குழை-பொற்குண்டலம். கட்செவி-
பாம்பு. துத்தி-படப்பொறி. சுடிகை - உச்சியிலுள்ள. மாமணிகுயிற்றும்-மாணிக்
கம்பதிக்கும். சுடிகை-நெற்றிச்சட்டியின். தொடர்-மலை. துதைந்து-நெருங்கி.
வெயில்-சூரியகிரணத்தை. சங்கத்திடை-கூட்டத்தில். உயிர்த்த-பெற்ற. முறை
யிடும்-குறைபாடுகூடும்.

வழியுஞ் செழும்பவள் வெற்பென்னும் வெள்ளைவிடை
வள்ளலைத் தனிபராவி

வழிமுதற் றலைமையோ ரீடேறு தற்காக
மாபகீ ரதனழைப்பப்

பழியுங் கொடுந்துயரு நீங்கப் பசும்பொற்
பருப்பதச் சாரல்வாரும்

பண்ணவர்கள் துதிசெயுந் தீர்த்திகை கடுக்கும்
பனைக்கையில் வளைத்துநிழலைச்

சுழியுங் கடக்களிறு பிடியோடு கூடித்
துனைந்தாடு வட்டமடுவைச்

சுற்றுந் தரங்கக் கருங்கட லெனத்தினர்
துள்ளருவி பொன்னுமுத்தும்

பொழியுந் தடஞ்சாரல் வெள்ளிக் கிரிக்கிறைவி
பொன்னாச லாடியருளே

பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசந் தரவல்லி
பொன்னாச லாடியருளே. (5)

குறிப்பு:—வழியும் - (கருணைவெள்ளம்பெருகி)ஓடும். வழிமுதல் - (தன்) குலத்துக்காதியாகிய, மா-பெரிய. பகீரதன்-சூரியகுலத்து அரசனாகிய பகீரதன். பொற்பருப்பதம்-மகாமேருமலை. வாரும்-நீளவரும். தீர்த்திகை-(கங்கா)நதியை. கடுக்கும்-ஒக்கும். கையில்-கையால். கடம்-மதம். துனைந்து-நெருங்கி. ஆடு-விளையாடுகின்ற. மடு-குளம். கடலென - கடலென்றுசொல்ல. தடம்-விசாலமாகிய. சாரல்-மலைப்பக்கத்தையுடைய.

உருவப் பெரும்பலகை யிருவினைக் கால்நெஞ்ச
முயர்விட்ட மாசைவடமென்

ரோழியாம லெளரியனைன் போபும்வந் தூந்திரியு
மூசலாட் டொழியும்வண்ணங்

குருவிற் சிறந்தநின் மெய்ம்மொழி யிடத்தில்கின்
குளிர்கருணை வடமிசைத்துக்

சூறிய தானதவ விருகாறு நிறுவியென்
கோடியநெஞ் சம்பலகைடாக்

கருவிற் படாதவகை பருவப் படுத்தீ
 காக்கக் கருத்திலெண்ணிக்
 கடவுள்மா மறைநின்று முறையிட வதீதங்
 கலந்தநிரு வாணவெளியிற்
 பொருவற்ற ஞானங் கொழுந்துபடர் கொளுகொம்பு
 பொன்னாச லாடியருளே
 பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தாவல்வி
 பொன்னாச லாடியருளே.

(6)

தூறிப்பு:—உருவம் - சரீரம். இருவினை-நல்வினை தீவினை. மெய்ம்மொழி-
 உபதேசவார்த்தை. தானதவம்-தானமுந்தவமுமாகிய. நிழலி-நிழத்தி. கடவுள்-
 தெய்வத்தன்மை. அதீதம் - அளவுக்கடங்காதஇடம். நிருவாணவெளி-சத்தாகா
 சம். ஞானம்-சிவஞானம். கொளுகொம்பு-ஆதரவாகியபூங்கொம்புபோல்பவளே.

கருமிடற் றுலந் துளும்பத்ரி சூலங்
 கபாலங் கரத்திலசையக்
 காகோ தரப்பட்ட நெட்டுயிர்ப் பச்சடைக்
 கங்கைநதி பொங்கிவழிய
 அருகினிற் கிண்கிணிச் சிறுகல் லெனக்கிடந்
 தருமறைப் பனுவலார்ப்ப
 அளவற்ற கடவுளர்த முடிவினுமோர் முடிவின்றி
 யானந்த நடபியற்றும்
 பரிபுரச் சேடிப் பதுமத்தி லாறடிப்
 பறவையை நிகர்த்தபுந்திப்
 பழவடியர் தொழுவருள் பழங்கருணை நாயகர்
 பழந்தேவர் மாலைசூட்டும்
 புரிசூழற் கற்பகப் பூங்காம வல்லிசெம்
 பொன்னாச லாடியருளே
 பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தாவல்வி
 பொன்னாச லாடியருளே.

(7)

தூறிப்பு:—கருமிடற்று = நீலகண்டத்தில். ஆலம் = வீடம். துளும்ப = ஒளி
 செய்ய. காகோதரப்பட்டம் = பாம்பாகியநெற்றிப்பட்டம். நெட்டுயிர்ப்ப - பெரு
 மூச்சுவிட. கிண்கிணி-பாதசரம். ஆர்ப்ப-முழங்க. கடவுளர் = தேவர்கள். முடி
 வினும் = இறுதிக்காலத்திலும். பரிபுரம் = காற்சிலம்பு. பதுமத்தில்-நாமரையில்.
 ஆறடிப்பறவை-வண்டு. புந்தி-அறிவு. புரி-சுட்டப்பட்ட.

ஒலிகின்ற நான்மறையி னுயர்கிரியை ஞானமென
வோதுபொற் றுணர்நிறுவி
யுபநிடத விட்டத்தில் விந்துநா தப்பாச
மொற்றித் திசைத்து நிலவென்

நிலகின்ற வோங்கார வட்டப் பெரும்பலகை
யிட்டபொன் னாசலேறி
யினிதிருந் தாடுமுன் சோதித் திருக்கோல்
மிளஞாயி றுதயமேய்ப்ப

மலிகின்ற தெள்ளுபுனல் துள்ளருவி வெள்ளிவரை
வாய்முகி லிறங்குசரால்
வாயிலகு மாணிக்க வெற்புக் கிடந்தந்து
மரகதக் கிளைகளைத்துப்

பொலிகின்ற வில்லுவச் சோலையிற் கோலமயில்
பொன்னாச லாடியருளே
பொற்புருக் கொண்டகல் யாணசுந் தரவல்லி
பொன்னாச லாடியருளே.

(8)

குறிப்பு:—ஒலிகின்ற(விகாரம்)ஒலிக்கின்ற. தூண்ம் - தூண்கள். நிறுவி-
நிறுத்தி. உபநிடதம் - வேதசாரமாகியசாத்திரம். விந்துநாதம்-சிவதத்துவங்கள்
ஐந்தினுள் இரண்டு. பாசம்-கயிறு. ஒற்றித்து-ஒன்றுபடுத்தி. இலகின்ற-(விகா
ரம்)பிரகாசிக்கின்ற. ஒங்காரம்-பிரணவமாகிய. ஞாயிறு சூரியன். ஏய்ப்ப-ஒப்ப.
தெள்ளு-தெளிந்த. முகில் - மேகங்கள். சரால்வாய் - மலைப்பக்கத்தில். இலகு-
விளங்குகின்ற. மாணிக்கவெற்பு - மாணிக்கமலைபோலும் சிவபிரான். மரகதக்
கிளை-பச்சைநிறமுடைய மரக்கொம்பு, கிளைத்து-உண்டாகி. வில்லுவம்-வில்வம்.
மயில்-மயில்போல்பவளே.

சேனா டளாவுமந் தாகினிச் செஞ்சடைச்
சிவபிரான் சித்தாம்புபந்
திண்பூச லாடவண் டினமூச லாடநறை
செந்துமந் தாரமணமுந்

கோணா டெழும்பிறைக் கீற்றமுத மூற்றுங்
சுளிர்த்தபைப் புனனுமாடக்
குழைகளும் வளைகளும் மிழைகளு மெதிர்த்தாடல்
கொண்டாட வொளிரும்வயிரத்

தூணாடு பச்சைப் பசேலென்று நின்றிருச்
சோதிநிற மூசலாடத்
துங்கமலை யரசன்மணி. முன்றிற் புறத்திலொரு
தேரகையின் ருடல்போலப்

பூணூச லாடும் படாமுலைக் கவுமாரி
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்புநக் கொண்டகல் யாணசுந் தாவல்லி
பொன்னூச லாடியருளே.

(9)

குறிப்பு:—சேண்-ஆகாயம். மந்தாகினி - கங்கை. சித்தாம்புயம் - இதய
தாமரை. திண்-வலிய, நறை-தேன். மந்தாரம் - கற்பகமலர். கோண் - வளைவு.
பிறைக்கீற்று-பிறைச்சந்திரானுகியதுண்டு. குழை - குண்டலம். வளை - வளையல்.
இழை-ஆபரணம். ஒளிரும் - பிரகாசிக்கும். முன்றிற்புறத்தினில் - முற்றத்தின்
பக்கத்தில். தோகை - மயில். பூண்-ஆபரணம். படா - சாயாத. கவுமாரி - பார்ப்
பதியே.

சேலோ கருங்கண் சிவப்பொழுது பவளமோ
செவ்வித மெனச்செவ்விகூர்
தெய்வப் பிணைக்கள்வாய்த் தெள்ளமுத முண்டமரர்
சித்தஞ் சிறப்பமுன்னாள்

மேலோர்கள் மாமறை முழக்கஞ் செயக்கற்பின்
மேனைடர சன்பிறங்கும்
வெற்பிற் புருந்துநிற் றிருமங் கலம்பூட்டு
மேருவரை வில்லிதன்பார்

சாலோக சாயீப சாளுப சாயுச்சிய
சகலபத முந்தழைத்த
தசாத விராயீச் சுரப்பெருந் தீர்த்திகைத்
தண்ணருவி வெள்ளிவரையாம்

பூலோக கயிலாச கிரியிலுறை வாய்வாழி
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்புநக் கொண்டகல் யாணசுந் தாவல்லி
பொன்னூச லாடியருளே.

(10)

குறிப்பு:—சேல்-கெண்டைமீன். செவ்விகூர்-அழகுமிகுந்த. பிணைக்கள்-
பெண்கள். பிறங்கும் - விளங்கும். வெற்பில் - இமயமலையில். நின் - உன்னை.
தன்பால் - தன்னிடத்துள்ள. தீர்த்திகை - தீர்த்தம். வாழி - வாழக்கடவாய்.

10-ஊசற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்குச் செய்யுள் 100.

வளைசைக் கலியாணியம்மையிள்ளைத்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராய ரெழுதிய குறிப்புரையுடன்

முற்றுப்பெற்றது.

பிழையும் திருத்தமும்.

— ௧௧௧௧௧௧௧௧ —

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨௬	துன்பம்	துன்பம்
௩	௨௯	கால்வசனம்	கால்வசம்
௪	௩	மொரு	மொரு
௩	௬	மேவ்வுயிருந்	மேவ்வுயிருந்
௩	யக	தீயென்	தீயேன்
௩	௨௫	யேரிச்	யேயிச்
௩	௨	கிறைமை	கிறைமை
௩	௩௦	வரவளைத்தால்	வரவழைத்தால்
௬	௬	காதரமா	காதரவா
௭	௩௧	உதவுவனே	உதவுபவனே
௩	௩	துண்டி	துண்டி
௮	௩௦	பற்றம்	பற்றம்
௯	௩	குத்தரமோ	குத்தரமே
௩	௯	வேற்ப	வெற்ப
௩	௨௭	ருரு	குரு
௩	௩௧	வளே	வனே
௧௦	௮	சரமுஞ்	சரமுஞ்
௩	௩௦	சிந்தி	சித்தி
௧௧	௯	தியரன	தியான
௩	௩௪	செல்வி	சொல்லி
௧௨	௩௩	சீர்பல	சீர்பட
௧௩	௭	மொரு	மேரு
௩	௧௪	மொலாந்	மொலாங்
௩	௧௬	வெண்டுங்	வேண்டுங்
௩	௨௬	உளர்	உளர்
௧௪	௨௨	தப்பியு	தம்பியு
௩	௨௩	வளைசை	வளைசைச்
௧௫	௩	கொண்	கொண்
௩	௨௨	பாலுள	பாலுன
௩	௨௩	பெய்	யெய்
௩	௩௧	(85)	(86)
௩	௩௨	சமையம்	ஆபற்சமயம்
௧௬	௧௨	சிலையாய்	சிலையாய்
௩	௧௩	மாபுரவி	மாபாவி
௩	௨௮	தொடர்ச்சி	தொடர்ச்சி
௧௭	௨௭	குறிப்புரையுரை	குறிப்புரை
௨௩	௧௮	றுகில்	றுயில்
௧௬	௪	கிழி	கிளி